

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/24 • 24 Haziran 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Bir kez daha Kürt halkının
iradesini çiğnemeye kalktılar!**

**Eylemli
dayanışmaya!**

İÇİNDEKİLER

Eylemli dayanışmayı yükseltelim, mücadeleleri büyütelim!.....	3
Anayasal hayaller ve gerçekler!.....	4
YSK'ya tepki dalga dalga.....	5
"Kürt halkının iradesi hiçe sayıldı!"....	6
AKP Ortadoğu'da efendilerine sorun çıkarmıyor.....	7
Sivas'ın hesabını sormak için alanlara!.....	8
2 Temmuz hazırlıklarından....	9
KESK baskıları protesto etti	10
Meclisteki "sendikacılar" kime hizmet ediyor?.....	11
Kamu TİS sürecinde işçiler ihanet kokusu alıyor.....	12
Taksim'de 15-16 Haziran yürüyüşü!	13-14
Metal işçileri süreci değerlendirdi	14
ÇHD Genel Başkanı Avukat Selçuk Kozağaçlı ile yoğunlaşan devlet terörü üzerine konuştuk...	16-18
Alaattin Karadağ davası sürüyor.....	19
Geçen bir dönemin dersleriyle yeni döneme çok yönlü hazırlık!..	20-21
Liseli gençlik'ten LYS protestoları . . .	22
Sokaktan "güvenoyu" yok!.....	23
İngiltere'de burjuvazi pervasız saldırıya, işçi sınıfı genel greve hazırlanıyor.....	24
Suriye'de rejim zorlanıyor.....	25
Hatay'da bir Hollywood hikâyesi.....	26
Essen'de "İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği" gecesi başarıyla gerçekleşti.....	27
Kapitalist ahlak timsali Melih Gökçek'ten inciler.....	28
Gümüşköy Platformu içerisinde yer alan SES İzmir Şube Denetleme Kurulu Üyesi Dr. Ergün Demir ile konuştuk.....	29
"Güney'in mezarı açıklansın!".....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/24 * 24 Haziran 2011
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

12 Haziran genel seçimlerinden galip çıkan AKP hükümetinin ilk işi Hopa'da yarım kalan işini tamamlamak oldu. Hemen birkaç gün sonra başlayan polis operasyonlarının hedefinde Hopa'daki devlet terörünü protesto edenler vardı. Birçok ile yayılan operasyonlarda gözaltına alınan onlarca kişi tutuklanarak zindanlara atıldı.

İkinci hamle ise Kürt halkına yönelikti. Kürt halkının düzenin nice engelini aşarak milletvekili seçtiği Hatip Dicle'nin milletvekilliğini düşürdüler. Böylelikle bir kez daha YSK eliyle Kürt halkının iradesini kaba biçimde çiğnemeye kalktılar.

Şu sıralar ortaya çıkan somut olguların da ayrıca kanıtlandığı gibi, bu karar tümüyle siyasi bir tercihin ürünüydü. Dicle'nin Kürt halkının haklı davasını savunduğu bir konuşmasından dolayı verilen hapis cezası, başka bir haksızlığın dayanağı yapıldı. Dolayısıyla bu karar özünde düzenin Kürt halkının eşitlik ve özgürlük mücadelesine yönelik bir saldırısıdır. Onu yok etmeyi ve bastırmayı hedeflemektedir.

Kürt halkının en meşru hak taleplerini inkar edenler, bu haklar uğruna mücadele edenleri de en acımasız yöntemlerle bastırmaya çalışıyorlar. Fakat onyılları bulan ve büyük bedeller pahasına verilen mücadelesiyle Kürt halkı teslim olmadı, olmayacaktır. Bu saldırılar ters tepecek, fiili-meşru-militeran mücadeleyle kazanan Kürt halkı olacaktır.

Düzenin zor ve zorbalıkla ezmeye çalıştığı Kürt halkının yanında olmak günün en acil görevlerindendir. Bu nedenle gazetemizin ön kapağından Kürt halkıyla eylemli dayanışma çağrısını yükselttik.

Önümüzde devletin katliam geleneğinin en vahşi halkalarından olan 2 Temmuz Sivas katliamının yıldönümü var. Dinci-faşist güçlerin kullanıldığı bu vahşi katliam devlet tarafından tezgahlanmış ve göz göre göre 35 aydın yakılmıştır. Hedeflerinden biri de Kürt halkı gibi onyıllar boyunca inkara ve imhaya uğrayan Alevi emekçileri olan bu katliamın yıldönümünde sermaye devletinden hesap sormak için mücadele alanlarına çıkılmalıdır.

2 Temmuz anma etkinlikleri kapsamında başta Sivas'ta katliamın yapıldığı yerde yapılacak merkezi eylem olmak üzere ülke çapında bir dizi yerde etkinlikler gerçekleştirilecek. Eylem ve etkinliklerle ilgili ayrıntılı bilgilere kizilbayrak.net'ten ulaşabilirsiniz.

Ekim Gençliği'nin yaz dönemini kapsayan 132. sayısı çıktı. Eksen Yayıncılık büroları ve kitapçılardan temin edebilirsiniz.

Ekim Gençliği
Aylık Sosyalist Gençlik Dergisi
2011 Yaz Sayısı * Sayı: 132 * Fiyatı: 2 TL

Saldırılar yoğunlaşıyor,
Düzenin seçim oyunu
İşsizlik
Ticarileşen eğitim
Emperyalist savaş
Sermaye ve üniversitelerden geleceğinden çekti
Çevre felaketleri
Soruşturmalar

Üniversite Yükseköğretim Kongresi ardından gençliği bekleyen görevler...
Şifreleri gelecek ve özgürlük mücadelesi çözecek
Seçim oyunu bitti, kavgaya sürüyor!
Geçen bir dönemin dersleriyle yeni döneme çok yönlü hazırlık!

Ahmed Arif, Nazım Hikmet ve Orhan Kemal...
132. sayı

Safaları sıklaştıralım!
Çözüm devrimde.
kurtuluş sosyalizmde!

Katleden devlettir

Alev kanatlarını çırpıtı canlar
Semah döndü gök yüzünde
Dökülen kan
Asılan - Yakılan can
Öfkesini alıp döndü geri
Bu ne derin sevdâ böyle
Aramıza indi
Yanımıza durdu
Yakılmak için dikildi
Bu nasıl din iman dedi
Kahpeliğin yüzüne tükürdü
Biz dedi yanmayız
Yakılsak da
Yansak da tükenmeyiz
Bu kaçınıcı Temmuz hey..

Hüseyin Gül

Sivas katliamının hesabı sorulacak!

Kürt sorununda mücadele sertleşiyor...

Eylemli dayanışmayı yükseltelim, mücadeleyi büyütelim!

12 Haziran seçimleri sonrasında yanıtlanmayı bekleyen en önemli tartışma başlıklarından birisi, seçimlerin ardından sermaye devletinin Kürt sorununa ilişkin politik yaklaşımının ne olacağı konusuydu. Çünkü Kürt sorununda tasfiye hedefli “açılım planı” tutmayan devletin Kürt halkının düzeni oldukça zorlayan mücadele iradesini boğmak gibi hayati bir sorunu bulunuyordu.

Kürt hareketi cephesinden ortaya konulan yaklaşım ve değerlendirmeler de bu temel alınarak yapılmaktaydı. Kürt hareketi adına yapılan açıklamalarda, Kürt sorununun çözümü doğrultusunda somut adımların atılması, bu çerçevede Öcalan ile diyalog kurulması ve Kürt halkının taleplerini içerecek bir yeni anayasa için hazırlıklara başlanması beklentisi ortaya konulmaktaydı. Aksi halde, mücadele inancı ve gücünü seçim öncesindeki süreçte ve seçimlerde kanıtlayan Kürt halkının kendi yolunu çizeceği ve “demokratik özerklik” hedefini fiilen hayata geçireceği vurgulanmaktaydı.

Bu koşullarda seçimlerin ardından devlet cephesinden zaman kazanabilmek için atılan ilk adım Öcalan’la görüşmelere başlamak oldu. İleriye yönelik herhangi bir pratik adım içermemekle birlikte, bu adım kendisinden beklenen yararı sağladı. Ateşkes uzatıldı, beklentiler yeni bir anayasa sürecine bağlı olarak ertelendi.

Fakat anlaşılan o ki, devletin beklemeye niyeti yok! Hatip Dicle’nin milletvekilliğinin iptal edilmesi bunun en açık ifadesi oldu. Seçimlerden önce YSK eliyle gerçekleştirilen darbenin Kürt halkının öfkesine çarpıp geri dönmesinin ardından yeniden aynı silaha başvurulması, açıktır ki, bir hesaplaşma ve intikam girişimidir. Böylelikle Kürt halkına gözdağı verilmekte, hareket kırmızı çizgilerin gerisine çekilmeye zorlanmaktadır. BDP meclis grubunun Kürt halkının militan iradesine tabi olarak mecliste yer almasına, bu mücadelenin hizmetinde çalışmasına engel olunmaya çalışılmaktadır.

Seçimlerden önce tok bir biçimde “kendi yolunu çizme” iradesini, kararlılığını ve gücünü gösteren Kürt halkı ile örgütlülükleri elbette böyle bir hoyratlığı büyük bir öfkeyle karşılayacaktı. Bu kararlılık, “Tek bir milletvekili arkadaşımız olmadan meclise girmeyeceğiz” iddiasıyla da daha baştan ortaya konulmuştu. Bu koşullarda, “Demokratik özerklik talebimiz karşılanmazsa yerel meclislerimizi kurup fiilen uygulamaya geçeriz” iddiasının gereğini yapmak için son derece meşru durum ortaya çıkmıştır. Sermaye devleti bin türlü engel koyarak Kürt halkının mücadelecisi bir çizgide burjuva parlamentosunu kullanmasına engel olmak istemektedir. Uysal, düzenin kırmızı çizgilerine sadık, düzen siyasetinin kurallarına bağlı, parlamenter avanaklık içerisinde oyalanan bir Kürt hareketi istemektedir. Bu ise, eşitlik ve özgürlük taleplerinden vazgeçmekten başka bir anlama gelmez. Bu nedenle geline nokta Kürt halkının önündeki seçenekler son derece açıktır: Ya düzenin bu dayatmasına boyun eğilecek ya da hak ve özgürlükleri fiilen almak üzere harekete geçilecektir.

Kürt halkının mevcut bilinç ve mücadele düzeyi ile duyarlılıkları bilindiğine göre, ikinci YSK

darbesini gerçekleştirenlerin ortaya çıkacak tepkiyi gözeterek duruma uygun bir planları olduğu kesindir. Ya Kürt halkının bu hamleyi sineye çekmesini sağlayacak türden düzenbazlıklara başvurulacak, ya da seçimler öncesinde işaretleri verildiği üzere Kürt hareketine yönelik kapsamlı bir saldırganlığın uygulanması için zemin hazırlanacaktır. Mevcut koşullar düşünüldüğünde, ikinci olasılık daha yüksektir. Bu nedenle, YSK kararının ardından Kürt hareketinin alacağı tutum ile birlikte devlet cephesinden yapılacak hamleler önem kazanmaktadır. Kapsamlı bir faşist baskı ve zorbalık planını hayata geçirmek isteyenler, YSK kararının ardından bu amaç doğrultusunda gerekli siyasal ve askeri koşulları oluşturmaya çalışacaklardır. Bunun için Kürt halkının mücadelesini kriminalize etmeye çalışmak, bu çerçevede bir takım kontra saldırılar organize etmek ve böylelikle şovenizmi azdırmak vb. yöntemlere başvurmaları olasıdır. Bu nedenle mücadeleyi büyütürken her bakımdan hazırlıklı ve uyanık olmak büyük önem taşımaktadır.

Önümüzdeki süreçte Kürt halkıyla eylemli dayanışmanın geliştirilmesi, gelişmelerin seyri bakımından büyük bir önem taşımaktadır. Kürt halkına ve hareketine yönelik kapsamlı saldırganlık girişimini durdurmanın başka bir yolu yoktur.

Öte yandan, bugün Kürt halkı ve hareketi devletin baskı ve terörüne karşı ayakta durabilecek güce sahip olsa bile, Kürt sorununun asgari bir çözümü için daha fazlasını yapabilmek gerekir. Bu, bir yandan saldırılara karşı koyarken, diğer taraftan kurulu düzene karşı işçi sınıfı ve emekçilerle kaynaşmayı sağlayacak politik açılımları gerçekleştirebilmek, mücadeleyi devrim yolunda derinleştirmek demektir.

Seçimlerden önce yayınlanan Ekim’in Mayıs sayısının “Siyasal gelişmeler ve genel seçimler” başlıklı bölümünde Kürt sorununa yönelik ve

özgürlük temelinde çözmek için devrimci bir yol açabilmenin yakıcı önemi ve bu çerçevede Kürt hareketine düşen görev şöyle ortaya konulmuştur: *“Kuşkusuz mazlum Kürt halkının biricik gerçek muhatabı Türkiye halklarıdır. Fakat halkların kader ve çıkar birliği ancak ve yalnızca devrim üzerinden, buna yönelik stratejik çizgi üzerinden bir anlam ve gerçeklik kazanabilir. Kürt hareketi samimi çağrısını bu tür bir yönelimle birleştirmede süreci bunun herhangi bir sonucu olmayacaktır.”*

Son derece kritik gelişmelerin yaşandığı şu koşullarda, ortaya konulan bu görüşlerin bir kez daha altını çizmekte fayda var.

Diğer taraftan, bugün işçi sınıfı siyasal bir sınıf hareketi düzeyi kazanabilmiş olsaydı, Kürt halkı verdiği mücadelede yanında güçlü bir destek bulacağı gibi, kurulu düzeni hedefleyen bir mücadelede de o ölçüde mesafe almış olurdu. Bunun yokluğu bugün düzen için en büyük olanaktır. Bu durumda hem Kürt sorununda çözümsüzlük çizgisinde ısrar edebilmekte, hem de onu toplumu yönetmenin bir olanağı haline getirmektedir.

Komünistler ve ilerici-devrimci güçler payına, Kürt hareketinin nasıl bir yol izleyeceğinden bağımsız olarak görev açıktır. Görev, Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik taleplerini ve bu uğurda verdiği mücadelenin haklılığını işçi sınıfı ve emekçilere ısrar ve kararlılıkla anlatabilmektir. Olabildiği ölçüde işçi sınıfı ve emekçileri Kürt halkının meşru mücadelesiyle eylemli dayanışma içerisine sokabilmektir. İşçi sınıfı ve emekçileri böyle bir eylemli dayanışmaya kazanmak çabası içerisinde, politik bir düzeye ulaştırmak için yüklenmektedir. Tüm bu bakımlardan mesafe alınabildiği ölçüde, düzenin bugün pervasız saldırılarla yok etmeye çalıştığı mücadele dinamikleri, ülkenin devrimci geleceği için önemli bir imkan haline getirilebilecektir.

Anayasal hayaller ve gerçekler!

Seçimlerin ardından gündemin ana konularından biri yeni anayasa tartışmaları oldu. Her ne kadar AKP yaz sonuna ertelemek istese de, yeni anayasa tartışması gündemin üst sıralarında kalmaya devam edecektir. Çeşitli düzen çevrelerinin bu konudaki beklentileri, ondan da öte Kürt siyasal hareketinin Kürt sorununun çözümü yönündeki basıncı buna neden oluşturuyor.

Bu kadar yoğun tartışılmasına rağmen yeni anayasanın içeriği şu aşamada tartışma dışı tutuluyor. Tartışmalar esas olarak yeni anayasa hazırlanması için gerekli olan siyasal koşullar ya da düzen partileri arasındaki uzlaşmaların nasıl sağlanacağı, bu durumda anayasanın değiştirilemez maddelerinin tartışmaya açılıp açılmayacağı başlıkları üzerinde yoğunlaşıyor.

Anayasayı tek başına hazırlamak için 367 ve referanduma götürmek için gerekli olan 330 vekil sayısının altında kalması, AKP'nin seçim öncesi hesaplarını önemli ölçüde sekteye uğrattı. Düzen siyaseti açısından böylesi bir tabloda nasıl bir anayasa şekilleneceği ve meclisteki güç dengelerinin ne ölçüde bu anayasaya etkide bulunacağı belirsizliğini koruyor.

Belirsizliği arttıran en önemli neden ise Kürt hareketidir. Kürt hareketinin militan kitle mücadelesiyle desteklenmiş gücü düzen açısından işleri içinden çıkılmaz bir hale getirmektedir. Üstelik siyasal bakımdan daha etkin, önceki döneme göre daha güçlü bir vekil sayısına ulaşmışken ve 2011'i ne pahasına olursa olsun çözüm yılı ilan etmişken...

Anayasa tartışmalarının arka planı böyle olsa bile sermaye düzeni açısından yeni anayasanın apayrı bir işlevi vardır elbette: Hayallerle aldatmak!

AKP'nin ilk hükümet yıllarında AB'ye üyelik hedefi çerçevesinde nasıl hayaller yayıp beklentiler yarattığını ve böylece emekçileri uzunca bir süre sersemletebildiğini biliyoruz. Daha sınırlı ve güdük bir adım olmasına karşın 12 Eylül anayasa referandumu sürecinde de liberal reformist solun da yardımıyla nasıl bir kafa karışıklığı yarattığı ortadadır.

Yeni anayasanın milyonlarca işçi ve emekçi ile talepleri için militan bir mücadele içerisinde olan Kürt halkına ne verebileceğine gelince... Anayasayı hazırlayacak olanların şimdiye kadar ne yaptıkları, bu soruya verilecek en dolaysız yanıttır. AKP gericiliğinin demokrasi ve özgürlüklerin "ileri demokrasi" düzeyinde yaşandığını iddia ettiği bu dönemde işçi ve emekçilerin tırpanlanmadık hakkı, muhalif güçlerin karşılaşmadığı baskı ve zorbalık, Kürt halkının çekmediği zulüm kalmamıştır. Polis devleti uygulamaları boyutlanmıştır. Çalışma ve yaşam koşulları açısından işçi ve emekçiler en kötü dönemini yaşamıştır. Kısıntı düzeyindeki sendikal haklar bile fiilen kullanılmamıştır. Kimi iyileştirmeler içeren yeni sendikalar yasası meclis odalarında sürdürülmüştür. Kürt halkına en vahşi yöntemlerle saldırılmış, Kürt çocukları pervasızlıkla katledilmiştir. Devrimciler sokak ortasında infaz edilmiştir, vb...

Bu pratik orta yerde dururken, sermaye düzeninin ve onun temsilcisi AKP'nin demokratik, özgürlükçü,

emekçilere hak tanıyan ve Kürt halkının eşitlik ve özgürlük talebini karşılayan bir anayasa düzenleyebileceği düşünülebilir mi? Dahası sömürücü zorba bir düzenin güdük de olsa demokratik bir anayasayı durduk yerde emekçilere bahsettiği görülmüş şey midir?

İşçi sınıfının sermaye düzeninin karşısına kendi bağımsız kimliğiyle çıkmadığı koşullarda bu mümkün değildir. Burada tek istisna, Kürt halkının ve Kürt siyasal hareketinin düzeni zora sokan mücadele kapasitesidir. Fakat Kürt halkının bugünkü kararlılığı ve militan mücadelesine rağmen düzenin imha ve inkar siyasetinden vazgeçmediği de ortada duran bir başka gerçektir.

AKP'nin seçim stratejisi, sivil itaatsizlik eylemlerine karşı uygulanan devlet terörü, YSK'nın Kürt vekil adaylarını engelleme girişimi ve Hatip Dicle'nin milletvekilliğinin düşürülmesi, devletin Kürt halkına ne vereceğini tekrar tekrar anlatmaktadır. Devletin Kürt sorununun çözümü konusundaki geleneksel siyaseti inkar ve imhadan başka bir şey

değildir. Kürt hareketinin yükselen kitlesel gücü ve genişleyen meşruiyet alanına rağmen bu politika özünde değişmiş değildir.

Toplumsal mücadelenin gücüyle gündeme gelmemiş olan böyle bir "yeni anayasa", sermaye düzeninin kendi iç güç ilişkileri ve dengelerinin yansıması bir düzenleme olmak dışında hiçbir anlam ifade etmemektedir. Kürt halkının "ulusal eşitlik ve özgürlük" gibi, düzenin sınırlarını aşan talepleri de düzen içi anayasal düzenlemelerle karşılanamaz. Bu taleplerin karşılanması ancak düzenin buna mecbur edilmesiyle mümkün olabilir, ki bu da düzen sınırlarının aşılması demektir.

Yeni anayasa tartışması bu açıdan ne kadar boş bir tartışma olursa olsun, üzerinden atlanabilecek bir gündem değildir. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi, böylesi süreçler düzenin emekçileri yoğun bir ideolojik bombardımana tabi tuttuğu dönemlerdir. Bu yolla emekçi yığınlar beklentilere sokularak hareketsizliğe itilmekte, yanılsamaların peşinde sürüklenmekte ve düzen siyasetine yedeklenmektedir. Bu nedenle düzenin emekçileri aldatma çabalarının karşısında durmak, işçi sınıfına, emekçilere ve Kürt halkına hakların ancak sökülüp kopararak alınabileceği gerçeğini anlatmak temel bir görevdir.

Kürt halkıyla eylemli dayanışmaya!

Sermaye devleti bir kez daha Kürt halkının iradesine ipotek koymaya kalktı. YSK eliyle Hatip Dicle'nin milletvekilliği düşürüldü.

Bu son derece keyfi bir karardır. Açık bir siyasi tercihin ürünüdür. Amaç Kürt halkının mücadele iradesini ve inancını yaralamaktır. Özgürlük mücadelesinin önüne kırmızı çizgiler çekmek, ondan intikam almaktır.

Öyle ki, bir gece yarısı kararını açıklayan YSK, gerçekte bu düzenin kendi hukukunu dahi hiçe saymıştır.

Böylelikle YSK eliyle kaba bir biçimde Kürt halkının iradesi çiğnenerek devletin gücü gösterilmek istenmiştir.

İşte bu nedenle, söz konusu haksız ve keyfi karar derhal geri çekilmeli, Hatip Dicle ve diğer tutuklu BDP milletvekilleri serbest bırakılmalıdır.

Hopa'daki polis terörünün ardından gerçekleşen eylemlere katılanlara yönelik yoğun gözaltı ve tutuklamalar da bu türden bir düşüncenin başka örneğidir.

12 Haziran genel seçimlerinin ardından düzen güçleri, bir intikam ve bastırma hamlesine başvurmuşlardır. Böylelikle bu örnekler yoluyla devrimci ve ilerici güçlere korku salmaya, düzen dışı dinamikleri ve eğilimleri ezmeye çalışmaktadırlar.

Fakat sermaye iktidarı ve onun başına kurulmuş bulunan dinci-gerici parti AKP, baskı ve zorbalıkla sonuç alamayacaktır. Kürt halkı ve örgütleri YSK eliyle vurulmak istenen bu darbe karşısında, ilkinde olduğu gibi, gereken yanıt vereceklerdir. Bir halkın meşru hak mücadelesine zorbalıkla engel olamayacaklardır.

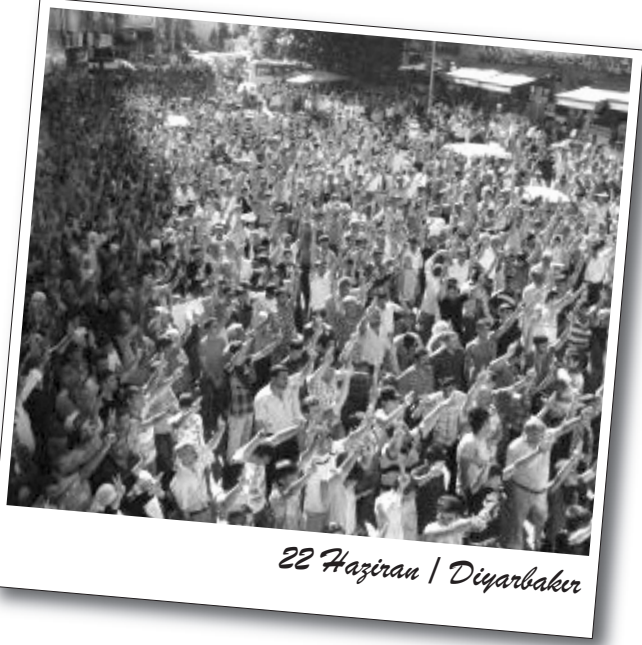
Özgürlük mücadelesine yapılan bu saldırıya karşı Kürt halkının yanında olduğumuzu duyuruyor, Kürt halkıyla eylemli dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

22 Haziran 2011

YSK’ya tepki dalga dalga...

“Halkın iradesine veto koyamazsınız!”

22 Haziran / Diyarbakır

12 Haziran milletvekili seçimlerinde Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu’nun desteklediği bağımsız adaylardan Hatip Dicle’nin milletvekilliğinin YSK eliyle engellenmesi Kürt halkı ve ilerici/devrimci güçler tarafından tepkiyle karşılanıyor.

İstanbul

YSK’nın Hatip Dicle’nin milletvekilliğini düşürme kararını protesto etmek için Taksim’de gerçekleştirilen eylemde polis terör estirdi.

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu’nun çağrısıyla Taksim Tramvay Meydanı’nda toplanan yaklaşık 5 bin kişi Dicle’nin milletvekilliğinin tanınmamasını protesto etti. Eyleme kitlenin öfkesi ve militanlığı hakimdi.

Aralarında Sebahat Tuncel ve Ertuğrul Kürkçü’nün de olduğu kitle “Hiçbir karar halkın iradesine veto koyamaz! BI AGIR NELEYİZİN! / Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu” pankartı arkasında toplandı. Eyleme aralarında BDSP, ÖDP, Kaldıraç, ESP ve Mücadele Birliği’nin de olduğu birçok ilerici ve devrimci kurum da destek verdi.

Eylemde çeşitli konuşmalar yapılarak YSK kararının siyasi olduğuna dikkat çekildi.

Mersin Milletvekili **Ertuğrul Kürkçü**, Meclise Dicle olmadan girmeyeceklerini söyleyerek “Ya hep beraber ya hiçbirimiz!” dedi.

Halkın iradesine saygı göstermeyenlere karşı halkın iradesini göstermek için eylemde olduklarını belirten ÖDP Genel Başkanı **Alper Taş**, kararın halkların kardeşliğine atılan bir dinamit olduğunu söyledi.

Sebahat Tuncel ise demokrasi ve özgürlükten yana ne zaman bir karar alınsa Kürt halkının karşısında polisi ve yargıyı gördüğünü vurguladı. Hatip Dicle’nin sıradan biri olmadığını söyleyen Tuncel, Dicle’nin Leyla Zanalara birlikte parlamentoda Kürt sorununu dillendirdiğini ve bu yüzden yıllarca hapis yattığını hatırlattı. AKP’nin karar karşısında sesiz kalmasına dikkat çekerek parlamento dışı kalırlarsa AKP anayasasını tanımayacaklarını ifade etti.

Polisten azgın saldırı

Konuşmalardan sonra İstiklal Caddesi’ne çıkmak isteyen kitlenin önüne barikat kurularak yürütmesi engellendi. Bunun üzerine kitle Tarlabası’na doğru yolu trafiğe kapatarak yürüyüşe geçti. Sloganlarla kol kola girerek yürüyen kitlenin önü bu kez de Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü önünde kurulan polis barikadı ile kesildi.

Kitlenin barikata yüklenmesi üzerine gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırı başladı. Kitlenin polise taşlarla karşılık vermesi üzerine çatışma çıktı. Çatışmalar Tarlabası ve İstiklal Caddesi’ne doğru sokak aralarına da yayıldı. Polisin kullandığı yoğun gaz bombası çevredekileri de oldukça etkiledi.

Çatışmaların ardından İstiklal Caddesi üzerinde toplanan yaklaşık 200 kişi bir kez daha öfkeli sloganlar eşliğinde Taksim Tramvay Durağı’na doğru yürüyüşe geçti.

Kitle Taksim Meydanı’nda gerçekleştirilen yaklaşık bir saatlik oturma eyleminin ardından dağıldı.

Bursa

BDP Bursa İl Binası önünde yapılan basın açıklamasında “*Hatip Dicle vekilimizdir... YSK kararı parlamenter demokratik çözüme indirilmiş ağır bir darbedir. Boyun eğmeyeceğiz!*” pankartı açıldı.

Basın açıklamasını Bursa BDP İl Eşbaşkanı Ayla Yıldırım yaptı. YSK’nın bu hukuksuz kararını ve bu kararın gerisindeki AKP hükümetini eleştiren Yıldırım “*Durum bizler için sadece bir milletvekilin düşürülmesi değil, demokrasiye darbe vurulmuş olması, demokratik çözüm için tüm çabalara savaş ilan eidlmesi sorunudur. Buna boyun eğen, bu duruma hayır diyemeyen meclis meşruluğunu yitirmekle karşı karşıyadır*” dedi.

Basın açıklamasının ardından 5 dakikalık bir oturma eylemi yapıldı.

İzmir

İzmir’de Eski Sümerbank önünde gerçekleştirilen eylemde “Hatip Dicle vekilimizdir Meclisteki temsilcimizdir / Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu” ozaliti açıldı. Basın açıklamasını okuyan Semra Uzunok, YSK’nın yine iş başında olduğunu söyledi. Onbinlerce insanın oyuyla seçilen Hatip Dicle’nin vekilliğinin düşürülmesinin siyasi bir karar olduğu vurgulandı.

Eyleme BDSP, ESP, DHF’nin de aralarında bulunduğu ilerici ve devrimci güçler de destek verdi.

Diyarbakır

Diyarbakır’da binlerce kişi BDP Yenişehir ilçe binası önünde toplandı. “Bu ateş sizi de yakar”, “YSK kararın al başına çal”, “Berxwedan jiyane”, “Biz hazırız ya siz”, “Kürdistan faşizme mezar olacak” pankartlarının açıldığı eylemde yer yer Kürtçe marşlar söylendi.

DTK Daimi Meclis toplantısının sona ermesinin ardından BDP Eş Genel Başkanı Filiz Koçali, bloğun Diyarbakır milletvekilleri Nursel Aydoğan ile Altan Tan, Van Milletvekili ve DTK Eşbaşkanı Aysel Tuğluk ve Ferhat Tunç da BDP İlçe binası önüne geldi.

Kararı tanımadıklarını dile getiren Koçali seçim barajını yıktıklarını, polis ablukası altındaki sandıkları da aşarak 36 vekil seçtiklerini hatırlatarak “*Hakkımızı sokaklarda arayacağız. Sokaklardan evlere gitmeyeceğiz. Hatip arkadaşımızı Meclis’e gönderene kadar evlerimize gitmeyeceğiz. Mesele sadece bir arkadaşımızın vekilliğinin düşmesi değildir. Bunlar imha ve inkarda ısrar ediyor. Biz de bunu boşa çıkaracağız*” dedi.

Açıklamaların ardından binlerce kişi Gevran Caddesi’ne doğru yürüyüşe geçti. Caddenin trafiğe kapatıldığı oturma eylemi uzun süre devam etti. Eylem sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Bursa - İzmir

Ücretsiz PDF Kızıl Bayrak / <https://kizilbayrak.org>

YSK Hatip Dicle’nin milletvekilliğini düşürdü...

“Kürt halkına yönelik bir savaş ilanı”

Yüksek Seçim Kurulu (YSK) Hatip Dicle’nin milletvekilliğini düşürdü. “Örgüt propagandası” iddiasıyla verilen 1 yıl 8 aylık cezayı gerekçe gösteren kurul, olağan prosedürü de çiğneyerek Dicle’nin savunma yapmasını dahi beklemedi. Gözler bu tümüyle keyfi ve siyasi karara karşı Kürt halkının vereceği tepkiye çevrildi. Diğer taraftan ise “tüm tutuklu milletvekilleri serbest bırakılmadan meclise girmeyeceğiz” diyen BDP’nin alacağı karar da merakla bekleniyor.

Karar gece yarısı verildi

Olağanüstü biçimde seçimlerin üzerinden 10 gün geçmesine rağmen karar veremeyen YSK gece saatlerinde kararını açıkladı. Fakat bu beklenmeyen bir karar oldu. Çünkü Diyarbakır İl Seçim Kurulu Dicle’den savunmasını istemişti. Dicle’nin savunmasını vermesi beklenirken YSK’nın bir gece yarısı kararına imza atması, alınan kararın siyasi bir tercihin ürünü olduğunu kanıtlıyor.

Gece yarısı duyurulan kararında YSK, Dicle’nin “terör örgütü propagandası yapmak” suçundan aldığı 1 yıl 8 aylık hapis cezasını gerekçe olarak gösterdi. Gerekçede Anayasa’nın 76. maddesine vurgu yapılırken, bu maddenin “örgüt suçu”ndan 1 yıl veya daha fazla hapis cezası alanların milletvekili olamayacağını hükme bağladığı iddia edildi.

Burjuva hukukuna dahi sığmıyor

Konuyu değerlendiren bazı hukukçular ise Anayasa’nın 76. maddesinin kimlerin milletvekili olamayacağını düzenlediği, dolayısıyla milletvekili seçildikten sonra geçerli olannın anayasanın 83. maddesi olduğunu, oysa bu maddede de Dicle’nin milletvekili olmasını engelleyen bir hükmün bulunmadığını belirtiyorlar. Bu da alınan kararın burjuva hukuku içerisinde dahi bir dayanağının olmayan keyfi bir siyasi karar olduğunu ortaya koyuyor.

Dicle’nin milletvekilliğinin düşürülmesi kararı kesinleşirse onun yerine AKP’nin milletvekili adayı meclise gönderilecek.

“Keyfi bir karar”

Açıklamalarda bulunan avukatlardan Leven Kanat, milletvekili aday listeleri kesinleştikten sonra YSK’nın listelere müdahale imkanının olmadığını belirterek kararın düzeltilmesini istedi. “Nasıl ki YSK, aday sürecinde bazı isimler için ‘aday olamazlar’ yönünde kesin karar verdi ve daha sonra geri aldıysa, Hatip Dicle’yi seçen insanların iradelerinin Meclis’e yansması için biz hukuğun verdiği bütün imkanları kullanacağız” dedi.

“Kürt halkının iradesi hiçe sayıldı!”

Diyarbakır’dan milletvekili seçilen Hatip Dicle’nin vekilliğinin düşürülmesi tepkiyle karşılandı.

“Kürt halkının iradesi saygı görmeli”

Kongra-Gel Başkanı Remzi Kartal tarafından yapılan açıklamada, Dicle’nin milletvekilliğinin iptal edilmesi, Kürt halkını ve süreci provoke eden, çatışmayı da kışkırtan bir yaklaşım olarak tanımlandı. Açıklamada Kürt halkına ve onun iradesine dönük hiçbir şeyin cevapsız kalmayacağı vurgulanarak şunlar söylendi:

Türk: “Elimiz kolumuz bağlı kalmayacağız”

22 Haziran günü toplanan Demokratik Toplum Kongresi’nde konuya dair açıklama yapan Ahmet Türk “Dicle ile ilgili karar ne hukuki ne de ahlakidir. Türkiye’yi kaosa sürükleyecek bir karardır. Kamuoyundan karara karşı ortak tepki bekliyoruz” dedi.

Kararın devletin Kürt sorununa ve çözüm anlayışına yaklaşımının ne olduğunu açıkça ortaya koyduğunu dile getiren Türk, kendilerinin uzun süreden beri demokratik bir anayasa, demokratik ulus, demokratik cumhuriyet ve demokratik özerklik projelerinin yaşama geçirilmesi konusunda çok önemli çabalar sarf ettiğini ifade etti. Türk şunları söyledi:

“Ancak bu çabaları ortadan kaldıran bu anlayış, halka da halkın iradesine de hesap verecektir. Halkımız bu hukuksuz kararı elbette demokratik tepkisini gösterecek. Halkımız böyle kararlar karşısında da eli kolu bağlı kalmayacaktır.”

Yıldız: “Telafigi imkansız zararlara neden olacak”

Batman Bağımsız Milletvekili Bengi Yıldız ise kararın YSK’nin bölge halkının hassasiyetleriyle oynaması anlamına geldiğini belirterek “Bu karar niye bugüne kadar alınmadı” sorusunu sordu. Yıldız “Bu karara karşı bölge insanının yoğun tepki vereceğini YSK da herkes de biliyor. Milletvekili seçilen bir insanın, yemin edeceği sırada milletvekilliğinin düşürülmesinin bölge halkında ne etki yapacağını YSK biliyor. Bu karar telafigi imkansız zararlara neden olacak. Bunu bölgeyi bilen bir insan olarak söylüyorum. Telafigi imkansız sonuçları olacak, umarım ki öyle olmaz” dedi.

Kaplan: “YSK tuzak karar verdi”

Şırnak Bağımsız Milletvekili Hasip Kaplan, Hatip Dicle’nin durumunun seçimden önce belirlendiğine dikkat çekerek YSK’nın buna rağmen karar vermediğini ifade etti. Halkın oyuyla seçildikten ve mazbatasını aldıktan sonra YSK’dan karar çıktığını belirterek “Bu ‘skandal’ bir karar. Hukuki, siyasi, etik ve demokratik değildir. Kararın sonuçları ağır olacak. Hatip Dicle’nin seçim öncesi kararı verilmişti. Neden seçime girmesine izin verildi, neden seçildi? Seçmenin iradesi neden yok sayıldı. YSK tuzak bir karar verdi. Hukuk kötüye kullanıldı, tuzak kuruldu, seçmenin iradesi yok sayıldı. Mazbata sonrası böylesi bir kararın meşruiyeti kamu vicdanını yaralayacak. Adaletin bittiği yerde barış da, demokrasi de, hukuk da olmaz” dedi.

KCK: “Kesintisiz mücadele”

KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı tarafından yapılan açıklamada YSK kararının Kürt halkını ve demokrasi güçlerini hedeflediği belirtilerek bunun bir devlet kararı olduğu vurgulandı.

Bu kararla Türk devletinin, Kürtlere uyguladığı sömürgeciliği, ayrımcılığı ve şiddeti barındıran çözümsüzlük politikasında ısrar ettiğine dikkat çekilerek “Devlet, Kürt halkının siyasi iradesini tanımayarak hiçe saymış, tüm normları ayaklar altına almıştır” denildi. Siyasi olan bu kararın istenirse devlet ve hükümet tarafından yasama-yargı-yürütme organları yoluyla gerekli düzeltmeyi yapma imkanına sahip olduğu ifade edildi.

Açıklamanın devamında Kürdistan halkının kendi

iradesini ayaklar altına alan bu tutum karşısında tepkisini en üst düzeyde koyacağı belirtildi. Bununla beraber mücadelenin yoğunlaştığına vurgu yapılarak devletin siyasi çözüm yollarını kapatması durumunda Kürt halkının alternatifsiz olmadığına dikkat çekildi. Kesintisiz mücadele çağrısı yapılarak şunlar söylendi:

“12 Haziran’da demokratik özerklik projesiyle seçime giren Kürt halkı, demokratik özerkliği hızla inşa etme

görevlerini yerine getirerek kendi çözümünü gerçekleştirmeyi başaracaktır. Bu temelde Başta Amed halkı olmak üzere tüm Kürt kurumlarını, Kürdistanlıları, barıştan ve özgürlükten yana olan tüm kesimleri, kadınları, gençleri ve demokrasi güçlerini bu büyük haksızlık ortadan kaldırılıp sonuç alınuncaya kadar mücadeleyi kesintisiz sürdürerek siyasetçilerine, özgürlük ve demokrasi değerlerine sahip çıkmaya çağırıyoruz.”

DTK: “Meclise gitmeyin!”

YSK eliyle Hatip Dicle’nin millevkilliğinin düşürülmesi kararının ardından toplanan Demokratik Toplum Kongresi’nden (DTK) BDP’ye “Meclise gitmeyin!” çağrısı çıktı. Kürt halkına seferberlik ruhuyla sokağa çıkma çağrısı yapılırken ilerici ve devrimci kurumlarla aydınlara Kürt halkının direnişine destek olma çağrısı yapıldı.

DTK’nın deklare ettiği 7 karar arasında şunlar yer aldı:

- Sayın Hatip Dicle şahsında halkımızın demokratik temsiliyetinin önünün açılması için tüm halkımızı sivil, demokratik eylemlerini en üst düzeyde yurtsever seferberlik ruhuyla bulunduğu her yerde en görkemli bir şekilde ortaya koymaya çağırır.

- Kürdistan’ın en büyük sivil ve siyasi çatısı olarak kongremiz, tüm bileşenlerinin, kurum ve kuruluşlarının, sivil toplum örgütlerinin şahsiyet ve kanaat önderlerinin bu faşizan karara karşı en net tavırlarını göstermeye, demokratik etkinliklerini yapmaya çağırır.

- Aynı şekilde seçim sonuçlarıyla onaylanan halkımızın çözüm projesi olan Demokratik Özerkliği, tüm kurumlarıyla sahiplenmeye ve inşa sürecini ilan da dahil olmak üzere tüm boyutlarıyla tamamlamaya çağırır.

- Siyasi parti olarak en büyük bileşenimiz olan BDP’nin MYK’sını ve Meclis Grubunu toplayarak, daha önce verdikleri “Bir tek eksik olsa bile Meclise gitmeyeceğiz” kararı doğrultusunda tüm halkımıza, Türkiye ve dünya kamuoyuna açık ve net bir şekilde iradesini deklare etmeyi acil olarak tavsiye eder.

- Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu başta olmak üzere Türkiye’nin tüm aydın, demokrat, ilerici ve devrimci güçlerini, bu anti demokratik kararın halkların kardeşliğine vurulmuş bir darbe olduğu bilinciyle halkımızın özgürlük ve demokrasi direnişinin yanında olmaya davet eder.

Kürt halkı özgür iradesini çiğnetmeyecektir!

Kürt halkıyla eylemli dayanışmaya!

Sermaye devleti bir provokasyonun daha altına imza attı. YSK marifetiyle Hatip Dicle’nin milletvekilliği düşürüldü.

Hatip Dicle Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesinin seçkin bir temsilcisidir. Faşist sermaye devletinin tüm provakatif çabalarına rağmen, Kürt halkının özgür iradesi ile milletvekili seçilmiştir. Yani O, Kürt halkının meşru temsilcisidir. Bu temsiliyet hakkını ondan, sadece ve sadece Kürt halkı geri alabilir. Sermaye devletinin kararı ise, kendi hukukunu dahi hiçe sayan, tümüyle keyfi bir karardır. Dahası bu kararın başta Kürt halkı olmak üzere, Türkiye halkları nezdinde hiçbir meşruiyeti ve hükmü yoktur.

Faşist Türk devleti, yoğun ve yaygın gözaltılar ve tutuklamalar eşliğindeki dizginsiz faşist baskı ve teröre rağmen, 12 Haziran seçiminde Kürt halkından hatırı sayılır bir tokat yedi. BDP seçimde büyük bir başarı elde etti. Sermaye devleti Kürdistan’da aldığı bu yenilgiyi hazmedememiştir. O kadar ki, hiç vakit geçirmeksizin Kürt halkına dönük saldırıları daha da yoğunlaştırmış, gözaltı ve tutuklama terörüne yeni bir ivme kazandırmıştır. Deyim uygunsu günlerdir tam bir intikam hırsıyla her şeye saldırmaktadır. Hatip Dicle’nin şahsında, Kürt halkının özgür iradesine dönük bu alçakça müdahale de tüm bu saldırıların yeni bir halkası olmuştur.

Öte yandan, bu saldırı sadece Kürt halkına dönük bir saldırı olmayıp, Türkiye işçi sınıfına, emekçilere ve somut olarak da, ilerici ve devrimci güçlere dönük bir tehdit ve gözdağıdır. Temel hedefi ise, düzen dışı toplumsal-siyasal dinamikleri ezmektir. Fakat tüm bu çabalar boşunadır!

Kürt halkı korku duvarlarını çoktan aşmıştır. Hiçbir saldırıya boyun eğmeyecektir. YSK’nın ilk kararında olduğu gibi, bu kez de özgür iradesini çiğnetmeyecektir. Kararlı, tok ve militan mücadelesiyle, bir kez daha gereken yanıtı verecektir.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu olarak, devletin YSK eliyle yaptığı bu saldırıyı bir kez daha kınıyor, Kürt halkının yanında olduğumuzu, özgürlük ve eşitlik mücadelesini tam desteklediğimizi ilan ediyoruz. Tüm işçileri, emekçileri, ilerici ve devrimci güçleri, vakit geçirmeksizin Kürt halkıyla her yerde ve her düzeyde eylemli dayanışmaya çağırıyoruz.

BİR-KAR (İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu)

22 Haziran 2011

AKP Ortadoğu’da efendilerine sorun çıkarmıyor...

Mavi Marmara “İkinci Gazze Filosu”ndan çekildi!

Siyonist İsrail onyıllardır Filistin halkına kan kusturuyor. Yalnızca askeri saldırılarla değil, ambargo vb. yöntemler kullanarak boyun eğdirmeye çalışıyor. Gazze’ye yönelik uygulanan abluka bu vahşetin en uç örneklerindendir. Gazze’ye yönelik insanlık dışı abluka uzunca bir süre emperyalistler ve uşakları tarafından desteklendi, en iyi durumda görmezden gelindi. Fakat dünyanın çeşitli ülkelerinden insan hakları savunucuları, emperyalist savaş ve siyonizm karşıtları, Gazze’ye insani yardım taşımak adına çeşitli girişimlerde bulundular. Bunlardan bir tanesi ve en etkili olanı ise birçok ülkeden koordineli olarak yola çıkarılan ve Gazze’ye erzak ve diğer yardım malzemeleri taşımayı amaçlayan “Uluslararası Özgürlük Filosu” oldu.

Gazze’ye insani yardım götürmek için bir deniz filosu kurmak, daha önce birkaç kez denenmiş bir girişimdi. Geçtiğimiz yılın başlarında İsrail’in Gazze’ye saldırması ve ambargoyu ağırlaştırması Gazze’ye bir yardım filosu gönderme fikrini yeniden gündeme getirdi. Sonrasında da çeşitli ülkelere yardım gemileri hazırlandı ve bir filo halinde Gazze’ye doğru yol aldı. Filoda, Türkiye’den, siyasal İslamcı kimliğiyle tanınan İnsani Yardım Vakfı’nın (İHH) himayesinde Mavi Marmara isimli gemi yer aldı.

Siyasal renklerdeki tüm “çeşitliliğe” rağmen filo, son derece anlamlı bir görev üstlenmişti. Bir Yunan gemisinin filoda yer alması bunun göstergelerinden biri sayılabilir. 2010 yılının Nisan ayında ülkede, yani gemiler hazırlanırken, iflas eden devlet ekonomisinin faturasının emekçilere yüklenmesi için gündeme getirilen “kemer sıkma politikaları” oylanıyordu. Bu saldırıya karşı genel grevde olan deniz işçileri, bu dayanışma hareketine katkı sunabilmek için greve ara vermiş, hatta gemilerin yüklenmesinin tüm masrafları ve güvenlikleri işçiler ve sendikacılar tarafından karşılanmıştı.

Dayanışmaya İsrail’in yanıtı “saldırı” oldu

Bu fikrin hayata geçirilmesi için ilk girişimlerin başladığı anda gerici düzen güçlerinin saldırıları da başlamıştı. Bunun ilk örneği 2008 ilkbaharında yaşandı. Filistinle Dayanışma Hareketi’nin çalışanlarından biri olan ve Özgür Gazze Hareketi için gemi bulmakla görevli olan Riad Hamad, bir gemi ve bağlanacak bir liman bulduktan sonra Türkiye’den döndükten sonra kaybolmuş, Teksas’ın başkenti Austin yakınlarında bir gölde elleri ve ayakları bağlanmış, gözleri ve ağzı bantlanmış bir şekilde bulunmuştu. Buna rağmen olay polis tutanaklarına intihar olarak geçirilmişti.

Filoya yönelik en sert saldırı ise İsrail’in filoda yer alan Mavi Marmara’ya saldırması oldu. Gemilerde Gazze’ye silah taşındığı bahanesiyle gerçekleştirilen ve 9 kişinin hayatını kaybettiği saldırı dünya gündeminde belirgin bir yer tuttu.

Yakın zamanda 20 ülkede yapılan kampanyalar sonucu oluşturulan 10 gemilik “Özgürlük Filosu 2- İnsan Kal” girişimine karşı da şimdiden saldırı tehditleri başlamış durumda. İsrail ordusunda görevli üst düzey bir subay, herhangi bir geminin ablukayı delmesi halinde, yapacakları operasyonda yaralıları olması olasılığının büyük olduğunu söyleyerek tehditlere başladı. Onu resmi kurumlar izledi. İsrail

Ordusu Sözcüsü Tuğgeneral Yoav Mordechai açıklama yaparak gemilerde silah taşınmadığını düşündüklerini, fakat İsrail hükümetinin “uluslararası hukuk tarafından kabul edilen deniz ablukasının uygulanması” yönünde net bir talimatı olduğunu ve bu ablukanın delinmesine izin vermeyeceklerini belirtti.

Diğer yandan, ABD’de Gazze üzerindeki İsrail ambargosunun delinmesi karşısında duyduğu rahatsızlığı açıkça dile getirerek deniz ablukasını delmeye yönelik girişimleri “provokatif” olarak niteledi. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Mark Toner konuyla ilgili bir açıklama yaparak “Gazze’ye insani yardım ulaştırılması için kurulu mekanizmalar vardır ve bu filo eylemleri provokatiftir” dedi.

Türk devleti efendilerinin sözünden çıkıyor

İsrail’in Gazze filosunu engelleme çabaları yalnızca gemilere yönelik saldırılardan ibaret değil. Aynı zamanda ülke yönetimlerinden gemileri engellemelerini istiyor. Bunlar arasında Türk devleti ise başta geliyor.

AKP’nin seçim galibiyetinin ardından İsrail cephesinden yapılan ilk açıklama hem konunun İsrail için olan önemini gösterdi, hem de Türk devleti ile kurulan işbirliğinin göstergesi oldu. İsrail Dışişleri Bakan Yardımcısı Danny Ayalon, AKP’nin seçim zaferinden sonra yeni hükümetin, Gazze’ye yeni filo gönderilmesini engelleyeceğini umduklarını söyledi. Ayalon *“Bu seçim yeni bir sayfa açmak için bir fırsattır. Bu bize bağlı değil, Türklere bağlıdır. Onlardan daha sorumlu, dengeli ve ağırbaşlı bir siyaset umuyoruz. Çözümler bizde değil, Ankara’da. Türkiye’yi düşman bir ülke gibi görmüyoruz. Türklerin, İsrail ile ilişkilerde bir ya da iki yıl önce esasen kendileri tarafından oluşan kötüleşmeden sonra önemli bir adım atmayı kabul etmelerini umuyoruz. Türk hükümetinin provokatör bir filoyu cesaretlendirmemesini istediğimiz açıktır. Sorumlu bir hükümetin uluslararası hukuka aykırı davranmayacağını ve vatandaşlarının tehlikeli bölgelere gitmesini engelleyeceğini umuyoruz”* “ diyerek Türk devletine açık bir işbirliği çağrısı yaptı. Açıklamadan anlaşıldığı üzere, İsrail işbirliği çağrısı yaparken aba altından sopa göstermeyi de ihmal etmedi.

Emperyalizmin bölge planları açısından “gözde bir

ülke” olan Türk devleti, efendisi ABD’nin de emriyle, İsrail’in işbirliği çağrısına olumlu yanıt verdi. AKP hükümeti Türkiye’den filoya katılan Mavi Marmara gemisinin gidişini engelledi. Hükümetin müdahalelerini açıkça dile getiren İHH yöneticileri, buna rağmen geminin teknik nedenlerle filoda yer alamayacağını duyurdular.

Açık ki AKP iktidarı bu konuda ikili oynamaya çalışıyor. Bir yandan Davos’taki “one minute” şovuyla güçlendirdiği “halkların savunucusu” imajını korumaya çalışıyor. Fakat diğer yandan da bunu yaparken efendileri ile herhangi bir “uyuşmazlık” yaşamak istemiyor.

Oysa AKP Filistin’deki “müslüman kardeşlerinin” acılarını seçim propagandasında malzeme olarak kullanmıştı. Bu sayede bir kez daha görüldü ki AKP Filistin halkı için timsah gözyaşları dökmenin ötesine geçemiyor.

Emperyalizme göbekten bağlı bir devletin ve hükümetinin başka türlü davranması beklenemezdi zaten. Hele söz konusu olan Türkiye gibi aktif taşeronluk ve ileri karakolluk misyonunu üstlenen bir ülkeyse emperyalizmin çıkar ve emirleri tüm insani duyarlılıklardan daha bağlayıcı olmaktadır.

Konya’da halklara gözdağı!

Anadolu Kartalı adıyla yıllardır Konya’da yapılan askeri tatbikat, gözlemci ve basın turu ile başladı. Bu yıl tatbikata ilk kez Suudi Arabistan uçaklarının katılması dikkat çekti.

Konya’daki 3. Ana Jet Üs Komutanlığı’nda gerçekleştirilen eğitimlerde Türkiye, Suudi Arabistan, ABD, İspanya ve Ürdün Hava Kuvvetleri’ne bağlı hava unsurları ile NATO Havadan İhbar Kontrol (HİK-AWACS) uçağı yer alacak.

Emperyalizm ile işbirliği yapan gerici Arap rejimleri arasında başı çeken Suudi Arabistan’ın bu yıl ilk kez katılması tatbikatın hedeflerine ışık

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

tutuyor. Zira Ortadoğu’da süren isyanları sırasında Suudi Arabistan Bahreyn’e doğrudan müdahale ederken, Tunus’taki halk ayaklanmasıyla kovulan Zeynel Abidin Bin Ali’ye kapılarını açmıştı.

Bu koşullarda İsrail’i tatbikata çağırılmamak koca bir aldatmacadan öte anlam taşımıyor. Çünkü ABD emperyalizmi ve diğer uşakları aynı zamanda İsrail’in koruyucu ve kollayıcıdır.

ABD emperyalizmi ile işbirlikçilerine Ortadoğu coğrafyasının tüm temel özelliklerini taşıyan Konya’da tatbikat yaptırmak vebali ağır büyük bir suçtur. Bu suçun sorumluluğunu dinci-gerici AKP taşımaktadır.

Sivas'ın hesabını sormak için alanlara!

AKP katliamcılarla aynı yolda...

Katliamda icracı olarak rol alan dinci-faşist güçlerin hamisi olan AKP, utanmadan yakın zamanda Alevi emekçilerinin gözünü, “**Alevi açılımı**” ile boyamaya çalıştı. Alevilerin ve ilerici Alevi örgütlerinin en önemli taleplerinden biri olan, Sivas katliamının gerçekleştirildiği Madımak otelinin utanç müzesi olması, zorunlu din derslerinin kaldırılması, cemevlerinin inanç merkezi olarak tanımlanması vb. talepleri karşılamaya yönelik yasal düzenlemeleri yapmaktan ise özenle kaçındı.

Katliamcıların yolundan gelen AKP'nin oyunu çok geçmeden anlaşıldı. Asıl amaç Aleviliği devlet denetimine almaktır. Aleviliği de tıpkı diğer dinsel inançlar gibi sermayenin gerici

çıkarlarına hizmet eder hale getirmektir. Böylece Alevi emekçilerinin devrimci dinamizmini, bugün zayıflamışta olsa da devrimci akımlarla olan ilişkisini tümden yok etmekte.

Bugüne kadar en küçük demokratik hakkı bile tanımaktan ödü kopan, Madımak Otel'i'nin utanç müzesi olmasına karşı çıkan, Sivas katliamcılarını kollayan, özelde AKP'nin genelde sermaye devletinin Alevilere özgürlük alanı açması mümkün değildir. Bugün var olduğu iddia edilen laikliğin zerresi bu ülkede yoktur. Din ve vicdan özgürlüğü talebine düşmanca yaklaşmaktadır. Tıpkı Sivas katliamında olduğu gibi, ihtiyaç duyulduğunda sahneye sürülmek için gerici-faşist güçler el altında tutulmaktadır. Kuşkusuz bundan sonra da gerektiğinde Alevi emekçilerine yönelik provokasyon ve katliamlar sahnelenecektir.

Sivas katliamının hesabını sormak için...

Sivas'ta katledenleri yaşatmak ve katliamın hesabını sormanın biricilik yolu asimilasyon politikalarına geçit vermemekten, katil devlete karşı mücadeleyi yükseltmekten geçiyor. Alevi emekçileri, bugün sorunların gerçek çözüm yolunu gösteren, Pir Sultanların, Baba İshakların isyan geleneğini kuşanmış, bu mirası en iyi şekilde temsil den komünistlere ve devrimcilere yüzlerini dönmelidirler.

Sınıf devrimcileri, din ve devlet işlerinin tam olarak ayrılması, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın dağıtılması, devletin dinsel kurumlara yaptığı her türden yardıma son vermesi, gerici yuva tarikat ve cemaatlerin dağıtılması, mezhepsel ayrıcalıkların ve baskılara son verilmesi, özelde Sivas katliamının, genelde tüm katliamların kaynağı sermaye iktidarından hesap sorulması için 2 Temmuz'da alanlara çağırıyor.

Sivas katliamının yıldönümü yaklaşıyor. Katliamın üzerinden tam 18 yıl geçti. Katliamın gerçek faili olan sermaye devleti yıllardır timsah gözyaşları döküyor. Katliamdaki rolünü gizleme çabalarını sürdürüyor. Oysa sermayenin faşist devletinin ve AKP'nin uzantıları olan gerici güçlerin katliamdaki rolleri üzerinde tartışma yürütülmeyecek kadar açıktır.

Planlı katliam...

Katliam hazırlıkları 2 Temmuz'dan çok önce başladı. Dinci-faşist örgütler günler öncesinden katliam çağrısı yapan bildirileri Sivas'ın dört bir yanına dağıttılar. Gerici-faşist yerel gazeteler Aziz Nesin ve Pir Sultan'ı anma etkinliklerine yönelik kışkırtıcı yayınlarda sınır tanımadılar. Katliam çağrısını içeren yazıları sistematik olarak yayınladılar. Çevre illerden gerici güçler günler öncesinden Sivas'a getirildiler.

Katliam Madımak Otel'i'nde sahnelendi. Otelin dört tarafını saran devlet destekli dinci ve faşist katillerin, otel etrafındaki kudurgan bekleyişi tam 8 saat sürdü. Tüm bu gelişmeler yaşanırken, resmi devlet güçleri izlemekle yetindiler. Aynı günlerde en demokratik eylemlere bile vahşice saldıran kolluk güçleri, Sivas katliamının icracısı katillerin kılına bile dokunmadı. Etraflarında güvenlik şeridi oluşturarak, onları koruyup kolladılar.

Sivas'ın hiçbir yerinde kaldırım çalışmasına rastlanmazken, o günlerde yalnızca otelin etrafındaki sokaklarda yığınlar halinde kaldırım taşları vardı. Belediye taşları otelin önüne bilinçli olarak bıraktırmıştı. Bu taşlar katliamda kullanılacaktı.

Refah Partili Belediye Temel Karamollaoğlu, “**Bir defa şöyle bir Fatih okuyalım. Şunların ruhuna el Fatih**” diyerek katliam kıvılcımını çakmıştı. Ayrıca Madımak Otel'i'ni saran yangını söndürmek için getirilen itfaiye erlerine görevlerini yapmalarını engellenmişti.

Sivas Tugay komutanı asker takviyesi istenmesine olumsuz yanıt vermişti. Madımak Otel'i yakılmadan çok kısa bir süre önce “**İçeride asker var mı? İçeride polis var mı?**” diyerek son kontrolleri yapanlar, Sivas'ta görevli olan kolluk güçlerinin yöneticileriydi.

Dinci-faşist grup Madımak Otel'i'ni taşıdığı esnada polis telsizinde gerçekleşen diyaloglar, gerçeğin ortaya çıkması çerçevesinde son derece çarpıcıydı. “- **Taş atıyorlar, ne yapalım?**” yanıt veriliyor: “- **Anlaşıldı. Müdahale etmeyin! Müdahale etmeyin!**”

Bu sözcükler sermaye devletinin katliamcı politikasını ve Sivas katliamındaki belirleyici rolünün açık göstergesidir.

Katiller korunup kollandı

“**Halktan kimseye bir şey olmadı, meseleyi büyütme**” diyen kişi Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'di. Bu açıklama büyük bir utanmazlığın ve devletin katliamdaki rolünün açık göstergesiydi.

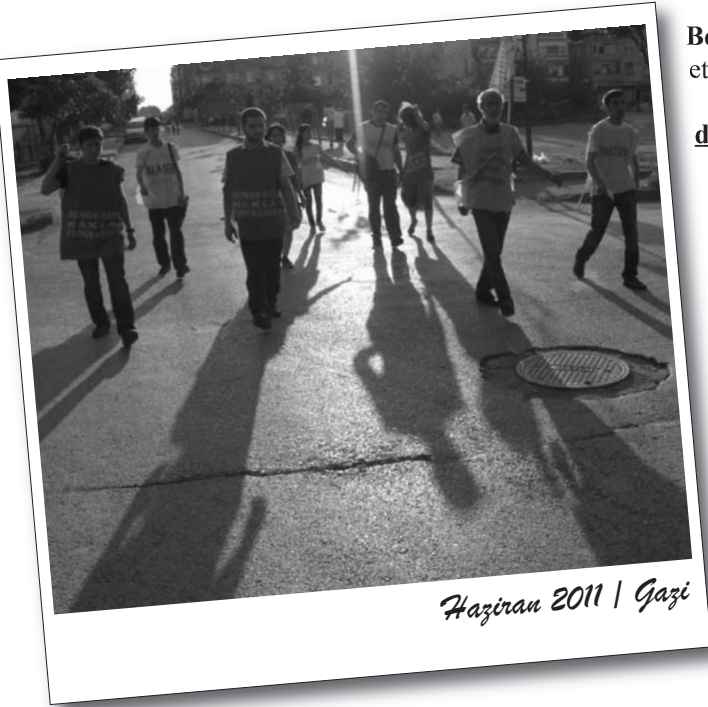
“**Çok şükür, otelin dışındaki vatandaşlarımızın burnu bile kanamamıştır.**” Bu açıklamayı ise Tansu Çiller yapmıştı. Tansu Çiller'in kaygısı, katliamın taşeronu olan grupların zarar görmesiydi. Otelde can verenler onun umurunda değildi.

“**Halk ve güvenlik güçleri karşı karşıya getirilmedi**” diyerek sevincini dışa vuran dönemin İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu'ydü. Zira onun için önemli olan kolluk güçleri ile katliamcı grupların karşı karşıya gelmemesiydi. Bunu başardığı için kendisiyle ne kadar övünse ve sevinse azdı. Madımak Otel'i'nde yananların onum gözünde hiçbir kıymeti yoktu.

“**Devlete güvenin.**” Bu sözler dönemin Başbakan Yardımcısı Erdal İnönü'ye aitti. Alevileri yıllarca arka bahçesi olarak gören düzen solunun temsilcisi, katliama maruz kalan aydınlara ve gencecik bedenlere devlete güvenmeleri çağrısında bulunuyordu. Başbakan Yardımcılığı koltuğunda oturduğu halde katliamı önlemek için hiçbir şey yapmıyordu. Böylece katliamcılara arka çıkanlar kervanına o da katılmıştı.

Katliamdan sonra görülen Sivas davasının ana hedefi, devletin aklanmasıydı. Bunun için Sivas katliamı “**laik devleti yıkmayı amaçlayan bir eylem**” olarak tanımlandı. Katliamın sorumlusu olan devlet katliamın mağduru olarak gösterildi. Fatura katliamda uygulayıcı olarak rol alanların küçük bir kısmına kesildi. Devletin rolü ise gizlendi. Kısacası yargı da üzerine düşeni yaptı.

2 Temmuz hazırlıklarından...

Haziran 2011 | Gazi

Mamak

Mamak İşçi Kültür Evi (MİKE) 2 Temmuz Sivas Katliamı'na dönük çalışmalarını sürdürüyor.

30 Haziran günü Tekmezar Hacı Bektaş Veli Parkı'nda "Pir Sultan'dan Madımak'a, asan da yakan da devlettir!" şiarıyla Sivas şehitlerini anma etkinliği gerçekleştirecek olan MİKE çalışanları, bu çerçevede hafta başında Mamak'taki otobüs duraklarına ve semtin birçok noktasına etkinliğe çağrı afişleri astılar.

Hazırladıkları yüzlerce bildiri ile evlerin kapılarını tek tek çalan, esnaflara da davetiyelerle ulaşan MİKE çalışanları, sermaye devletinin katliamcı yüzünü teşhir ederek emekçileri etkinliğe katılmaya çağırıyorlar. Gerçekleştirdikleri sohbetlerde, katil devletten hesap sorma ve örgütlü mücadeleyi yükseltme çağrısı da yapıyorlar.

Mamak İşçi Kültür Evi'ne ziyarete gelen işçi ve emekçilere de benzer çağrılar yapılırken, emekçiler etkinliğin örgütlenilmesine de davet ediliyor.

30 Haziran Perşembe günü Tekmezar Hacı

Bektaş Veli Parkı'nda saat 19.00'da başlayacak olan etkinliğin programı ise şöyle:

"Pir Sultan'dan Madımak'a, asan da yakan da devlettir!"

Belgesel

Şiir Dinletisi

Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu

Umut Yurdusar-Yeter Sarıateş

Zerrin Taşpınar (Katilam tanığı – Şair)

Av. Selçuk Kozağaçlıoğlu

Gazi Mahallesi

İstanbul **Gazi Mahallesi'**nde biraraya gelen BDSP, DHF, Partizan ve Kaldıraç 2 Temmuz Sivas Katliamı'nın 18. yıldönümünde düzenleyecekleri anma etkinliğine hazırlanıyorlar.

Gazi 2 Temmuz Platformu çatısı altında ortak faaliyet yürüten devrimci güçler, yürüyüşün ve etkinliğin duyurusu için çeşitli çalışmalar yürütüyorlar.

Anma çağrısı için ozalit ve el ilanı kullanıldı. 15 adet ozalit mahallenin işlek noktalara yapıldı.

El ilanlarının dağıtımı çağrı konuşmaları eşliğinde sokak sokak dolaşarak gerçekleştirildi.

İlk olarak Gazi Şehir Parkı ve Yunus Emre Mahallesi'nde dağıtımlar gerçekleştirildi. Emekçilerin ilgisinin yoğun olduğu dağıtım faaliyeti sırasında 1500 adet el ilanı tüketildi. Önümüzdeki günlerde Gazi Mahallesi'nin iç kısımları, Zübeyde Hanım ve 75. yıl mahallelerinde gerçekleştirilecek dağıtımlarla çağrı faaliyeti devam edecek.

GOP

GOP BDSP de 2 Temmuz Sivas katliamı gündemli yazılamalar gerçekleştirdi. Mahallenin işlek noktalarına yapılan yazılamalarda kalıplar kullanıldı. Yazılamalarda "Pir Sultan'dan Madımak'a asan da yakan da devlettir" ve "Maraş Çorum, Sivas... Katleden devlettir hesabını emekçiler soracak" şiarları kullanıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara - İstanbul

Madımak'ta zamanaşımı

Sivas katliamı ana davasından dosyaları ayrılan 7 firari sanığın yargılandığı davada, zamanaşımı gerekçesi ile 6 sanık hakkındaki davanın düşmesi talep edildi. Hakkında yokluğunda tutuklama kararı bulunan ancak bugüne kadar yakalanamayan sanık Cafer Erçakmak ile ilgili dosyanın ise ayrılarak başka bir esasta görülmesi istendi.

Sivas katliamının asıl sorumluları elini kolunu sallayarak dolaşırken, katliamın tetikçileri de aklanmaya çalışılıyor. Sermaye devleti tarafından örgütlenen katliamda devlet yetkililerinin açıktan katliama alkış tuttuğu hala hafızalarda. Böylesi bir tabloda düzenin yargısı da katliamda öne sürülen gerici cenahı koruma derdinde.

Erçakmak dosyası ayrıldı

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen davanın 21 Haziran günü görülen duruşmasında, esas hakkındaki görüşünü açıklayan Cumhuriyet Savcısı Hakan Yüksel, sanık Erçakmak'ın eyleminin "anayasal düzeni zorla değiştirmeye teşebbüs" suçunu oluşturduğunu belirtti. Bu suça ilişkin zaman aşımı

süresinin dolmadığını ve bugüne kadar hakkında verilen yokluğunda tutuklama kararının infaz edilmediğini anımsatan Yüksel, diğer sanıklar yönünden yargılamanın daha fazla sürüncemede kalmaması için öncelikle sanık Cafer Erçakmak hakkında verilen yokluğunda tutuklama kararının devamına, ayrıca hakkındaki evrakın ayrılarak başka bir esasa kaydedilmesine karar verilmesini talep etti.

Zamanaşımı doldu gerekçesi

Zamanaşımı süresinin 15 yıl olduğunu belirten Yüksel, 2 Temmuz 2008 tarihinde zamanaşımı süresinin dolduğunu belirtti. Bundan kaynaklı Erçakmak dışındaki sanıklar hakkında açılan kamu davasının düşmesi istendi.

Devletin rolü gizleniyor

Davada Yüksel'in Sivas Katliamı'na ilişkin anlatımlarının da gerçekten uzak ve çarpıtmaya dayalı olması dikkat çekti. Devletin birebir organize ettiği katliam, dinci-gerici bir grubun düzeni değiştirme çabası olarak yansıtıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ABF 2 Temmuz'da Sivas'ta

Alevi Bektaşî Fedarasyonu (ABF), yaptığı açıklama ile Madımak Katliamı'nın 18. yıldönümünde bir kez daha Sivas'ta olacağını açıkladı. ABF, başta Aleviler olmak üzere vicdan sahibi tüm duyarlı kamuoyunu 2 Temmuz'da, katliamın yaşandığı otele "Utanç Müzesi" tabelasını asmaya davet etti.

ABF hem "eşit yurttaşlık hakkı"nın hayata geçmesi hem de ülkemizde özgürlüklerin ve adaletin hak ettiği yere gelmesi için, kendi örgütlenmeleri başta olmak üzere bir bütün olarak Alevi hareketinin yeniden yapılanması, yan yana gelmesi ve birliği için ise özel bir çaba sarf edeceklerini belirtti. Bu noktada atılacak ilk adım olarak Haziran ayı sonunda Sivas Banaz'da yapılacak "Pir Sultan Anma Etkinliği"ne, Antalya Elmalı'da yapılacak "Abdal Musa Anma Törenleri"ne, 2 Temmuz'da Sivas katliamı, 3 Temmuz'da Çorum katliam girişimini protesto ve anma yürüyüş ve mitinglerine, yine 3 Temmuz'da İmranlı Cogi Baba Etkinliklerine ve 15 Ağustos'ta Hacı Bektaş'ta yapılacak geleneksel Hacı Bektaşî Veli Anma Törenleri'ne, hiçbir tereddüde yer vermeyecek şekilde tam destek vereceklerini söyledi. Hedeflenenin alevilerin birliği olduğu vurgulandı.

Otele "Utanç Müzesi" tabelası

ABF'nin çağrısında şu ifadelerle yer verildi: "ABF, 2 Temmuz'da herkesi Sivas'a davet ediyor, çünkü 2 Temmuz 1993'te yaşanan Sivas katliamı, Madımak Otelі henüz "insanlık onurunun hatırlanması için utanç müzesi" yapılmadığından, bu katliam insanlığa karşı işlenmiş en önemli katliamlardan biri olarak belleklerde yer almaya devam etmektedir. Alevi hareketinin ve demokrasi güçlerinin ısrarlı mücadelesi sonucu önce alt katındaki kebabçı lokantası kapatılan, arkasından kamulaştırılarak tabelası indirilen Madımak Otelі'ne "Utanç Müzesi" tabelasının asılması için Sivas'ta birlik olalım, can olalım, birliğimizin dirliğimizin ruhunu, yanan yakılan canlarımızın "canı" ile birleşelim..."

KESK baskıları protesto etti

KCK davası kapsamında 21 Haziran'da Van'da yapılan operasyonda aralarında Eğitim Sen Van Şubesi'nin de olduğu çeşitli adreslere eşzamanlı baskınlar düzenlendi. Operasyonlarda aralarında Eğitim Sen Van Şube Başkanı Selami Özyaşar, Eğitim Sen Van Şubesi Eski Başkanı Lezgin Botan'ın da bulunduğu 6 kişi gözaltına alındı. Gözaltı terörü 22 Haziran günü protesto edildi.

İzmir

KESK İzmir Şubeler Platformu Eski Sümerbank önünde gerçekleştirdiği eylemde "KESK İzmir Şubeler Platformu" pankartı açıldı. Eylemde konuşan KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Aygün Öğrendi, Başbakanın "balkon konuşmasını" eleştirdi.

Batman'da Tüm Bel Sen, Van'da ise Eğitim Sen yöneticilerine yönelik gözaltı ve tutuklama dikkat çeken Öğrendi, AKP'nin bu saldırılarının seçimleri kaybettiği yerlerde olmasının altını çizdi. Açıklama şu sözlerle sona erdi: *"O halde bize düşen de direnmek, direnmek ve yine direnmektir. Çünkü biliyoruz ki, tarihte kazananlar hep direnenler; mücadele edenler olmuştur. KESK, fiili ve meşru mücadele içerisinde, 12 Eylül cenderesine karşı inançlı ve kararlı insanların bir araya gelmesiyle kurulmuş bir emek örgütüdür. Ne askeri cuntaya ne de sivil cuntalara teslim olmamış bir örgüttür"*

Eyleme BDSP de destek verdi.

Ankara

KESK Ankara Şubeler Platformu'nun çağrısıyla biraraya gelen kamu emekçileri YKM önünde toplanarak Başbakanlığa yürümek istedi. Kolluk güçlerinin yürüyüşe izin vermemesi üzerine Milli Müdafaa Caddesi üzerinde basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasını KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar okudu.

Açıklamada operasyon ve gözaltılar kınandı ve baskıların demokratik haklar ve özgürlükler mücadelesini engelleyemeyeceği vurgulandı. Ayrıca halen tutuklu 13 KESK üye ve yöneticisinin bulunduğu, kamu emekçileri hakkında devam etmekte olan yüzlerce idari ve adli soruşturmanın bulunduğu, onlarca üyenin ise sürgün edildiği söylendi.

Basın açıklamasının ardından Başbakanlık binasının duvarına "Baskılar bizi yıldırılmaz!" yazılı siyah çelenk bırakıldı. Çelenk sivil polisler ve koruma güvenlikler tarafından kaçırıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir - Ankara

Ankara'da operasyonlar protesto edildi

Ankara'da "Hopa eylemleri" gerekçe gösterilerek gerçekleşen ev baskınları 15 Haziran günü Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi.

Emek ve meslek örgütlerinin, devrimci ve ilerici kurumların birlikte gerçekleştirdikleri eylemde, basın açıklamasını KESK Ankara Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü İbrahim Kara yaptı. AKP'nin seçimden hemen sonra daha mazbatasını bile almadan ustalık dönemine başladığına vurgu yapan Kara, *"AKP iktidarı, 12 Eylül cunta dönemlerinde bile olmayan şeyleri yapıyor. Başbakan bir taraftan balkon konuşmaları ile aşağıda bulunan tebasına bolca demokrasi nutukları çekerken bir taraftan da sabaha karşı evler basılıyor, kitaplar, bilgisayarlar, cdler, posterler toplatılıyor"* dedi.

Açıklamanın ardından söz alan KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar ise, saldırılar karşısında birlikte mücadele etmenin ve dayanışmayı yükseltmenin önemine değindi. Daha sonra sırasıyla ÖDP, Halkevleri ve SDP temsilcileri birer konuşma yaptılar. Konuşmalarda devletin faşist baskı ve terörünün verilen mücadeleyi engelleyemeyeceği vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Hopa'ya 15 tutuklama daha

Ankara'da Hopa'daki polis terörü sonrasında yapılan eyleme katıldıkları için 15 Haziran günü Ankara'nın çeşitli semtlerinde ev baskınları sonucunda gözaltına alınan 20 kişi 17 Haziran günü mahkemeye çıkarıldı. Ankara Özel Yetkili Savcısı'nın iddiaları doğrultusunda 15 kişi "terör örgütü yararına faaliyette bulunmak" suçlamasıyla tutuklandı.

Böylece Hopa olaylarıyla ilgili olarak Ankara'da tutuklananların sayısı 20'ye ulaştı. Artvin'de tutuklanan 13 kişiyle birlikte ise toplam sayı 33'ü buldu.

Ankara'da tutuklananlardan 7'si Halkevleri, 7'si Öğrenci Kolektifleri, 1'i de ÖDP üyesi. Tutuklananların isimleri şöyle: Mahir Mansuroğlu, Zafer Algül, Kadir Aydoğan, Can Türkyılmaz, Çağrı Yılmaz, Uğur Tuna, Uğur Uzunpınar, Hikmet Tanıl, Tayfun Yıldırım, Demet Yılan, Can Kaya, Nuri Özçelik, Özgür Atmaca, Doruk Yıldırım, Ozan Sürer.

Tutuklamaların ardından adliye önünde yapılan açıklamalarda AKP'nin terörü kınanırken mücadele kararlılığına vurgu yapıldı. Tutuklananlar ise adliye çıkışında, "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Tek yol sokak, tek yol devrim" sloganlarını attılar. Tutuklananlar Sincan F Tipi Cezaevi'ne götürüldü.

Polisten öğrenciye tecavüz

Çorum'un İskilip ilçesinde kendisini rahatsız eden gençlerden kurtulmak için polise başvuran 16 yaşındaki bir lise öğrencisi, başkomiserin tecavüzüne uğradı.

Polis teşkilatının kirli yüzünü hemen her gün yansıyan haberlerden izleyebiliriz. Bunun bir yüzü cop ve gaz bombalarıyla eylemlere yönelik azgın saldırılarken diğer yüzü rüşvet, uyuşturucu, kadın ticareti vb. Polislerin sınırsız yetkileri, ona her türlü suçu işleme şansı verirken, yaptıkları yanına kar kalır. Toplumsal algının böyle olması durumunda da polisten şikayetçi olmak cesaret gerektiren bir eylem olur. Bu ise polisin pervasızlığını daha arttırır.

Okulda taciz edilen lise öğrencisi ilçe emniyet

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

müdürlüğüne giderek şikâyetle bulundu. Başkomiser, öğrenciye cep telefonunu vererek taciz devam ederse kendisini aramasını istedi. Bir akşam ise öğrenciyi evine çağırdı. Birlikte alkol alırlarken, polis alkolün etkisiyle kendinden geçen öğrenciye tecavüz etti.

Tecavüz suçlamasıyla adliyeye sevk edilen başkomiser tutuklanarak Çorum L Tipi Cezaevi'ne gönderildi.

Bu tecavüz münferit bir olay değildir. Her ne kadar polis tutuklanarak emniyet kurumu aklanmaya çalışılsa da, bir polisin bu rahatlıkla tecavüz edebilmesinin gerisinde polise tanınan sınırsız yetkiler vardır.

Meclisteki “sendikacılar” kime hizmet ediyor?

Bu yıl da meclise giren vekiller arasında “sendikacı” kökenli birkaç milletvekilinin olması basında genişçe yer buldu. İşçilerin sorunlarının meclise taşınacağından tutun da birbirleriyle işbirliği yapıp yapmayacaklarına kadar türlü haberler servis edildi. Basının magazinier haber ihtiyacı nedeniyle de olsa öne çıkardığı bu durum, aynı zamanda işçi sınıfının haklarını savunmak adına hareket edenlerin gerçek konumlanışlarını da açıklıkla gösteriyor.

2011 seçimleri sonucunda sendikal kökenli 5 aday meclise girdi. DİSK Başkanı Süleyman Çelebi, Eski DİSK Genel Sekreteri Musa Çam ve eski Harb-İş Başkanı İzzet Çetin CHP listelerinden meclise girerken Hak-İş Eski Başkanı Salim Uslu ile Hak-İş Eski Yöneticisi Hüseyin Tanrıverdi AKP’den milletvekili oldu. AKP’den seçilen ilıştırılmış sendikacılara dair söylenecek fazla bir şey yok. Sınıfa ihanet etmeyi ve AKP’ye şakşakçılık yapmayı görev edinmiş kontra sendikacılar için bunun AKP’nin sunduğu bir mükafat olduğunu söylemek ile yetinilebilir

CHP ve DİSK cephesinde ise çok daha tehlikeli bir durum söz konusu. Zira buradakiler söz konusu olan Hak İş’in ağaları gibi ipliği çoktan pazara çıkmış bir grup hain değil. Aksine sınıf hareketinin içerisinde bir biçimde yer almış, ama onu ileriye taşımak yerine belli sınırlarda tutmaya çalışmış, uzlaşmacı çizgide hareket eden sendika bürokratları. Zaten CHP saflarından seçilmiş olmaları da onların bu kimlikleriyle yakından ilgili.

CHP’ye “sınıf”tan kan taşıma çabası

CHP’nin seçimlere hazırlanırken sosyal demokrat bir program ortaya koyduğu, sosyal demagojiye ağırlık verdiği biliniyor. Bunun eski olan “yeni” politikanın CHP’yi güçlendireceği, AKP karşıtlığını örgütleyebileceği ve toplumsal muhalefeti CHP’de bir araya getireceği iddia ediliyordu. Her ne kadar seçim sonuçlarında büyük bir başarı olmasa da CHP’nin bu politikasının ilerici kesimlerin düzene bağlanması yönünden başarı sağladığını kabul etmek gerekiyor.

Bu alanda özellikle sendikal cepheden de CHP’ye büyük bir destek verildiği, en büyük rolün ise DİSK’e düştüğü açık. CHP, Süleyman Çelebi gibi isimleri bünyesine toparlayarak onlar aracılığı ile sosyal demokrat görüntüsünü tescillemeyi amaçlıyor. DİSK’i de kendi

politikalarının yedeği olarak görüyor.

Kendilerine bir yandan sınıf dostu etiketi yapıştıran bu vekillerin büyük umutlarla geldikleri mecliste düştükleri durum da bir başka konu. DİSK’in başındaki isim olan ve milletvekili adaylığını DİSK genel merkezinde yaptığı toplantı ile duyurmaktan çekinmeyen Süleyman Çelebi’ye bakabiliriz örneğin.

Daha sendika başkanı olduğu dönemde TUSİAD yöneticileri ile boy boy fotoğraflar çektiren Çelebi seçim öncesi “işçisin sen işçi kal” şarkısına gönderme yapıyor ve mecliste de işçilerin haklarını savunacağını söylüyordu. Seçildikten sonra Radikal muhabirinin sorularını yanıtlayan Çelebi “Mağdur sanayicinin de sesi olacağım” dedi. Çelebi mağdur sanayiciyi ise şöyle tanımladı: “Yandaş olmayan, taraf olmadığını -deklare ettiği için, partinin angajmanına sokulmadığı için sorgulanan, dışlanan, yatırımları engellenen, istihdamı yok edilen ve üzerinde baskı kurulan sanayici ve işadamları”

Dikkat edilirse Çelebi mağdur sanayicisinin emek sömürüsüyle ilgili tek kelime söz etmiyor. Çünkü bunu yaptığında tüm platformu da çökmüş olacak, işçi sınıfına sırt çevirdiği olduğu gibi ortaya çıkacak.

Satır arasında gibi gözükse de eski sendika bürokratinin bu sözleri, geçmiş pratiği ile birlikte ele alındığında onun kimin saflarında yer aldığını gösteriyor. Mücadele yerine uzlaşmayı seçen, sınıfın devrimci gücünü açığa çıkarmak yerine parlamentodan medet uman anlayışın geldiği yeri gösteren bir tablo yalnızca.

PTT işçileri destek bekliyor

PTT Genel Müdürlüğü’ne bağlı taşeron şirketlerde çalışırken işten atılan ve 175 gündür İstanbul Topkapı’daki Posta Dağıtım Merkezi önünde bekleyişlerini sürdüren işçiler direnişlerine destek bekliyorlar.

İşten atılma süreçlerini ve 175. gününe giren direnişlerindeki son noktayı basın emekçileriyle paylaşan işçiler işten atmalara ve taşeron sistemine karşı mücadele edeceklerini duyuruyorlar.

Direnış sürecinde karşı karşıya kaldıkları zorluklara dikkat çeken PTT taşeron işçileri, “172 gündür bin bir türlü sıkıntılar yaşıyoruz. Maddi, sıkıntılar, bozulan aile ilişkilerimiz, polis baskısı, PTT yönetiminin saldırıları, gözaltılar, kesilen para cezaları yaşadığımız sorunların en belirgin olanlarıdır.

Sesimizi duyurmak için bazı günler gece gündüz uğraşmak zorunda kalıyoruz. Eylem ve etkinliklerle

taleplerimizin karşılanmasını ve taşeronluğun ne demek olduğunu anlatmaya çalışıyoruz” diyerek basın ve kamuoyuna duyarlılık çağrısında bulunuyorlar.

PTT işçilerinin çağrısında şu ifadeler yer veriliyor: “Bizler tüm zorluklara rağmen direnişimiz amacına ulaşana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz. Siz değerli basın emekçilerinden ricamız bin bir türlü fedakârlıklarla sürdürdüğümüz direnişimize duyarlı olmanızdır. Haksız ve gerekçesiz olarak işimize son verilmesine karşı duyarlı olmanızı istiyoruz. Taşeron köleliği sayfalarınızda işleyerek bu zulmün son bulması için bizlere yardımcı olmanızı istiyoruz.

Bizler belki bu kölelik düzenini değiştiremeyiz. Sesimiz çok cılızda çıkabilir. Fakat bu insanlık dışı onursuzca uygulamalara sonucu ne olursa olsun boyun eğmiyoruz eğmeyeceğiz. Sizleri de bu onurlu mücadelede taraf olmaya bir kez daha davet ediyoruz”

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İşsizler ordusu büyüyor

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Merkezi’nin (DİSK-AR) raporuna göre geniş tanımlı işsizlik oranı Türkiye’de yüzde 17.68 rakamına ulaştı. Raporda dünya ülkelerinin nüfusu ile Türkiye’nin işsiz sayısı da karşılaştırıldı. 5 milyona ulaşan işsiz sayısı ile Türkiye, 224 ülkenin 108’inin nüfusunu geride bıraktı.

419 bin üniversiteli işsiz var

DİSK-AR raporunda 1993-2000 yılları ile 2003-2010 yılları işsizlik oranlarını dikkate alarak bir hesaplama da yer verdi. Hesaplama göre ilgili dönemler için işsiz sayısı 2000’li yıllarda 1990’lı yılların 2 katını aştı. 1993-2000 yılı döneminde ortalama işsiz sayısı umudu kesik olduğu için ya da diğer nedenlerle işe başlamaya hazır olup da iş aramayan ve bu nedenle işsiz sayılmayanlar da dahil edildiğinde, 2 milyon 142 bin iken, bu sayı 2003-2010 döneminde ortalama 4 milyon 305 bin düzeyinde çıktı. Umutsuzlarla birlikte işsizlik oranı da ilgili dönemde 1990’lar için ortalama yüzde 9.3 iken, 2000’lerde yüzde 17,01’e fırladı. 2009 yılında bu oran yüzde 20.64’e ulaştı.

Raporda üniversiteli işsizlerin sorunlarına da dikkat çekildi. 1993-2000 yılları için ortalama yüksek öğrenim mezunu işsiz sayısı 121 bin iken, 2003-2010 yılları için 342 bin oldu. Bu sayı son açıklanan TÜİK verilerinde ise 419 bin düzeyinde gerçekleşti.

Güvencesiz, kayıtdışı istihdam arttı

Son 3 yıllık dönemde (2008 Mart döneminden bu yana) umudu olmayan işsizlerin sayısı, diğer nedenlerle birlikte işsiz sayılmayan ama çalışmaya hazır olanlarla birlikte 350 bin kişi arttı. Bu kişiler işsiz sayılmadıkları için işsizlik verilerine dâhil olmadılar. Kayıtdışı çalışanların sayısı ise 1 milyon 70 bin kişilik devasa bir artış gösterdi. Eksik ve yetersiz istihdam edilenlerin sayısı kriz öncesinin 359 bin üzerinde gerçekleşti. Geçici işlerde çalışanların sayısı da kriz öncesi döneme göre 198 bin kişi arttı.

“İşsizlikte sıtmaya razı etme çabası”

Raporun sonuç kısmında, Türkiye’nin işsizlik sorununu son 8 yıldır ağır bir biçimde yaşadığına dikkat çekilerek, işsizlikle mücadelenin, işsizlik rakamları ile mücadeleye dönüştüğüne, çözüm önerilerinin işveren çevrelerinin beklentilerince şekillendirildiğine işaret edildi.

Kamu TİS sürecinde işçiler ihanet kokusu alıyor...

Türk-İş yönetimine öfke büyüyor!

Kamuda çalışan 230 bin işçiyi kapsayan toplu sözleşme süreci derin bir sessizlik içerisinde ilerliyor. Süreç içerisinde, birkaç sendikanın verdiği tepkileri dışta tutarsak yaprak kıpırdamıyor. Türk-İş ağalarının hükümet ve sermayeye ile yazdığı ihanet senaryosu ise ilerici, öncü işçiler tarafından da açıkça dile getiriliyor. TİS süreciyle ilgili görüşlerini aldığımız Petrol-İş, Tez Koop-İş ve Yol-İş'e üye işçiler, Türk-İş'in ihanetçi-işbirlikçi çizgisine dikkat çekiyorlar. Var olan hakları korumanın ve yeni haklar kazanmanın ise mücadeleden geçtiğini belirtiyorlar.

“Taban örgütlülüklerini yaratmak gerekiyor”

Şinasi Topçu (Yol-İş Sendikası üyesi/Karayolları 6. Bölge Müdürlüğü 67. Şube Şefliği'nde işçi/Nevşehir): Türk-İş'in tarihi boyunca işçi hakları konusunda ne yaptığı çok açık. İşçiler ise güvenmemelerine rağmen başka bir alternatif göremedikleri için çaresizce ona mahkum kalıyorlar. Mücadeleden yana bir tutum hiçbir zaman almadı.

Dünyada ve Türkiye'de işçi haklarına yönelik yoğun bir saldırı varken doğru düzgün bir sözleşme olmayacağını çok iyi biliyoruz. Yeni haklar elde etmek değil mevcut haklarımızın da elimizden gitmesinden korkuyoruz. Türk-İş de buna çanak tutuyor. Hükümetin ajanı gibi hareket ediyor. Hiçkimse, Türk-İş'in işçiler yararına bir sözleşme yapacağını beklemiyor. Biz, mevcut hakların dışı dış bir mücadeleyle korunabileceğini düşünüyoruz. Eğer bu olmazsa, önümüzdeki dönemde kıdem tazminatı gibi saldırılar bizi bekliyor.

Seçimlerden de bu şekilde çıkan bir hükümet önümüzdeki süreçte işçi haklarına yönelik dizginsiz bir saldırı yürütecektir. Görünen o ki, Türk-İş önümüzdeki saldırılara karşı mücadeleye çağıran bir yol izlemeyecek. Dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfının haklarını düzene satacak. Bilinçli işçilerin, sendikaları kendi haline bırakmayacak bir şekilde taban örgütlülüklerini yaratma mücadelesi vermesi gerekiyor. Toplu sözleşmenin işçilere rağmen yürütülemeyeceğini, sendikacılara karşı mücadele yoluyla ortaya koymamız gerekiyor. Sendikalar da, bu

sözleşme döneminde birşey yapacaklarsa eğer bu mücadele üzerinden, tabanın baskısı üzerinden birşey yapacaklar. Bu da olmazsa, bizleri çok kötü bir süreç bekliyor. Bu toplu sözleşmeyi işçilerin lehine sonuçlandıramazsak kıdem tazminatı ve diğer haklara dönük saldırıları göğüsleme şansımızın olmayacağını düşünüyorum. Bunun için işçi davasını sermayeye satmak isteyen sendikacıların önüne, mutlaka tabandan örgütlenerek geçmek gerekiyor.

Şu anda bizim işkolumuzda taşeron işçilik oldukça yaygın. Bizde uzun yıllardır kadrolu işçi alınmıyor. Kadroluların yerleri taşeron işçileriyle dolduruluyor. Taşeron işçiler de kaderlerine terkedilmiş durumda. Kaderimizi bunların iki dudağı arasından çıkacaklara bağlamak yerine, kendi gücümüze güvenmeliyiz. Bu işin başka yolu yok.

“Görev işçilere düşüyor”

Adem Yalçın (Tez-Koop-İş Sendikası İstanbul 5 No'lu Şube Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi İşyeri Baştemsilcisi): Ocak ayından bu yana şube temsilciler kurulu düzeyinde toplantılar yaptık. Buradan çıkan sonuçları genel merkezimize de ilettik. Bu süreçte bir de seçim dönemi yaşadık. Toplu iş sözleşmesinin seçimden önce mutlaka bitirilmesi yönünde görüş belirttik. Bu sadece bizim veya 4-5 sendikanın yapmış olduğu eylemlerle sınırlı kaldı. Şube olarak bu dönemde ciddi mücadeleler verdiğimiz inaniyoruz. İstanbul'da bütün sendikaların katılımıyla bir temsilciler kurulu toplantısı yapıldı. Orada da bunlar değerlendirildi. Ancak gelinen noktada sadece günü kurtarmak amacıyla seçime bir hafta kala bir görüşme yapıldı. Bu görüşme yanıltıcı bir görüşmeydi ve kimseyi tatmin etmedi. Sadece ekonomik boyutuyla değil Kamu-İş'le yaptığımız görüşmelerde işyerleriyle ilgili maddelerde sorunlar yaşıyoruz. İşçi sınıfının üzerinde karabulutlar dolaşıyor. Türk-İş'in tutumunu ise şiddetle kınıyoruz. Böyle bir sendikal anlayış asla olamaz. Türk-İş içerisinde muhalefet eden 4-5 sendika var. Bu sendikaların seslerini daha gür biçimde çıkarması lazım. Biz muazzam bir gücüz. Kendi gücümüzü görebilsek bu sendika ağaları orada rahat rahat oturamazlar. Görevi tabana yani biz işçilere düşüyor. İşçiler ekmeklerine ve emeklerine sahip çıkmadıkları sürece bu adamlardan birşey beklenmez. Yıllardan beri yüzde 3-4'lere imza atanlar, giderler otururlar yine aynısına imza atarlar. Ne ekerseniz onu biçersiniz. Mücadele etmediğiniz sürece birileri size birşeyler vermez. 9 yıl önce 500 bin üyemiz vardı bugün ise bu sayı 230 bine düşmüş durumda.

“Türk-İş işçileri temsil etmiyor”

Hasan Oğuzkesen (Petrol-İş Sendikası Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO) Trakya Bölge Müdürlüğü İşyeri Baştemsilcisi): Öncelikle, Türk-İş'in, işçiler adına hareket etmediğini söylemek gerekiyor. Çalıştığımız yerdeki arkadaşlarımız da benzer bir düşünceye sahipler. Hükümetin de, seçim sürecinde söylenenler doğrultusunda işçi haklarının geliştirilmesi adına adımlarının yeterli olmadığını düşünüyoruz. Bu dönemde kamuda önemli sıkıntılar yaşıyoruz. Geçmişte ücretler daha iyiydi. Şimdi ise ücretler asgari yaşam standartlarının oldukça altında. Bu durum çalışanlar adına büyük bir sıkıntı yaratıyor.

BEDAŞ işçileri işbaşı yaptı

Yaklaşık altı hafta boyunca kadrolu çalışma talebiyle mücadele eden Enerji- Sen üyesi BEDAŞ işçileri 17 Haziran sabahı, bünyesinde çalıştıkları taşeron firmada yeniden işbaşı yaptılar.

BEDAŞ işçileri 10 Haziran günü işten çıkartılmış, bunun üzerine 15 Haziran günü BEDAŞ'ın Beyoğlu Talimhane'de bulunan Genel Müdürlük binası önünde direniş başlatmışlardı. Direnişe başladıkları gün, BEDAŞ tarafından işe alındıklarına dair bir kağıt alan işçiler direnişlerini sonlandırmışlardı. Ancak, başka bir taşeron firma bünyesinde çalışacaklarını öğrenen işçiler bu durumu kabul etmeyerek direnişlerini tekrar başlatacaklarını duyurmuşlardı.

İşçilerin tekrar direnişlerine başlayacaklarını duyurmalarının ardından geri adım atan BEDAŞ, işçilerin, daha önce çalışmış oldukları taşeron firmada tekrar işbaşı yapacaklarını açıkladı. İşçilerin bir sonraki hedefi ise BEDAŞ bünyesinde kadrolu olarak çalışmak.

Girdiğimiz toplu sözleşme görüşmelerine kamu adına katılan yetkililere de sorunları iletiyoruz. TPAO’da 38 Lira yevmiye ile çalışan arkadaşlarımız var. Ücret dengesizliğini giderecek bir çalışmanın yapılıp uygulanması noktasında taleplerimiz var. Sokağa çıkma noktasında arkadaşlarımızın bir talebi vardı. Hükümet seçimlerden önce kendini kabul ettirmeye çalışıyordu. Bu süreçte, eylemsel olarak birtakım adımlar atılması gerekirken çok duyarsız ve ilgisiz kalındı. Böyle olması, hem işçilerin umutlarını kırdı hem de konfederasyonun başındakilerin gerçek anlamda işçileri temsil etmediğini gösterdi. Onların, işçilerin yanında değil hükümetin arka bahçesi olarak çalıştıklarını gördük. Bu yüzden arkadaşlarımızın çoğunda Türk-İş’ten çıkılım gibi bir düşünce var. Biz de, içinde olup Türk-İş’in değişimini sağlama ve işçileri gerçek anlamda temsil edecek olan insanların işin başına geçmesi gerektiğini anlatıyoruz.

“Türk-İş’i kınıyoruz”

Ahmet Oktay (Petrol Sendikası Petkim İşyeri Baştemsilcisi/Aliağa): Türk-İş’i tutumlarından dolayı şiddetle kınıyoruz. Türk-İş, bir işçi temsilcisi değil de hükümetin arka bahçesi olmuş durumda. Mustafa Kumlu’nun, seçim öncesinde bakanla görüşmesinin ardından yaptığı açıklama bunu gösteriyor. Kitleyi harekete geçirme noktasında en ufak bir çaba sarfetmiyorlar. Tam anlamıyla hükümetin güdümünde olan bir yönetim anlayışına sahipler. Türk-İş AKP iktidarının görevde olduğu 8 yıldır örgütlü yapıyı tasfiyesi adına yapılanlara göz yumuyor. Kamudaki işçi sayısı 700 binden 230 binlere düştü. Türk-İş’in bu denli sessiz kalmasını eylemlerde, basın açıklamalarında sık sık gündeme getiriyoruz. Türk-İş’i protesto ettiğimizi, kınadığımızı açıkça söylüyoruz. Türkiye koşullarına baktığımızda şu anda örgüt disiplinine uygun, mücadeleci bir sendikal anlayışa sahibiz. Bugün, Petrol-İş’in verdiği mücadeleyi Türkiye’deki bütün sendikalar vermiş olsaydı işçi sınıfı hareketi çok daha ileride olurdu. Petrol-İş’in yaptığı aktiviteler ve kampanyalar yeterli olmasa da diğer sendikalara göre iyi bir seviyede olduğunu düşünüyoruz. Petrol-İş Aliğa Şubesi olarak geçtiğimiz yıl Petkim’de taşeronla ilgili bir protokol imzaladık. Taşerona karşı Türkiye genelinde emsal gösterilebilecek bir protokol oldu. Petrol-İş olarak özellikle özelleştirmelere karşı vermiş olduğumuz mücadelelere diğer sendikalar da sahip çıkmış olsaydı bugün inanıyorum ki Türkiye’deki özelleştirmelerin önüne geçebilirdik. Ama yaptığımız mücadeleler kitlesel olmadı. Lokal düzeyde kaldı.

“Sendikalar seyirci kaldı”

Murat Gücü (Petrol-İş Sendikası TPAO Batman Bölge Müdürlüğü İşyeri Temsilcisi): İşçi sendikaları açısından kötü bir süreçten geçiyoruz. Ocak ayında

başlayan sözleşme sonuçlanmadı. Türk-İş’in bu süreçte büyük eksiklikleri var. Türk-İş görevini yapmıyor. 6 ay boyunca işçiler için hiçbir şey yapılmadı. Türkiye seçim sürecinden geçmesine rağmen bu iyi değerlendirilemedi. İşçilerin de şu anda büyük beklentileri var. Ücretlerin düşük olduğunu biliyoruz. Sendikalar, şimdiye kadar kamuoyunu ve işçileri eyleme katma noktasında eksiklikler var. Bu konuda Petrol-İş olarak bizim de eksikliklerimiz var. Bu konu, gündeme yeterince taşınmamış ve kamuoyuna yeterince açıklanmamıştır. 230 bin işçinin toplu sözleşmeyle ilgili beklentilerini cevaplayamamışlardır. İşçilerin, sendikalara ve işçi temsilcilerine büyük kırınglıkları var. Hükümetin işçiler üzerinde ücret kıyımı var. 9 yıl önceki ücretler 2 bin dolar civarındaydı. Şu anda ise 1500 dolar civarında. Buna sendikalar seyirci kalmıştır. Sendikalar, AKP döneminde dört sözleşme dönemi geçirmelerine rağmen kapalı kapılar ardında enflasyon altında ücret pazarlığı yapılmıştır. İşçiler her zaman mücadeleye hazır durumdaydı. Üretimden gelen güçlerini kullanabilecek ve örgütlenebilecek düzeye sahipti. Konfederasyon ve sendikalar bu süreç içerisinde hükümetle ve işverenlerle uyum içerisinde geçmiştir. Büyük kayıplara uğrayan ise işçi sınıfı olmuştur. “Bir şey bozulmadan yenisi düzgün olmaz” derler ya...Daha önceki işçi temsilcileri ve abilerimizin önceki toplu sözleşmelerde kazandığı hakları tüketiyoruz. Sağlanan kazanımların üzerine yenileri eklenmiyor. Sürekli tavizler veriliyor. Tabandaki işçiler açısından herhangi bir sorun olmadığını görüyoruz. Profesyonel sendikacılar rahatlığa ulaştıktan sonra mücadeleden kendilerini soyutluyorlar.

“Yine aynı olacak”

Cemal Vargı (Tez-Koop-İş Ankara 2 No’lu Şube Mali Sekreteri / TÜBİTAK çalışanı): Kamudaki toplu sözleşme süreci her zamanki gibi çıkmaza girdi. Görüşmeler bir defa oldu ama o da göstermelikti. Buna karşı, Ankara şubeleri olarak bu işin peşinde koşarsak da etkili olmuyor. Daha önce genel merkez düzeyinde yapılan toplantılarda, Ankara’daki 43 tane sendikanın 17’si katılım sağladı. Katılanlar içerisinde bir veya iki sendikadan ses çıktı. Türk-İş’in tutumunu doğru bulmuyoruz. Grev aşamasında veya arabulucu aşamasında olan sözleşmeler var. Görüşmeler koordinasyon kurulu tarafından yürütülse de herhangi bir etkide bulunamıyorsun. Kamu İş’le toplu sözleşme masasına oturduğumuzda parasal konulara girilmiyor. Sözleşmeler tıkanınca çalışanlar da bize soruyor. Süreç nasıl ilerleyecek dersiniz? Geçen sefer olanın aynı olacak. Bir gün öncesinden belki anlaşıacaklar, ertesi gün bizi basın açıklaması var diye toplayacaklar. Basın açıklaması bitmeden, “sözleşme imzalandı” haberi gelecek. Şimdiye kadar böyle oldu, bundan sonra da böyle olacağını düşünüyorum. böyle olacağını düşünüyorum.

İSDEMİR’de miting

İskenderun Demirçelik Fabrikaları’nda (İSDEMİR) tıkanan toplu sözleşme sürecinin ardından alınan grev kararı üzerine, işçiler eylemlerini sürdürüyorlar. İşçiler son olarak grev kararlılıklarını göstermek için miting düzenlediler. İşçilerin eşleri ve çocuklarıyla katıldığı mitinge coşku ve kararlılık hakimdi.

Mitingde İSDEMİR’de örgütlü Çelik-İş Sendikası’nın İskenderun Şube Başkanı Cengiz Gül bir konuşma yaptı. Gül, “Biz grev sevdalıları değiliz. Ama önümüze gelen tablo ‘biz kazanalım, siz kaybedin’ tablosu. Asla buna imza atmamız” ifadelerini kullandı.

Konuşmasında İSDEMİR yönetiminden gelecek teklifleri işçilerin oyuna sunacaklarını ve işçilerin onay vermesi halinde sözleşmeyi imzalayacaklarını söyleyen Gül, böylelikle satışın işaretini verdi.

Ayrıca işyerinde işçilerin bütünlüğünü bozmaya yönelik iftiralara başvurulduğunu, bu tür yaklaşımlara müsaade etmeyeceklerini söyledi.

Konuşmasında ‘89 grevine de atıf yapan Gül, MESS’in yeniden sahnede olduğunu vurgulayarak gerekirse grev gömleğini ilk olarak kendisinin giyeceğini iddia etti. Mitinge yaklaşık 3 bin kişi katıldı.

Lastik-İş’te Karacan saltanatı

Sendika içi muhalefeti yıllardır kirli yöntemlerle bastıran ve saltanatını sürdüren DİSK/Lastik-İş Sendikası Genel Başkanı Abdullah Karacan, sendikanın 18-19 Haziran tarihlerinde gerçekleştirilen 26. Olağan Genel Kurulu’nda saltanatını koltuğunu korudu.

İstanbul Pendik Green Park Otel’de 300 dolayında delegenin katılımıyla başlayan genel kurulda Abdullah Karacan, bazı delegelerin “Bu işçi seninle gurur duyuyor” sloganları ve alkışları eşliğinde salona girdi. Genel kuruldaki şov, Karacan’ın, konuşmasını yapmak üzere kürsüye de omuzlarda götürülmesi ile devam etti.

Karacan konuşmasında, Lastik-İş’in çalışmalarını değerlendirdi. Sermayenin saldırılarına karşı herhangi bir mücadele vurgusu yapmayan Karacan, rantını yediği Lastik-İş’in “bugünkü mal varlığının 40 milyon lirayı aşmasıyla” övündü.

Karacan şöyle konuştu: “Büyük bir gururla belirtmeliyim ki son dokuz yıllık dönemde sendikamız, ülkemizde demokrasi mücadelesini yükselten ve örgütsel yapısını sağlamlaştıran bir süreci yaşamıştır. Lastik-İş Sendikası’nın bugünkü mal varlığı 40 milyon lirayı aşmıştır” dedi. Karacan, genel merkezin dışında, satın alınan sendika binalarından söz etti, İzmit’te yapılacak olan Lastik-İş Sosyal tesisleri ile ilgili gelişmeleri de aktardı.

İş kazaları ve gelir dağılımındaki eşitsizlikten yakınan Karacan’ın ardından CHP İstanbul Milletvekili, DİSK eski Genel başkanı Süleyman Çelebi söz aldı. Çelebi, “işçi kalma” sözü verdiği konuşmasında “Emek sınıfının temsilciliğini yapacağım. Sizler işçilerin temsilcileri sizlere söz veriyorum. İşçiyim, işçi kalacağım” iddiasında bulundu.

19 Haziran günü yapılan seçimlerde Abdullah Karacan yeniden genel başkanlık görevine getirildi.

Karayolu işçileri iş bıraktı

Düşük ücretlere ve kölelik koşulları altında çalıştırılan taşeron işçileri Nevşehir’de iş bıraktı.

Karayolları 6. Bölge Müdürlüğü 67. Şube Şefliği’ne (Nevşehir) bağlı taşeron firma bünyesinde çalışan işçiler 55 gündür alamadıkları ücretleri için 21 Haziran günü iş bıraktılar. Mayıs ayı maaşları ödenmeyen işçiler, 10 Temmuz’da yapılması gereken ikinci maaş ödemeleri yaklaşması nedeniyle eyleme geçtiler.

Eylemci 35 işçi, Yol-İş Sendikası üyesi kadrolu işçilerle aynı işi yapmalarına ve işin asıl yükünü çekmelerine rağmen asgari ücrete ve güvencesizliğe mahkum ediliyorlar.

Karayolu işçileri, eylemlerinin ikinci günü olan 22 Haziran günü de işletmeden çıkmayarak oturma eylemini sürdürdüler. Düşük ücretler altında güvencesiz bir biçimde çalışmak istemediklerini söyleyen işçiler, taşeron firmanın “şirketin mali sorunları var” gerekçesini kabul etmeyerek taşeron köleliğine karşı tepkilerini dile getiriyorlar.

Kızıl Bayrak / Nevşehir

Taksim’de 15-16 Haziran yürüyüşü!

15-16 Haziran Direnişi’nin 41. yıldönümünde İstanbul’da kitlesel bir yürüyüş gerçekleştiren sendikalar, demokratik kitle örgütleri, ilerici ve devrimci güçler büyük direnişi selamladı, 15-16 Haziran şehitlerini andı. İstanbul’un çeşitli sanayi havzalarında ve Gebze’de direnişlerini sürdüren işçilerin de katıldığı yürüyüş coşkulu bir atmosferde geçti.

Taksim’e yürüyüş

16 Haziran akşamı saat 19.30’da Beyoğlu Galatasaray Lisesi önünde buluşan yüzlerce emekçi Taksim Tramvay Durağı’na yürüdü. Türk-İş’e bağlı sendikalardan Belediye-İş, Tez-Koop-İş, TÜMTİS, Petrol-İş, Yol-İş, Deri-İş, Haber-İş’in; DİSK’e bağlı sendikalardan Dev Sağlık-İş ve Enerji Sen’in katıldığı yürüyüşte KESK’e bağlı çeşitli sendikalar da yer aldı. Aralarında BDSP, Kaldıraç, DİK, Halkevleri, ÜİDER ve DDSB’nin de bulunduğu ilerici ve devrimci güçlerin katıldığı yürüyüşte direnişçi işçilerin mücadele coşkusu öne çıktı. BDSP’nin flamalarıyla katıldığı yürüyüşte direnişçi işçiler kendi pankart ve dövizlerini açtılar.

Direnışçi işçiler yürüyüşte

Deri-İş üyesi Kampana işçileri, Selüloz-İş üyesi Ontex/Canbebe işçileri, PTT taşeron işçileri, Birleşik Metal-İş üyesi Legrand işçileri, Enerji Sen üyesi BEDAŞ işçileri, Tez-Koop-İş üyesi Burger King Çağrı Merkezi çalışanları ve Kubatoğlu/Fıratpen direnişçisi Cafer Timtik’in yer aldığı yürüyüş boyunca direnişçi işçilerle dayanışma sloganları yükseldi.

Söz direnişçi işçilerde

Yürüyüş sırasında Burger King ve DESA’daki işçi düşmanlığı protesto edildi. Tramvay Durağı’na gelindiğinde ilk olarak direnişteki işçiler söz aldı. **Ontex işçileri** adına konuşan Gamze Kayhan, direnişçi işçiler olarak 15-16 Haziran’ın yıldönümünde, bu büyük direnişin ruhuyla mücadeleyi sürdürdüklerini söyledi.

Kavel ve Sungurlar’da direniş ateşini yakanların bugün TEKEL’i, Ontex’i, Legrand’ları yarattığını belirten Kayhan, 15-16 Haziran’ı sahiplenmenin direnişleri sahiplenmek anlamına geldiğini söyledi. Herkesi, direnişleri sahiplenmeye çağırdı. Kayhan, sendikal bürokrasiyi de teşhir etti.

Kampana Deri işçileri adına konuşan **Deri-İş üyesi işçi**, taşeronlaştırmaya karşı çıktıkları için ilk olarak iki kadın işçinin işten atıldığını, ardından işten atılan 14 işçiyle beraber mücadeleyi devam ettirdiklerini

ifade etti.

Burger King Çağrı Merkezi’nde çalışırken işten atılan **Tez-Koop-İş üyesi işçiler** adına yapılan konuşmada, çalışma koşullarının düzeltilmesi için verilen mücadele sonucunda işten atmaların yaşandığı söylendi. Direnişçi işçi, mücadelenin süreceğini belirtti.

Enerji Sen üyesi **BEDAŞ** işçisinin ardından söz alan **Legrand işçisi** ise haklarını arayan, sendika bürokratlarına boyun eğmeyen tüm işçileri selamladı. Birleşik Metal-İş’in, direnişlerini sahiplenmediğini söyleyen Legrand işçisi direnişlerini sendika ağalarına ve patronlara karşı sürdürdüklerini vurguladı.

Kubatoğlu/Fıratpen direnişçisi Cafer Timtik de, düşük ücretler ve uzun çalışma saatlerine karşı çıktığı için işten atıldığını, patronun keyfi uygulamalarına karşı direnişe geçtiğini belirtti.

Direnışçi işçilerin konuşmalarının ardından, 15-16 Haziran şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu.

“Mücadeleyi yükselteceğiz”

Eylemde ortak açıklamayı ise Belediye-İş İstanbul 2 No’lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** gerçekleştirdi. 15-16 Haziran’ın direniş ruhunu yaşatmak için birarada olduklarını söyleyen Gülüm, 15-16 Haziran’ın Türkiye işçi sınıfı mücadelesinde dönüm noktalarından biri olduğunu ifade etti. Aradan geçen 41 yıla rağmen saldırıların artarak sürdüğünü söyleyen Gülüm, süren direnişlerin “sömürü çarkına karşı isyan çılgılığı” olduğunu belirtti. Eylem, Adalılar’ın söylediği devrimci türkü ve marşlar eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

15-16 Haziran selamlandı

Ankara’da

15-16 Haziran direnişinin 41. yıldönümünde Ankara Abdi İpekçi Parkı’nda basın açıklaması gerçekleştirildi. “15-16 Haziran direnişimiz yolumuzu aydınlatıyor” şiarlı ozalitin açıldığı eylem DİSK tarafından örgütlendi. “İnadına sendika inadına DİSK!”, “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganlarının atılmasının ardından DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Kani Beko basın açıklamasını okudu.

Açıklamada, 15 16 Haziran direnişi tarihsel olarak özetlendikten sonra örgütlülük ve mücadele vurgusu yapıldı. Ayrıca Ankara’da gerçekleşen operasyonlara da değinildi. Baskın ve gözaltılar kınanarak dayanışma çağrısı yapıldı.

Gebze

Eğitim-Sen Gebze Şubesi’nde 17 Haziran akşamı, 15-16 Haziran etkinliği yapıldı. Etkinlik açılış konuşması ve sinevizyon gösterimi ile başladı.

Yapılan ilk sunumda 15-16 Haziran işçi Direnişi’nin yaşandığı dönem Türkiye’deki sosyal olaylar ve tarihsel süreç aktarıldı. Ardından Şube Örgütlenme Sekreteri Serdar Dikkatli 15-16 Haziran’ın Türkiye işçi sınıfı açısından önemine ve sürece dair bir sunum gerçekleştirdi. Ayrıca Gebze’de yaşanan ÇEL-MER, Legrand direnişleri ile Ontex ve PTT işçilerinin direnişlerine vurgu yapıldı.

Sunumlardan sonra serbert kürsüye geçildi. Bu bölümde kamu emekçilerinin ve sendikaların Türkiye sınıf hareketi için taşıdığı sorumluluklar tartışıldı. Etkinliğe yaklaşık 25 emekçi katıldı.

Bielefeld

Bielefeld’de 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi’ni konu alan bir etkinlik gerçekleştirildi. Şener Şen’in başrolünü oynadığı, 15-16 Haziran 1970 döneminde geçen ve dönemin siyasi atmosferini gerçekçi bir biçimde anlatan “Zengin Mutfağı”nın gösterimi yapıldı.

Etkinlikte ilk olarak günün anlam ve önemine dair kapsamlı bir konuşma yapıldı. Konuşmanın ardından film gösterimine geçildi. 20 kişinin katıldığı etkinlikte film ilgiyle izlendi.

Kızıl Bayrak / Ankara - Gebze - Bielefeld

Cumartesi yürüyüşünde faşist-polis provokasyonu

Hakları ve gelecekleri için direnen işçiler, Taksim eylemlerinin 15. haftasında bir kez daha İstiklal Caddesi’ndeydiler. Ontex’in de sahibi olan Goldman Sachs Capital Partners ve Texas Pacific Group bünyesindeki Burger King Burger King önüne yürüyen Kubatoğlu, PTT ve Ontex/Canbebe direnişçileri mücadele kararlılıklarını dile getirdiler. İşçilerin 18 Haziran güncü eylemleri faşistler ve polis işbirliğinde gerçekleştirilen provokasyona sahne oldu.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan direnişçi işçiler ve destekçi güçler Taksim Tramvay Durağı’ndaki Burger King önüne yürüdüler. Yürüyüşte, kitlenin İstiklal Caddesi üzerindeki Demirören AVM önünden geçişi sırasında faşistler provokasyon girişiminde bulundu. Eylemcilerden

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

bazılarına tekme atan faşist grup, AVM önünde bekleyen kalabalık bir taraftar grubunu da harekete geçirmeye çalıştı. Ellerindeki su şişelerini işçiler ve destekçi güçlerin üzerine atan faşistlerin ardından bu kez devreye çevik kuvvet girdi. Soğukkanlılığını koruyarak yürüyüşünü sürdüren kitlenin üzerine yürüyen kolluk güçleriyle eylemciler arasında kısa süreli bir arbede yaşandı. Faşistlerin provokasyon girişimini fırsat bilen polise “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganıyla karşılık verildi.

Coşkulu sloganlarla devam eden yürüyüş Burger King önünde yapılan konuşmalar ve oturma eylemiyle sürdü. Ontex işçisi Mustafa Bozkurt, mücadelelerini birleştirmeye çalıştıklarını söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Metal işçileri süreci değerlendirdi

DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Temsilciler Kurulu 18 Haziran 2011 tarihinde Gönen Kemal Türkler Eğitim Tesisleri'nde toplandı.

Genel Temsilciler Kurulu'nun sonuç bildirgesinde, toplantıda tartışılan konular ve değerlendirmeler paylaşıldı.

Grup TİS süreci değerlendirildi

Genel Temsilciler Kurulu'nun sözleşme sürecine ilişkin tespitleri ve varılan sonuçlar şöyle sıralandı:

* *Sözleşmede MESS ve Türk Metal işbirliği ile bizlere dayatılan ücret zammının iki katına yakın artış sağlanmıştır.*

* *Verilen mücadele ile 12 Eylül'den bu yana süren 30 yıllık toplu sözleşme düzeninin yıkılabileceği gösterilmiştir.*

* *Yıllarca işveren-sarı sendika işbirliğinin "en iyi sözleşmeyi imzalıyoruz" yalanı çöpe atılmıştır.*

* *Yine yıllarca grup sözleşmesinde işveren sendikası-sarı sendika dayatmasına karşı "farklı bir sözleşme yapılamaz, farklı kazanımlar elde edilemez" inancı (ya da inançsızlığı) ortadan kalkmıştır.*

* *21 yıl sonra alınan grev kararları, ardından uygulanan grevler, başta metal işçilerinin olmak üzere işçi sınıfının ufkunu yeniden göstermiştir.*

* *Bu süreç "ancak mücadele eden kazanabilir" gerçeğini bir kez daha hatırlatmıştır.*

* *Şimdi metal işçileri daha fazla kendine güvenmektedir.*

"Kazanımların aktarılması konusunda etkili olunamadı"

Genel Temsilciler Kurulu, grup toplu iş sözleşmesinde yürütülen mücadeleyi sırtlayan sendika üyesi işçileri ve sendikanın kadrolarını kutlayarak dayanışma gösteren tüm emek dostlarına teşekkür etti.

"Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecinde ortaya çıkan kazanımların tüm metal işçilerine aktarılması konusunda yeterince etkili olunamadığı" özeleştirisini yapan sonuç bildirgesi, önümüzdeki süreçte bu alandaki eksikliğin her türlü araç devreye sokularak giderilmesinin temel görevi olacağı sonucuna ulaştı.

Sözleşme süreci boyunca eksik bırakılan diğer noktaları da değerlendiren kurul, 2012-2014 dönemine

bu eksiklikleri de gidererek daha güçlü girmek için kararlılığını ifade etti.

12 Haziran seçimlerinin de değerlendirildiği bildirmede, AKP'nin aldığı 21,5 milyona yakın oyun, yoksulluğun ve güvencesizliğin büyüdüğü gerçeğini değiştirmedeği tespitinde bulunuldu.

"Sermaye egemenliği sürdükçe sorunlar azalmayacak"

Yeni dönemde, kıdem tazminatı, kiralık işçilik, kurlsız ve güvencesiz çalışmanın gündeme getirileceği uyarısında bulunan sonuç bildirgesi, sermaye egemenliği sürdükçe sorunların azalmayacağını belirtti.

Genel Temsilciler Kurulu, her türlü saldırıya karşı mücadele kararlılığını ifade etti.

"Örgütlenmenin önündeki engeller sürmektedir" ifadelerine yer verilen sonuç bildirgesinde, geçen yıl gerçekleştirilen Genel Temsilciler Kurulu'ndan bu yana örgütlenilen onlarca işyerinde yüzlerce üyenin toplu sözleşme hakkı için kavga verdiği vurgulandı. Birçok işyerinde mücadelenin sürdüğüne dikkat çekildi.

Casper Bilgisayar, MAS-DAF ve GEA Klima'da direnişlerin sürdüğünü belirten sonuç bildirgesinde, bu direnişlerin başarıya ulaşması için gereken dayanışmanın temel görev olduğu ifade edildi.

Kamu TİS süreci değerlendirildi

Sonuç bildirgesinde, kamuda 230 bin işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme sürecine ilişkin de tespitlerde bulunuldu.

Birleşik Metal-İş'in, kamu sektöründe yetkili olduğu tek işletme olan Sağlık Bakanlığı Tamir ve Bakım Atölyelerinde çalışan üyeleri de etkileyecek bu toplu iş sözleşmesi döneminde sendikanın gereken mücadele ve dayanışmayı tüm birimleriyle göstermesi vurgulandı.

DİSK'in genel kurul süreci değerlendirildi

GTK sonuç bildirgesinde ayrıca, nitelikli kadroların örgüte kazandırılması, işyeri komiteleri, kadın işçiler ve genç işçiler kurullarının daha etkin hale gelmesi, her türlü kurul kararlarına uyulması konusunda daha fazla özen gösterilmesinin önemine dikkat çekilerek yaklaşan DİSK Genel Kurulu'na ilişkin vurgular yapıldı.

Bildirmede şu ifadeler yer verildi:

"*Konfederasyonumuz DİSK de dahil olmak üzere sendikamız genel kurullar sürecine girmektedir. Metal işçilerinin ve işçi sınıfımızın dikkatinin sendikamızın üzerinde olduğu bilinciyle, Genel kurullarımızın yukarıda bahsettiğimiz tüm zorlukları göğüsleyecek programların oluşturulduğu, mücadele hattının belirlendiği platformlara dönüştürülmesi son derece önemlidir.*

Bu bakış açısından hareketle, emekçiler için zorlu geçeceği tarafımızca da tespit edilen önümüzdeki dönemde, Konfederasyonumuz DİSK'in mücadele gücünü daha da yükseltmek adına çok daha güçlü ve kapsayıcı bir düzeye ulaşması için sendikamızın her türlü katkısı vermesi, daha yüksek temsil yeti ve daha fazla sorumluluk üstlenmesi gerektiği kurulumuz tarafından vurgulanmıştır."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Birleşik Metal 1 No'lu Şube'de genel kurula giderken delege işçiler anlatıyor...

"Sınıf mücadelesini ileriye taşıyacak hedefler koymalıyız"

Ben genel kurulları bir şeyin bitişi ya da başlangıcı olarak görmüyorum. Bugün birçok delege arkadaşımın düştüğü hata bu oluyor. Şu anda yönetimde bulunan bürokratik sendikal anlayışa tabi oluyorlar. Yönetim değişince her şeyin değişeceğini düşünüyorlar. Fakat bürokratik anlayış ve bu anlayışın da bir yansıması olarak uzlaşmacı anlayış değişmedikçe biz işçiler açısından hiçbir değişim olmayacaktır.

Bu yüzden önemli olan şu kişi gelsin bu kişi gitsin tartışması yapmaktan çok geçtiğimiz 4 yılı değerlendirip önümüze sınıf mücadelesini daha ileriye taşıyacak hedefler koymaktır. Biz Sinter'den, Gürsaş'tan, Casper'den ya da MESS ile yapılan TİS döneminden biliyoruz. Tabanın iradesini güçlendirecek adımlar atmadıkça, fiili meşru mücadele yerine müzakereyi seçtikçe hiçbir hak kazanamayız. Geriye dönüp baktığımızda elimizdeki hakların da kaybolup gittiğini görüyoruz.

Bizler 1 No'lu Şube'ye bağlı birçok fabrikada bu bakış açısı ile hareket etmeye ve delege arkadaşlarımızla da bu tartışmaları yapmaya çalıştık. Yetersiz kaldık elbette. Fakat az önce de belirttiğim gibi 26 Haziran öncesinde örgütlülük ve bilinç düzeyimizi yükseltmek, bürokrasiye karşı demokrasiyi hakim kılmak, tabanın söz ve karar hakkını kullanmak için ne yapmaya çalıştıysak 26 Haziran sonrasında da aynı çaba ile mücadelemize devam edeceğiz.

"Kirli pazarlıklar dönüyor"

İşçilerin sendikadan soyutlanmasının önünü açan ve aslında öyle değilmiş izlenimi veren sendikacılar, bir zaman geliyor ki işçi kendini sendikalı göremez hale gelince bunun sebeplerinin veya suçlularının kendileri olmadıklarını söylüyorlar.

Sadece sendikanın adı işçilerin tek yumruk olmasını sağlamıyor. Onların bireysel değil de sınıfsal yaklaşımlarını ancak önlere koyulacak doğru bir perspektifle olacağını bildikleri halde bu olanağın önünü açmıyorlar. Aksine gerçekten bilinçlenmek ve bilinçlendirmek isteyenlerin de önlere bir "DUR" tabelası koyuluyor. Bu duvarı ancak örgütlü ve bilinçli bir sınıf haline geldiğimiz zaman yıkabiliriz.

Birleşik Metal İstanbul 1 Nolu Şube'nin 5. Olağan Genel Kurul 26 Haziran Pazar günü gerçekleşecektir. Önceki genel kurullarda koltuk kavgası verildiği için, istemesem de, bu kurulun da böyle geçeceğini düşünüyorum. Ahmet gitsin Mehmet gelsin zihniyeti sendikamızın aslında nereye doğru gittiğini açıkça gösteriyor. Oraya kim gelirse gelsin sınıfın tabandan örgütlenmesi sağlanamadığı sürece durum değişmez.

Taban örgütlülüğünü birçok sendikacının ağızından duyduğumuz halde nedense kendi çıkarları söz konusu olunca bu nutuklarını bir anda unutuveriyorlar.

Genel kurul sürecinde aldığım duyumlara göre kirli pazarlıklar dönüyor ve fabrikalara gidilip oy isteniyor. Kendilerine yakın gördüklerini saflarına çekiyorlar. Birçok delege arkadaş kimin ne olduğunu bilmeden yine bu seçimde oy verecekler.

Biz delege arkadaşları toplayıp önlereindeki süreci ne şekilde planladıklarını anlatmak tenezzülünde bile bulunmadılar.

Öncü işçiler olarak sendika yönetiminin bu tutumu karşısında bizim de tepki vermemiz gerekiyor.

Yaşasın işçilerin birliği, kahrolsun sendika ağaları!

ÇHD Genel Başkanı Avukat Selçuk Kozağaçlı ile

“Karanlık ta için mücadeleye

Kızıl Bayrak: Devrimci güçlere yönelik polis terörü zaten kesintisiz biçimde devam ediyor. Kürt halkı üzerinde estirilen terörün düzeyini biliyoruz. Hopa örneğinde olduğu gibi polis terörü alabildiğine yaygınlaşmış ve şiddetlenmiştir. Bu düzeyde bir polis şiddetini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Av. Selçuk Kozağaçlı: Birkaç ayrı düzeyde değerlendirebiliriz bu meseleyi. Düzeylerden birincisi şudur: Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarı oligarşinin bir kanadının iktidarıdır. Kendisini gerçekten yavaş yavaş ve zaman içerisinde inşa edebildi. Önceleri devletin bürokratik iktidarıyla oligarşinin bu siyasal kanadı arasında bir açığı vardı. Bu açığı hatırlıyoruz hepimiz. Orduyla kavgalıydı, yargıyla kavgalıydı, sermayeyle kavgalıydı. Fakat bu açığı gittikçe daraldı ve nihayet AKP tamamen devletleşti. Dolayısıyla oligarşinin bir kanadı, geçici bir süre için -yeni bir krize kadar- diğer bütün kanatlarını egemenliği altına aldı. Devletleşmenin tipik bir göstergesi de aslında polis terörünün yükselmesi. Birinci düzey budur ki; bence en önemli olan konulardan birisidir. Bunu ileride jandarmanın tamamen ordudan ayrılıp İçişleri Bakanlığı'na bağlanarak polis gibi kullanılması ve profesyonel ordu kurulması yoluyla ordunun tamamen hükümetin denetimine alınması izleyecek.

Yine HSYK üzerinden yürütülen operasyon büyük oranda tamamlandığı için polisin veya jandarmanın işkence iddiasını soruşturacak savcılar ve bunları yargılayacak mahkemeler siyasal iktidarın neredeyse tamamen kontrolü altına alındı. Tablo böylece birleştirilince, AKP'nin devletleşmiş olmasının polis terörüne önemli ölçüde hız kazandırdığı söylenebilir.

Bir polis rejiminden söz edebilir miyiz? Aslında Türkiye'de her zaman devletin şiddet tekeli kötüye kullandığı; halkın, halkların, ezilenlerin, yoksulların üzerinde şiddeti fütursuzca kullandığı bir rejimin olduğunu biliyoruz. Bunda herhangi bir dönem ciddi iyileşme, yumuşama görmedik. Zaten rejimin tabiatına da aykırı gibi gözüküyor bu gibi bir yumuşama. O yüzden tabii ki bir polis rejiminden söz edebiliriz. Diğer koşullar da dikkate alındığında, çeşitli versiyonlarıyla birlikte elbette faşizmden söz edebiliriz. Çeşitli düzeylerde bir baskı rejiminden söz edebiliriz. Bunların hepsi mümkündür. Artarak da devam edecek gibi görünüyor baskılar. Bu devletleşme sürdükçe halk üzerinde, yoksul ve ezilenlerin üzerinde daha çok şiddet kullanılacak bir döneme giriyor gibi gözüküyor.

“TMY ve PVSK değişikliği sola, devrimci muhalefete, Kürt siyasal hareketine yapılmış gibi dursa da bedelini tüm toplum ödüyor”

- Devlet '99'da Kürt hareketine 19 Aralık katliamıyla da devrimci harekete ciddi darbeler vurduktan sonra, AB ile bütünleşmek adı altında bazı yasal düzenlemeler yaparak polis keyfiyetine sınırlama getirdiği iddiasındaydı. Fakat kısa bir süre sonra çıkan TMY ve PVSK ile iddianın aksine bir durum yaşandı. Bu düzenlemelerden sonra da polis terörü ve cinayetleri tırmanışa geçti. O günden bu güne yaşanan bu tırmanışın seyrini, -gözlemleriniz ve deneyimleriniz ışığında- anlatabilir misiniz?

- Şimdi belki AB hakkındaki fikrimizi etraflıca konuşmak gerekiyor bu soruyu doğru yanıtlayabilmek için. AB bir ekonomik birlik olduğu kadar bir siyasal birliktir. Yine hukuk alanında da önemli bir yakınlaşma var AB'ye üye ülkeler arasında. Türkiye buna yıllardır aday. Avrupa Birliği ülkelerinde polis şiddeti sorunu çözüldü mü sorusu, belki aynen şu sorular gibi: AB yoksulluğu çözdü mü, AB halkın siyasete etkin katılımı sorununu çözdü mü? Hayır, diye cevaplanabilir. Bu soruların hepsinin cevabı hayır! Bugün zaten sosyal güvenliği yükseltmiyor olması, kuruluş temellerinde bir ilke olarak var olduğu iddia edilen yoksullukla mücadeleyi tamamlamamış olması, tamamlayamayacak olması sebebiyle bölgesel bir emperyalist güç olarak varlığını sürdürmesinin zorlaştığı görülüyor. Bütün Kuzey Afrika'daki ve Kafkasya'daki gelişmelerden sonra AB'nin de gücü ve ekseni kaymaktadır. Dolayısıyla AB'de de sorun aslında çözülmüş değil. Biraz kendilerini tehdit altında

hissettiklerinde; küresel yoksulluk eylemlerinde, İtalya'da görüldüğü gibi, göçmen eylemlerinde Fransa'da görüldüğü gibi zaten AB polisi de son derece ağır şiddet kullanıyor. Ölümlere, yaralanmalara yol açıyor. Örneğin, 19 Aralık ile bir ilişki kurulabilir, kuruldu da daha önce. Avrupa standartları diye bir iddia vardı o dönem. Ama Avrupa'da hapishanelerin durumu gerçekten korkunç; yani bu ne standardıydı? 19 Aralık bir katliamdı, ama 2000 yılından 2007 yılına kadar ve bugüne kadar süren hapishane direnişi aslında Türkiye hapishanelerini belli düzeyde yaşanılabilir tutuyor. Çünkü bu örgütlü bir direniş, bütün devrimciler bulundukları yerden hapishane koşullarının iyileştirilmesi için mücadele ediyorlar, günlük bir mücadele bu ve sürekli devam ediyor. Bir dönem ölüm oruçlarının lokomotifliğinde yürüdü, bir dönem ayakkabı aramasından telefon görüşmesine kadar başka eylemlerin... Yani dolayısıyla Avrupa'da çoğu iktidar alanı aslında Türkiye'ye göre daha sıkışmış kemikleşmiş durumda. Hiçbir standart öngörebilecek durumda değiller. Avrupa'da siyaset yapmak gerçekten zor. Sadece göçmenlere veya mültecilere yönelik değil kendi devrimci ya da sosyalist siyasetlerine karşı da, yerli sol siyasetlere karşı son derece sert bir politika, sınırlayıcı bir tutum var bütün Avrupa'da. Sağ gittikçe yükseliyor. Dolayısıyla şunu söylemeye çalışıyorum aslında, entegrasyon hayalinin Türkiye'yi demokratikleştireceği düşüncesi başından beri hatalıydı. Hep söyledik, AB'ye yaklaşarak ya da girerek ülkenin demokratikleşmesi mümkün değil. Çünkü Avrupa zaten bunu tamamlayamadı. Veya demokratikleşmekten şunu anlıyorsanız; genel seçimler, demokrasi tanımımız şöyleyse; genel gizli oy açık sayım aday olmanın önündeki engellerin kaldırılması....

Evet, Türkiye son genel seçimlerinde şekli demokrasi unsurlarını, %10 barajına rağmen, politika yapmanın önüne çıkarılan engellere rağmen büyük oranda gerçekleştirmiş görünüyor. Herhangi bir Avrupa ülkesinden daha uzun sürmüyor oyların sayımı. Herhangi bir Avrupa ülkesinden daha çok itiraz gelmiyor oy kullanma alanlarında. Kürt siyasal hareketi üzerindeki baskılar, zaten yaşadık hep birlikte ama bunun dışında çok yaygın bir itiraz gelmedi. Dolayısıyla bundan daha fazla demokratikleşmek diye bir şey yok. Eğer demokrasi anlayışı buysa; şu anda Türkiye demokrasisi en az Avrupa standardındaki kadar kötüdür. Devrimciler ve Kürt siyasal hareketi üzerinde yürütülen artı operasyonlar ve saldırılar belki bundan biraz farklılık gösteriyor ama bu konuda da biz Avrupa'ya değil Avrupa bize benzeyecek yakın

ınlaşan devlet terörü üzerine konuştuk...

loyu yıkmak yükselteceğiz”

zamanda. Avrupa kendi göçmenlerine mültecilerine yoksullarına daha ağır şiddet uygulamaya başlayacak, bu da gözle görülebiliyor zaten. O yüzden esas sorunun şu olduğunu düşünüyorum: PVSK değişikliğini, TMY değişikliğini yapan bu hükümet ile entegrasyon veya açılım iddiası olan da aynı hükümettir. Bunların bir arada yürümesinin mümkün olmadığını farkındalar. Şiddeti tırmandırarak, milliyetçi söylemi tırmandırarak, devletin kutsallığı söylemini tırmandırarak, sola düşmanlık yaparak devrimciligi ve yahut sol muhalefeti “eşkıya” diye ilan ederek yürütülen bir iş bu. Bununla da iyi oy aldı açıkçası. Bu burjuva siyasal iktidarlar için çok açık bir yönelim. Ne şekilde oy alıyorsanız, seçimi size ne kazandırdıysa, o şekilde devam edersiniz, öyleyse korkarım bu tırmanış sürecektir. AKP hükümeti şiddetle, milliyetçi söylemle, devletçi söylemle; Kürtlere, devrimcilere, yoksullara karşı savaş ilan ederek %50’ye yakın oy aldı. Bu tutumu değiştirmesi için şu anda herhangi bir baskı altında değil. Elbette her hareket kendi dinamiği ile bu baskıyı yaratmaya çalışacak. Devrimciler mücadeleleriyle, Kürt siyasal hareketi kendi siyasal programıyla...

Ama hükümetin en azından oy kaygısıyla demokratikleşeceği ya da oy kaygısıyla yumuşayacağı gibi bir şey düşünmek hata olur. Bu oya nasıl çıktılarsa hangi sert ve aslında saldırgan yöntemle, daha bu yöntemi uygulayacakları kanaatindeyim. Tabi bunu sadece bir siyasal sorun olarak görmemek lazım, eğer bir kere polisin öldürmesine göz yumarsanız bir kere cezasızlık politikası uygulamaya başlarsanız bu bütün polisi kapsar. İşte Çağdaş Gemik, işte Baran Tursun, işte Festus Okey işte bu değişikliklerden sonra sıradan polislerce hiçbir siyasal niteliği olmayan 100’ün üzerinde öldürme... Çünkü kontrol edebileceğimiz bir şey değil. Bu bir alt kültür, bir siyasal iktidar desteği, bunu bir kere verdiğimizde trafik polisleri de insan öldürmeye başlar. Biraz artırdığınızda belediye zabıtalari da insan öldürmeye başlar. Hükümet adına ya da herhangi bir iktidar adına güç kullandığını düşünen herkes öldürmeye, yaralamaya, katletmeye başlar. Bunun da gözönünde bulundurulması gerek. Sadece TMY ve PVSK değişikliği sola, devrimci muhalefete, Kürt siyasal harekete yapılmış gibi dursa bile sonuçlarını bütün yoksullar hatta bütün toplum hep birlikte göğüsliyor ve hep birlikte bedelini ödüyor.

“İşkence sokakta, kolluk araçlarında, nezarethanede, karakollarda, cezaevlerinde yaygın ve sistematik biçimde devam ediyor”

- Hukusal cephede 2000’den bu yana yaşanan

değişim sürecini anlatabilir misiniz? (DGM’lerin kaldırılması ve yeni kurulan mahkemeler vb..) Neler değişti?

- Aslında bir reform döneminden söz etmek mümkün. Burada tek tehlike reform kelimesinin olumlu anlamıdır. Tarihsel olarak reform iyi çalışmayan eskimiş eksik kötü bir şeyin yeniden şekle sokulması daha işlevsel daha iyi daha yararlı hale getirilmesi anlamına geliyor. Yine kelime anlamı da böyle; reform yeniden şekillendirme demek. Bu olumlu anlamı unutmaya hazırsak bir reform döneminde olduğumuz söylenebilir. Çok büyük yapısal değişiklikler yapıldı; ceza yasası, infaz yasası, muhakeme yasaları değişti, bunların altındaki yönetmelikler tekrar değişti. Şimdi yine çok büyük bir atılım yapıyorlar. İdari yargılama usulü, idare mahkemeleri Danıştay dönüşü tamamen değiştiriliyor. HSYK ve kapının önünde koca bir anayasa değişikliği iddiası var, hatta yeni anayasa iddiası var.

Hepsi kötü mü oldu? Hayır. Halkların mücadelesi içinde çeşitli hukuksal barikatlar kazanılabilir, bunlar bu mücadelenin kazanımları sayılabilir. Hiçbirisinden de geri adım atmamalıyız. Paris Komünü’nden bu yana tarih bize gösteriyor ki hangi nedenle olursa olsun siyasal iktidarın bazı güvenceler vermeleri, demokratik alanı genişletmeleri mücadelenin bir başarısıdır. Buna inanmak gerekiyor. Ama buradaki ikiyüzlülüğe de aldanmamak gerekiyor. PVSK ve TMY örneğinde olduğu gibi bir yandan olumlu yönde değişiklik yapıldığı iddia edilirken, bir yandan bütün kazanımlar biçiliyor ve geçmişten daha kötü yeni formlar inşa ediliyor. İşte devlet güvenlik mahkemeleri bunun çok tipik bir örneği. DGM, birinci kuruluş döneminde halkın örgütlü gücü tarafından alt edildi. DİSK başta olmak üzere emek ve sınıf örgütlerinin etkili mücadelesiyle kaldırıldı, tabi o dönem devrimcilerin sınıf içerisindeki örgütlenme düzeylerinin ve mücadelelerinin de çok büyük rolü vardı. Hemen arkasından darbe dönemlerinde, sıkıyönetim mahkemeleri olan mahkemelerle birlikte yeniden kuruldu. Ve yine aslında büyük boykotlar, büyük tanımama ve gayri meşru kabul etme eylemleriyle yeniden kaldırma noktasına gelindi. Fakat bugün özel yetkili mahkemelerin Devlet Güvenlik Mahkemeleri’nden çok daha fazla hükümetin uzantısı olduğu açıktır.

Evet Devlet Güvenlik Mahkemeleri bir milli güvenlik siyaset belgesini takip ediyorlardı, MGK tarafından yönlendiriliyorlardı. Bu da şu demektir: Devletin çıkarları, bekası, menfaati karşısında hak hukuk adalet tanımayız ve gerekiyorsa hukuksuz ceza verin, gerekiyorsa sadece tedbir için yıllarca insanları

tutun, iradelerini kırmak için işkenceye göz yumun. Devlet Güvenlik Mahkemeleri’nin konsepti buydu. Bugün ise özel yetkili mahkemelerin geldiği durum, toplu davaları da düşündüğümüzde, bir Milli Güvenlik Siyaset Belgesi’ne dayanmaktan çok, bir hükümet programına ve mevcut hükümetin ihtiyaçlarına bağlıdır. Örneğin Hopa’nın kendisi ya da çeşitli kentlerde yapılan Hopa protestoları veya Berna’yla Ferhat’ın davalarına yönelik şiddet... Şimdi benzeri birçok eylemden bu eylemleri ayıran şey, doğrudan başbakana yönelik olarak yapılmış olmalarıdır. Nedir? Başbakanın seçim otobüsüne, mitingine, konuştuğu bir salona yönelik eyleminin inanılmaz bir tepkiyle karşılaşıyorsunuz. Başbakan adeta kutsal bir kişi haline getirilmiş durumda. Yumurta atmak, slogan atmak, pankart açmak gibi aslında son derece demokratik protestolar bile eğer karşısında başbakan varsa inanılmaz bir saldırganlıkla karşılanıyor. Özel yetkili mahkemeler doğrudan kendilerini görevli sayıyorlar. Ölüme varan bir şiddet ve işkence uygulanıyor. İşte bu DGM’ler ile özel yetkili mahkemeler arasındaki temel farkı gösteriyor aslında; birisi daha konsept mahkemelerdi. Nitekim yapılan bir TESEV araştırmasıyla, bu mahkemelerin hakim ve savcılarının devletin güvenliğini adaletin önünde gördüğü kanıtlanmıştı.

Ama özel yetkili mahkemelerde durum daha da ilginç. Ben bu mahkemelerin bir “devlet” kavramı bir devlet “konsepti” üzerinden çalıştığını düşünmüyorum. Doğrudan algıları başbakanı, onun hükümetlerini, bunların temsil ettiği kavramların korunması haline gelmiş durumda. Bu yüzden halkın her kesimi, tabii yine en başta devrimciler ve muhalefetin örgütlü unsurları, hemen arkasından Kürt siyasal hareketi, hemen arkasından her türlü toplumsal muhalefet hükümete karşı bir tehdit olarak algılanıyor ve özel yetkili mahkemelerin konusu olarak kabul ediliyor. Olumlu bir hukuksal gelişmeden söz edeceksek, gelişmeleri ancak bu kotayla okumalıyız. Örneğin, fiziksel işkencedeki tür değişikliği olumlu bir gelişme olarak bugüne kadar yansıtıldı. Yani artık elektrik, Filistin askısı, buza yatırma, lastik içerisinde tutma, tırnak sökme gibi, klasik fiziksel işkenceye az rastlanıyor olması bir olumluluk olarak yansıtıldığı bir süreçteyiz. Ama bugün biliyoruz ki işkence sokakta, kolluk araçlarında, nezarethanede, karakollarda, cezaevlerinde yaygın ve sistematik biçimde devam ediyor. Bazı tür değişiklikleri var. Ve bazı yapısal değişiklikler var ama bunların hiçbirisi olumlu bir gelişmeye işaret etmiyor. Yaygınlıkta bir azalma yok, aksine artma var. Sistematiklikte bir azalma yok aksine artma var ve eğer ihtiyaç duyarlarsa hemen daha ağır

gibi duran klasik yöntemlere de başvurulabilecek. Böylesi donanımda bir kolluk var karşımızda. Dolayısıyla işkenceyle ilgili bugüne kadar alındığı varsayılan yoldan da tamamen geri döndüğünü, işkence konusunda 1980’ler seviyesine geri döndüğümüzü üzülererek söylemek gerekiyor.

Çünkü eğer kolluk bu psikolojiyle devam edecekse, özel yetkili mahkemeler, savcılar, cezasızlık eğer bu şekilde sürdürülecekse, işkencenin azalmasına imkân yok. Sistematik olmaktan çıkarılması için hiçbir imkân yok. Belki 2000’den bu yana hukuksal değişim sürecinin çerçevesini çizecek olan şey yeni anayasa kavramıdır veya bunun hazırlıklarının yapılıyor olmasıdır. Mevcut parlamento seçimlerinden çıkartılmış parlamentoların yapacağı anayasaların, ülkemizin içerisinde bulunduğu emperyalist zinciri ve algıyı kırabilecek düzeyde olmayacağını biliyoruz. Tarihsel deneyimlerimizle yoksulların, ezilenlerin, sınıfın, halkların ihtiyaçlarının gözetilmeyeceğini biliyoruz. Çünkü bunlar yapmıyorlar bu anayasayı. Bir halk anayasası mevcut parlamenter modelde imkânsızdır. Bu yeni anayasa da 2000’lerden bu yana devam eden hukuksal süreçteki gibi bazı kolaylıklar yaratır mı? Gerçekten endişeliyim. Sözlü olarak ya da yazılı olarak yaratıldığı varsayılan her iyiliğin altındaki düzenlemeler ve hükümet politikasıyla ‘82 anayasasından geriye götürülme tehlikesi taşıyor. Bugüne kadarki bütün anayasa değişiklikleri ve reform paketlerinin bizi düzenlemenin kendisinden, yani güya reforme edilen düzenlemenin kendisinden daha geriye götürdüğünü gördük. Yeni anayasa için de bundan fazlasını beklemek şimdilik gereksiz iyimserlik olur diye düşünüyorum.

“Kendimizi bütün ülke muhalefетinin avukatı olarak görüyoruz”

- *Polis terörü ve cinayetlerine yönelik hukuksal ve siyasal mücadelenin durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz. Bu mücadele nasıl güçlendirilebilir, ileri taşınabilir? ÇHD’nin bu konudaki çalışma ve mücadele planı nedir?*

- Bu konuda aslında bir farkındalık yarattığımız ortada. Yine dediğim gibi yakın dönem siyasal katletmelerden yeni adli katletmelere kadar, Alaattin’den Festus’a, Çağdaş’tan Baran’a, Engin’den Bismilli İbrahim’e kadar... Bir farkındalık yarattık. Bu mücadeleyle oldu. Siyasal katledilmelerde yoldaşları, adli katledilmelerde yakınları, demokratik kitle örgütleri, emek örgütleri ile birlikte önemli bir süreç yaşadık, kampanya süreçleri oluşturduk. Medyanın belli ölçüde öne çıkarabilmesini sağladık ki bu çok zor bir iş. Medyanın sermaye bileşimi ortada, hükümetle ilişkileri ortada, hükümet tarafından nasıl yönlendirildikleri ve nasıl zarar görebilecekleri ortada, bağımsız bir medyanın, sosyalist bir medyanın yeteri kadar inşa edilemediği ortada, siyasal hareketlerin kendi yayınlarının geniş bir tabana ulaşamadığı, çeşitli nedenlerle ortada. Buna rağmen ben önemli hukuksal ve siyasal başarılar elde ettik diye düşünüyorum. ÇHD’nin bu konudaki durumunu da birleştirerek anlatabilirim.

Çağdaş Hukukçular Derneği bu konuda gerçekten insan üstü bir çaba gösterdi. 1974’ten bu yana bizim en önemli çalışma alanlarımızdan birisi yargısız infazlar, faili meçhuller ve polis şiddeti, sadece polis değil devlet şiddeti. 11 şubemizde de bu konuda komisyonlarımız var. Genel Merkez üzerinden koordine ediyoruz ve avukat eğitiyoruz. Avukatların bir yargısız infaz davasında, bir işkence davasında, bir sokak eylemine saldırı davasında, ister mağdur avukatı olsun ister devlet tarafından yargılanan eylemcilerin, insanların avukatı olarak nasıl bir hat çizmeleri gerektiği konusunda önemli bir gelenek yarattık. Çağdaş Hukukçular Derneği olarak kendimizi bütün

ülke muhalefетinin avukatı olarak görüyoruz. Elbette kendimizi bu muhalefетin içinde kabul ediyoruz

Bu tablonun daha da karanlık olacağı konusunda karamsarlığa yer yok. Türkiye’nin birçok yerinde, birçok ayrı kanaldan, bir çok siyasal gelenekten insanlar bu karanlık tablonun yıkılması için mücadele ediyorlar. Yine birçok demokratik kitle örgütü, sendika, vakıf, dernek mücadele ediyor. Çağdaş Hukukçular Derneği önümüzdeki 5 yıl içerisinde, kentsel dönüşüm saldırısıyla barınma hakkının ortadan kaldırılmasına, güvencesiz çalıştırılma saldırısıyla çalışma ve sosyal güvenlik hakkının ortadan kaldırılmasına, disiplin soruşturmalarına, okuldan atmalarla eğitim hakkının gasbına veya yüksek harçlarla eğitim hakkının ortadan kaldırılmasına, kadına karşı saldırılarla cinsel ayrımcılığa nasıl karşı çıkıyor ve yapısal araçlar geliştiriyorsa; birincil bir iş olarak devlet terörüne karşı da önemli çalışmalar geliştiriyor ve geliştirecek. Önümüzdeki 5 yıl içerisinde en önemli işlerimizin bunlar olduğunu düşünüyoruz. Ve bu işi de iyi yapmak için, layıkıyla yapmak için gayret gösteriyoruz.

Bugüne kadar bize yapılan hiçbir başvuruyu fiziksel imkânsızlık ya da maddi yetersizlik nedeniyle geri çevirmedik. Özellikle polis terörüne ilişkin her başvuruyu kabul edip, davaları ve soruşturmayı yürüttüğümüz gibi, hiç başvuru almadığımız halde basından kamuoyundan öğrenip, aileye ve yakınlara ulaşıp hukuksal destek vermeye başladığımız olaylar oldu. Halihazırda devam eden 30’un üzerinde dosyada avukatlık yapıyoruz. Örneğin Hopa/Erzurum/Ankara/İstanbul’da devam eden süreçte 20’ye yakın dernek üyesi avukat olaylara ilk anından itibaren müdahale edip hukuksal yardım vermeye çalıştı. Hatta olaylara ve saldırıyı doğrudan engellemek amacıyla müdahale etmeye çalıştık. Avukat arkadaşlarımız da gözaltına alınarak işkence gördü. Yine dediğim gibi mahallelerde çalışıyoruz. Barınma hakkının korunabilmesi için. Bu da çok önemli bir mücadele. Önümüzdeki yıllarda hükümetin en çok gözünü diktiği alanın gayrimenkul rantı olduğunu düşünüyorum. Bu saldırı milyonlarca yoksulun yaşadıkları evlerden, semtlerden sökülüp atılmasını ve bir kere daha 1950’lerde olduğu gibi periferiye gönderilmesini kapsıyor. Buralarda yeni büyük rant alanları açılıyor. Burada da kentsel dönüşüme karşı etkili bir mücadele yürütüyoruz. Yine paralı eğitimin iyice yerleşmesiyle birlikte aslında öğrenci muhalefетinin de son derece zor bir duruma düştüğünü görüyoruz. YÖK disiplin yönetmeliği neredeyse öğrencileri her türden siyasal faaliyete

yaklaştırmamaya çalışıyor. Oysa ki özellikle de paralı eğitime ilişkin, üniversite sorunlarına ilişkin mücadele son derece önemli. Burada da yine hiçbir başvuruyu çevirmeyecek yetkinliğe ulaştık. Üniversitelerden bireysel ya da toplu gelen bütün başvuruları karşılayabiliyoruz. Ve henüz de daha büyük bir potansiyelimiz var. Bu yüzden endişemiz yok. Dernek üyesi olsunlar olmasınlar bizimle birlikte çalışan avukat arkadaşlarımız var. Kurum avukatları sendika avukatları bizimle birlikte çalışıyorlar. Geniş, büyük bir mücadele alanı, ama bu alanın her yerinde ÇHD’nin olmasını sağlamaya çalışıyoruz.

Son olarak belki konuşmalarımın içinde söylediğim şeyi tekrar etmeliyim. Birlikte çalışmak çok önemli. Ama nasıl? Seçim için birlik yapmak, blok oluşturmak dikkat çekici bulundu mesela herkes açısından. Ama ben bu türden bloklardan daha da önemlisinin şu olduğuna inanıyorum: Eğer Türkiye devrimci hareketi bir bütün olarak mücadelesini yükseltir, kendi alanlarında ve yapılarında, çalışma önceliklerinde siyasal faaliyetini yükseltir ve toplam gövdesini geliştirirse, bunun gerçekte Kürt siyasal hareketinin geleceğine de Kürt halkının haklarına da, ve elbette Türkiye’deki bütün halkların, yoksulların, ezilenlerin, ayrımcılığa uğrayanların haklarına da daha önemli katkı sağlayacağına inanıyorum.

Parlamento seçimleri için oluşturulan blokların bu gerçek değeri yaratamayacağı endişesi içerisindeyim. Şüphesiz bu gelişmeler de önemlidir, şüphesiz buradaki hareketlilik de siyasal bir hareketlilik. Ama gerçekten ihtiyacımız olan şeyin Türkiye devrimci hareketi açısından, Türkiye’de devrimciler ve sosyalistler açısından, kendi yaşam alanlarında kendi faaliyet zeminlerini büyütüp bu gövdeyi geliştirmesi olduğuna inanıyorum. Bunu başaracağımıza inanıyorum, bunu başardığımızda hem Doğu Akdeniz’den Kuzey Afrika’ya, Ortadoğu’ya Kafkaslar’a ve hatta bence orta vadede Avrupa’ya; hem de yanibaşımızdaki Kürt siyasal hareketinin ve Arap özgürlük hareketlerinin mücadelesine daha ciddi ve güvenilir destekler verebileceğimize inanıyorum. Bunun başarılacağına ve tarihsel olarak aslında başarılmak zorunda olduğuna, yoksa Türkiye’nin bu gidişiyle Avrupa Birliği entegrasyonundan bile daha tehlikeli bir biçimde “bölgesel güç olma” iddiasıyla karanlık bir ülke haline dönüşeceğini, kendi yoksulları ve kendi halkları için karanlık bir ülke haline dönüşeceğini düşünüyorum. Hepimizin kendi bulunduğumuz yerden bu fikre, bu hedefe odaklanmamız gerekir diye düşünüyorum.

Kızıl Bayrak / Ankara

Alaattin Karadağ davası sürüyor...

Devlet katilleri aklamaya çalışıyor

Alaattin Karadağ’ın polis tarafından katledilmesinin üzerinden yaklaşık birbuçuk yıl geçti. Bu süre boyunca cinayetin arka planının açığa çıkartılması konusunda bir arpa boyu yol alınmadı. Aksine her geçen gün hukuksuzluklar derinleşmekte, deliller karartılmakta, maddi gerçeğin açığa çıkartılması için işlemesi gereken adli mekanizma, tam aksi yönde işleyerek cinayetin üstü örtülmeye çalışılmaktadır.

Herkesin bildiği/hatırladığı vurguların tekrarı pahasına adalet mekanizmasının bildiğimiz kokuşmuşluğuna Karadağ yargılaması ile eklenmiş ibret verici örnekleri hatırlamakta fayda var.

Soruşturma süreci, kasti bir özensizlikle sürdürülmüş ve salt delillerin ortadan kaldırılmasına yaramıştır. Yakın zamanda gündeme giren ve basında Ekşi Sözlük soruşturması olarak bilinen süreçte, kişilerin takma isimlerinden, IP adreslerinin tespiti yoluyla 113 kişi tek tek belirlenebilmişken, onlarca şahidin gözü önünde gerçekleşen bir infaza dair somut tek bir bilgi edinilememesi ortada bir ihmalin değil, kastın olduğunun bir göstergesidir. Bu şaşırtıcı da değildir. Zira cinayeti işleyen polisken, soruşturma bilinçli olarak yine polisin eline terkedilmiştir. Kısacası, katil polis bu yolla adeta ödüllendirilirken bütün emniyet teşkilatına da “arkanızdayız” mesajı verilmiştir.

İşte dava sürecine bütün bu çarpıklıklarla birlikte gelinmiştir. İlk duruşmadan bu yana tam bir orta oyunu sahnelenmektedir. İlk celseden beri tanık sıfatıyla dinlenen bütün şahıslar, mahkemeye gördüklerini anlatmak yerine, vatan sevgilerini anlatmış, işi polislerden “arkadaş” diye bahsetmeye kadar vardırmasıdır. Ara kararlar gecikmeli yerine getirilmiş/getirilmemiş, sivil polisler silahları ile mahkeme salonlarında boy göstermiştir. En nihayetinde ise, davanın tek olumlu gelişmesi olarak kayıtlara geçen, hem de 2. celsede verilen keşif kararı, keşif günü “iptal

edilmiştir.” Bu elbette bir iptal kararı olarak hüküm altına alınmamıştır. Mahkeme tutanaklarına erteleme olarak geçmiştir. Ancak bilinmektedir ki, Türkiye böyle ertelenen veya hiç gerçekleşmeyen ya da en nihayetinde hayata geçirildiğinde hiçbir işe yaramayan keşiflerle doludur. Karadağ cinayeti davası da bunlara bir yenisini eklemiştir.

Adı anılmak istenmeyenler!

Devlet terörü coğrafyanın dört bir yanında kol geziyor. Hemen her gün yeni bir saldırı, yeni bir cinayet gerçekleşiyor. Artık bu cinayetler o derece pervasızca ve açıktan işleniyor ki, memleketin başbakanı çıkıp, seçim meydanlarında devlet eliyle ölmüş bir vatandaşın arkasından “adını anmak istemiyorum” diyebiliyor. İleri demokrasi nutuklarının atıldığı meydanlarda, polis dayağı, gazı, kurşunu kutsanıyor.

Bu ülkenin bizlerin hafızasından çıkmayan ve çıkmayacak onlarca “adı anılmak istenmeyeni”, “adı unutturulmak isteneni” var. İşte tam da bu yüzden Alaattin Karadağ davasına sahip çıkmak, katillerin burjuva hukuk kapsamında ceza alıp almamasından bağımsız bir önem taşımaktadır. Çünkü bu davaya sahip çıkmak, yasaklanan isimlerimize ve o isimlerle yaşayan değerlerimize sahip çıkmaktır. Bu davaya sahip çıkmak, hesap sormak ve “unutmadığımızı” haykırmaktır.

Bugünün dizginlerinden boşanmış saldırı atmosferi karşısında örülecek birleşik mücadelenin bir yanı işte bu yüzden mahkeme salonlarından geçmektedir. Hakimler, savcılar görevlerini inatla yapmayabilir, deliller bile bile karartılabilir! Egemenin hukuku kendini aklamak için binlerce takla atabilir. Ancak bu davaya sahip çıkanların oradaki varlığı, toplumsal hafızadan silinmesi için çabalanan “adı anılmak istenmeyenleri” canlı tutmaya, var etmeye yarayacaktır!

Gözaltı ve tutuklama furyası...

Kürt halkına yönelik gözaltı ve tutuklama furyası sürerken, 21 Haziran günü onlarca kişi gözaltına alındı. 22 Haziran günü ise Adana’da BDP’li yöneticiler gözaltına alındı.

Ağrı’nın Patnos ilçesinde, Şırnak’ın Uludere kırsalında katledilen 10 HPG gerillası için yapılan basın açıklamasından sonra çıkan çatışmalarda polislerle taş attıkları gerekçesi ile 3 kişi gözaltına alındı.

Şırnak’ta evlere düzenlenen baskınlarda BDP yönetici ve üyesi 5 kişi gözaltına alındı. Ayrıca Silopi’de de Tekin Sadak isimli bir kişi polis ve jandarma tarafından düzenlenen baskında gözaltına alındı.

Bingöl’de ise 4 gün önce jandarma ve polisin düzenlediği ev baskınlarında gözaltına alınan 3 kişiden ikisi “Örgüt üyesi” oldukları iddiasıyla tutuklanarak Bingöl M Tipi Kapalı Cezaevi’ne gönderildi.

Hakkari’nin Yüksekova ilçesine bağlı Değerli (Menkawa) Köyü’ne baskın düzenleyen askerler, köyü abluka altına aldı. Zırhlı araçların da kullanıldığı baskının gerekçesi öğrenilemedi.

Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü’ne bağlı polisleri gerçekleştirilen ev baskınlarında ve kent merkezinde 8 kişiyi gözaltına aldı.

Viranşehir İlçe Emniyet Müdürlüğü’ne bağlı polisler, BDP ilçe yöneticisi Mehmet Doğan’ın evine baskın düzenledi. Evde yapılan aramanın ardından Doğan, gözaltına alındı. Doğan’ın “devlet malına zarar verdiği” iddiasıyla gözaltına alındığı belirtildi.

Adana Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi Polisleri tarafından Adana merkez Ceyhan İlçesi’nde sabah saatlerinde eşzamanlı yapılan ev baskınlarında 6 BDP’li yönetici gözaltına alındı. Gözaltılar ‘Örgüt propagandası yapmak’ suçlamasıyla gerçekleştirildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Devlet 241 çocuk öldürdü

“Kadın olsa çocuk da olsa güvenlik güçlerimiz gereğini yapacaktır” diyen Başbakan Erdoğan, sermaye devletinin yöneliminin nereye oturduğunu açık biçimde özetliyor. Devlet bekasını korumak için çocukları dahi katletmekte beis görmüyor. Türkiye İnsan Hakları Vakfı’nın (TİHV) 1999-2011 arasındaki çocuk ölümlerini derlediği raporu da bunu gösteriyor.

TİHV’nın raporuna göre, cezaevlerinde, faili meçhul cinayetlerde, gözaltında, kara mayınları nedeniyle, yargısız infazlarda, gösterilerde ve “dur ihtarına” uymadığı gerekçesiyle 1999’dan bu yana 241 çocuk öldürüldü. Cezaevlerinde 20, faili meçhul cinayetlerde 18, gözaltında 3, kara mayınları nedeniyle 128, yargısız infazda, gösterilerde ve “dur ihtarına uymadığı” gerekçesiyle 72 çocuk yaşamını yitirdi.

Devlet terörünün hedefi bazen Kürt illerinde protesto eylemlerine katılan çocuklar oldu. Bazen kapitalist düzenin çalışmayı dayattığı çocuklar tezgahlarının başında katledildiler.

Tezgahının başında polis kurbanı oldu

Van’da yaşayan 14 yaşındaki Şaban Cadiroğlu’nun seyyar satıcılık yaparken polisler tarafından katledildi. 1999’da yaşanan olayın tanığı olan seyyar satıcı Abdullah Kurt olayı şöyle anlattı: “Son bir aydır polis baskı uygulamaya başladı. 16 Ağustos günü de iki polis dört kişinin eşyalarını dağıttı. Bu sırada Şaban eşyalarını alıp kaçmak isterken sarışın bir polis onu tekmelemeye başladı. Şaban fazla kaçamadan yere düştü. Ben ve arkadaşım yanına gittik. Nefes alamıyordu. Polis bırakıp gitti. Ben ve arkadaşım Yusuf onu bir araca bindirerek hastaneye götürdük. Ancak ölmüştü” diyor.

Kara mayınları nedeniyle 128 çocuk öldü

13 Mayıs 1999’da Erzurum’da askeri çöplükte buldukları roket mermisini kuralayan 9 yaşındaki Kenan Oğuz, 2 yaşındaki Ferdi Oğuz, 12 yaşındaki Ferdi Oğuz ve 6 yaşındaki Cansu Oğuz yaşamını yitirdi. Kürt illerinde askeri mühimmat yüzünden yüzlerce çocuk öldü.

Polis terörü 1.5 yaşındaki Mehmet’i vurdu

Şırnak’ın Cizre ilçesi’nde 9 Ekim 2009’daki protesto gösterilerine saldıran polisin attığı gaz bombası, annesiyle balkonda oturan 1.5 yaşındaki **Mehmet Uytun**’u ağır yaraladı. Uytun, beyinde darbeye bağlı ödem oluşması sonucu 19 Ekim 2009’da tedavi gördüğü Diyarbakır’daki Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde yaşamını yitirdi.

Bununla beraber Antalya’da 27 Ekim 2008’de 18 yaşındaki Çağdaş Gemik “dur” ihtarına uymadığı gerekçesiyle polis tarafından katledildi.

Yargısız infazlar...

Mardin’in Kızıltepe ilçesinde 21 Kasım 2004’te polislerin düzenlediği operasyonda 12 yaşındaki **Uğur Kaymaz** ve babası **Ahmet Kaymaz** öldürüldü. Uğur Kaymaz’ın bedeninden 13 kurşun çıkarıldı. Resmi açıklamada, Uğur ve Ahmet Kaymaz’ın “terörist” oldukları, yanlarında otomatik silahlar bulunduğu iddia edildi. Ancak yanlarında silah bulunduğu dair herhangi bir delil yoktu.

Bu sınıfın öncüsü olma iddiasını taşıyan bir partinin çizgisinin gençlik alanındaki yansımadır, bunu gerçekleştirmekten geri durulacak her an devrimin gereklerinden uzak durmak demektir.

Korku duvarları yıkılırken devrimci örgütü güçlendirelim!

Geride bıraktığımız öğrenim dönemi kitle hareketlerinin militanlaştığı, mücadeleyi seçen milyonların meydanları doldurduğu bir sürece tanıklık etti. Neredeyse istisnasız bir biçimde ulusal ve uluslararası gündem mücadele haberleri ile doldu. Farklı coğrafyalardan milyonlarca insan benzer talaplarla mücadele alanlarında buluştu. Böylelikle dönem emperyalist-kapitalist düzenin ezdiği milyonların öfkesinin patladığı bir dönem oldu. Elbette bu patlama onyılları bulan yılgnlıkların, bozgunların ve başarısızlıkların üzerine geldi. Ne var ki, çeşitli coğrafyalarda ezilenler üzerlerindeki ölü toprağını atıp kapitalistlerin korkularını kabusu çevirdiler.

Dünya çapında, işçi ve emekçilerin genç kuşaklarıyla öğrenci gençliğin merkezinde olduğu kitle hareketleri büyük imkanlar yaratmaktadır. Bu hareketin en önemli özelliği ise korku duvarlarının aşılmış olmasıdır. İşkence ve katliamlara artık yeter diyerek isyanı seçenler, düzen güçlerinin kabusu olmuşlardır. Türkiye’de de düzenin baskı ve terörüne rağmen sokaklar terk edilmemektedir. Sınırsız baskı ve zor bir noktadan sonra sahibini vurmaktadır.

Gençlik içerisinde de bu yönde ciddi belirtiler vardır. Halihazırda bu belirtiler, politik faaliyette ısrar, siyasal kimlikte sarsılmaz bir duruş ve elbette terör aygıtları karşısında kesin ve tok bir güçtür.

Bununla birlikte dünya deneyimi gösteriyor ki, devrimci bir örgütün eksikliğinde tüm bu imkanlar ileriye taşınamamakta, tüm sonuçlarına ulaştırılamamaktadır. Zira tüm bu imkanları değerlendirecek, gücü örgütleyecek ve düzenin üzerinde yıkıcı bir güce dönüştürecek ancak devrimci partinin harcıdır. Bu açıdan da genç komünistler de devrimci örgütü tüm yönleriyle güçlendirmelidir.

Daha nitelikli bir gençlik örgütü için...

Güçlü yerel örgütler etkili ve sürekli bir faaliyet için şarttır. Bu eksikimizi ortaya koyduktan sonra önemli birkaç noktaya vurgu yapmak gereklidir.

Öncelikle ideolojik eğitim güçlerimizin kendilerini donatabilmeleri için sürekli ve sistemli hale getirilmelidir. Böylece yerel örgütlerin ihtiyaçlarını omuzlayacak kadroların gelişebilmesi için verimli ideolojik bir zemin elde edilecektir. Burada her düzeyde ilişkinin ve yoldaşın ihtiyaçları doğru belirlenebilmeli ve sürecin gereklerine uyan bir esneklikte olmalıdır. Doğru ve hedefli bir eğitim bu biçimde olabilir.

Yerel örgütlerin geliştirilmesi ve politik gençlik yayınıımızın arasındaki ilişki gözönüne alındığında sürekliliği ve sistematikliği yakalamak yanında yayının niteliğinin de geliştirilmesi gerekmektedir. Bu yeni yazarların yayına kazanılabilmesi ve yayının içerik bakımından da zenginleşmesi anlamına gelmektedir. Bunun yanında ise yayının daha

etkin biçimde kullanımı üzerine düşülmesi de gerekiyor. Geride bıraktığımız döneme bakacak olursak hem yayının niteliğinde ve kullanımında yaşanan sorunlar çalışmamızda ciddi sorunlara yol açabilmiştir.

Geride kalan dönemde karşımıza çıkan bir başka sorun da genel politik faaliyette yaşanan aksamalardır. Alanlarda sistemli ve hedefli bir faaliyet örmek hedeflerimizi gerçekleştirmenin yolunu açacaktır. Öncelikle genç komünistler belirlenen hedeflere ulaşabilmek için tüm güç ve imkanlarını ihtiyaçları karşılayabilecek biçimde harekete geçirebilmelidirler. Belirlenen hedefler doğrultusunda yerel güçlerin kendi imkanları ve özgün ihtiyaçlarına göre farklılaşan bir faaliyet örmeleri önemlidir. Bu özel bir yetenek olarak görülmek bir yana yerel güçlerin kendi alanlarına uygun çalışma yürütebilmelerinin başlıca gereğidir. Başka bir yanıyla da her yerel merkezi politiklardan ve materyallerden bağımsız olarak da kendi faaliyet kapasitesini geliştirebilmelidir.

Yaşadığımız sorunların aşılabilmesi için birçok imkan mevcuttur. Önümüzdeki dönemde genç komünistler bu imkanlara odaklanmalı, hareketin ve örgütün ihtiyaçlarını karşılamak için hedefli bir biçimde imkanların üzerine giderek, doğru belirlenmiş politikalarla gelecek dönemi kazanmalıdırlar.

Sınıf hareketinde yaşanan tüm sorunlara rağmen, uzun yıllara yayılmış bozgun ve yıkım dönemlerine rağmen gençlik, dinamizmi ile yeni süreci karşılamaktadır. Düzenin karşısında tüm baskı ve terörüne rağmen teslim alamadığı bir hareket durmaktadır. Sirkülasyonun yoğun olduğu bu dönemde gençliği mücadeleye kazanabilmenin yolunu açabilmeli ve toplumun genelinde esen hoşnutsuzluk rüzgarını arkamıza alabilmeliyiz. Genç komünistler buna yapabilecek ve kendilerini bir adım ileriye taşıyabilecek ideolojik arka plana sahiptirler. Önlerinde ise politik müdahaleleri en etkili biçimde yapacak, kitle çalışmasını hedefli bir hatta oturtacak ve örgütlülüğü genişletecek bir donanım kazanarak alanlara çıkma sorumluluğu durmaktadır. Yaz süreci de her yönüyle bu hedefler doğrultusunda değerlendirilmelidir.

(Ekim Gençliği’nin Haziran 2011 tarihli 132. sayısından alınmıştır...)

Hayaldi yalan oldu!

12 Haziran genel seçimlerini önceleyen süreçte emekçileri aldatmak ve düzene bağlamak için içi boş vaatlerde bulunan ve onlarca yalan sıralayan burjuva partilerin gerçek yüzü seçimin hemen ardından ifşa olmaya başladı. Vaat ve yalan yarışına “Hayaldi gerçek oldu” sloganıyla katılan dinci parti AKP’nin seçim zaferi sonrası attığı ilk adımlar bile seçimin bir aldatmaca, düzen partilerinin de ikiye bölünmüş ve yalancı olduğunu ortaya koymaya yetiyor.

Seçim arifesinde Milli Eğitim Bakanlığı aracılığıyla 15 bin kadrolu öğretmen ataması gerçekleştireceğini vaadeden sermaye hükümeti AKP, seçimin ardından vaadini rafa kaldırarak bu rakamı fiilen yarı yarıya azaltmış oldu. Bakanlık, daha önce duyurduğu 15 bin kadrolu öğretmen atamasını, sözleşmeli öğretmenlerin kadroya geçirilmesinin ardından boşalan 6 bin 575 kadroya düşürdü. Diğer yandan, kadroya geçen sözleşmeli öğretmenler arasında ayrımcılık yaratarak eğitim emekçilerini kendi arasında bölmeye ve birbirine kırdırmaya çalıştı.

Eğitim emekçileri tepkili

Gelişmeleri değerlendiren **Eğitim Sen**, bakanlık açıklamasında belirtilen “632 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname” ile kadroya geçenlerle KPSS puanıyla sözleşmeli iken kadroya geçenler arasında ciddi bir ayrımcılık yapıldığını dile getirdi. “Kadroya geçen sözleşmeli öğretmenler arasında ayırım yapılmasın, yeni mağduriyetler yaratılmasın” diyen Eğitim Sen, “Bu ayrımcılığın ortadan kaldırılarak sözleşmeli iken kadroya geçenler arasında eşitlik ve adaletin sağlanması için Milli Eğitim Bakanlığına yazılı başvuruda bulunduk” dedi.

“Sorunlar arttı”

16 milyon öğrenci 17 Haziran günü karne alarak 2010-2011 eğitim ve öğretim yılını noktaladı. Eğitim Sen Merkez Yürütme Kurulu tarafından yapılan açıklamada yaşanan sorunların katlanarak arttığına ve sorunlar karşısında kalıcı çözümler üretilmediğine dikkat çekildi.

Sorunlar çığ gibi

Eğitim sistemindeki sorunların yıllardır sürdürülen serbest piyasa politikalarından kaynaklandığının söylendiği açıklamada sorunlar sıralandı.

2010-2011 eğitim öğretim yılında derslik, okul, öğretmen, memur ve hizmetli açıklarına çözüm üretilmediği, okulların araç gereç ve fiziki altyapı ihtiyaçlarının giderilmediği, eğitim emekçilerinin ekonomik, demokratik, sosyal ve özlük haklarında kayıplar yaşandığı, üniversite kapılarındaki yığılmayı önlemek için gerekli adımların atılmadığı belirtildi.

Liseli gençlik'ten LYS protestoları

Liseli gençlik Ankara ve İstanbul'da gerçekleştirdiği eylemlerle Lisans Yerleştirme Sınavı'nı (LYS) protesto etti.

Ankara

20 Haziran günü gerçekleştirilen eylem için Kolej Meydanı'nda toplanan **Devrimci Liseliler Birliği** (DLB), **Öğrenci Birliği**, **Odak/ Genç Direnişçi** ve **Özgür Lise** Ziya Gökalp Caddesi'ni trafiğe kapatarak yürüyüşe geçti. Caddeye barikat kuran kolluk güçleri yürüyüşü keyfi bir şekilde engellemeye çalıştılar. Polis, "kaldırımdan yürüme" dayatması kabul edilmezken cadde'nin tek şeridinin açılmasıyla eylem devam etti.

"Geleceğimize sahip çıkıyoruz Eğitim sistemini yıkmak için yürüyoruz" pankartının açıldığı yürüyüşe katılan DLB'liler "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!", "Parasız eğitim istiyoruz!", "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!", "Tek yol devrim kurtuluş sosyalizm!" dövizlerini taşıdılar.

Sakarya Caddesi'nde yapılan basın açıklamasında ise, "Düzen bizi eğitim sistemiyle, YÖK'ü ile, polisi ile, medyası ile bir ablukaya almaktadır" denilerek sınavlardan düşük puan aldığı için intihar eden öğrenciler hatırlatıldı. "Buradan soruyoruz ölen arkadaşlarımızın hesabını nasıl vereceksiniz? Biliyoruz ki cevap veremeyeceksiniz. Çünkü biz haklıyız siz değil" sözleriyle sona eren açıklamanın ardından Yapı Sanat Evi tiyatro topluluğunun sergilediği skeç izlendi.

Eylem, Yapı Sanat Evi Müzik Topluluğu'nun söylediği türkü ve marşlar eşliğinde çekilen halaylarla

son buldu.

Avcılar

Devrimci Liseliler Birliği, Liseli Direnişçi Gençlik ve Yeni Dünya Gençliği, elemeci sınav sistemine karşı 15 Haziran Çarşamba günü Avcılar'da bir eylem gerçekleştirdi.

Kürtçe ve Türkçe hazırlanan "Kahrolsun şifreli, elemeci, paralı eğitim sisteminiz" şiarlı ozalitin açıldığı eylemde Marmara Caddesi girişinden sloganlarla yürüyüşe geçildi.

DLB'nin "Eşit parasız bilimsel anadilde eğitim!", "Parasız eğitim sınavsız üniversite!", "YGS-LYS kaldırılmalı!", "Tek yol devrim kurtuluş sosyalizm!" dövizleriyle yer aldığı eylemde, cadde üzerindeki dershanelerin önünde basın açıklaması yapıldı.

YGS'deki şifrelerle açığa çıkan çürümüş sistemin gerçeği olduğuna vurgu yapılan açıklamada şu ifadelerle yer verildi:

"Haykırıyoruz; eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim için 'Yaşasın devrim ve sosyalizm'. Bizler hakkımız olan geleceğin bize bahsedilemeyeceğini iyi biliyoruz. İşte bunun için diyoruz ki 'Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır'. Bunun için bu düzene ve onun çürümüş eğitimine, sınavlarına karşı sokakları doldurmaya, örgütlü mücadeleyi büyötmeye çağırıyoruz"

Basın açıklamasının ardından Gündoğdu marşı okunarak eylem sonlandırıldı. Eyleme PDG de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara-Esenyurt

Gençler meydana çıktı

Başta Avrupa ülkeleri olmak üzere dünyanın pekçok ülkesinde gerçekleştirilen gençlik eylemleriyle eşzamanlı olarak Türkiye'de de "Gençler Meydana Eylem İnişiyatifi" yürüyüşü gerçekleştirdi.

19 Haziran Uluslararası Eylem Günü'nde Galatasaray Lisesi önünde toplanan öğrenciler, "19 Haziran Uluslararası Eylem Günü'nde İşsizlik ve YÖK'e Karşı Gençler Meydana" pankartı arkasında Taksim Meydanı'na yürüdü. "İşsiz gençlik geleceği alacak!" sloganının atıldığı yürüyüşte işsizliğe ve YÖK'e karşı mücadele çağrısı yapıldı. İspanya, Yunanistan ve daha birçok ülkedeki gençlik eylemleri selamlandı.

İnişiyatif adına açıklama yapan **Işıl Kurt**, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün üniversiteler ile ilgili yaptığı açıklamaların samimiysiz olduğunu ifade ederek, "Geçtiğimiz günlerde yaptığımız oturma eylemi ile geleceğimizin bizden çalındığını ve buna dur diyecek olanların bizler olduğunu gösterdik" dedi.

Kurt ayrıca şunları dile getirdi:

"Gençlik, ülkede egemenlerin yapmaya çalıştığı çok farkında. Üniversiteleri 4 yıllık bekletme merkezine çevirenlerin hedefini biliyoruz. İspanya, Fransa ve Yunanistan'da olduğu gibi Türkiye'de de işsiz gençlik geleceği için mücadelesini sürdürecektir. Gençlik bundan sonra gelişmelere sessiz kalmayacak. Çünkü geleceğinin kendi ellerinde olduğunu çok iyi biliyor"

Eskişehir'de soruşturma terörü

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nde EGSİAD (Eskişehir Girişimci Sanayiciler ve İşadamları Derneği) toplantısına gelen Ali Babacan'ı protesto eden 20'ye yakın öğrenciye ESOĞÜ Rektörlüğü tarafından soruşturma açıldı. Soruşturmaları yaz dönemine denk getiren rektörlük böylece tepkinin de önünü almaya çalıştı. Bununla beraber rektörlük bazı öğrencilerin evini arayarak soruşturma saldırısından aileleri haberdar etti.

Böylece ESOĞÜ Rektörlüğü protesto sırasında azgın polis terörüne maruz kalan öğrencilere soruşturma açarak bir kez daha sermayenin yanında olduğunu göstermiş oldu.

Ekim Gençliği / Eskişehir

Sınav kepezeliği büyüyor

Yükseköğretime Geçiş Sınavı'nın ardından ortaya çıkan şifre rezaletinin yankıları sürerken bu kez, Lisans Yerleştirme Sınavı'ndan (LYS) bir gün önce "LYS soruları çalınacak" açıklaması geldi. YÖK Başkanı Prof. Dr. Yusuf Ziya Özcan tarafından yapılan açıklama ise şifre skandallarıyla öfkesi büyüyen öğrenci gençliği bir kez daha sarstı.

Özcan'ın "LYS soruları çalınacak ihbarı geldi" açıklamasına, ÖSYM "ÖSYM, sınav güvenliğini en üst düzeyde tutmaya özen göstermektedir" yanıtını verdi.

Eğitim-Sen Genel Başkanı **Ünsal Yıldız**, üniversite adaylarının zaten daha önce yaşanan skandallar zinciri nedeniyle büyük bir travma yaşadığını belirterek, "YÖK Başkanı'nın bu düşüncesizce açıklaması travmanın boyutunu daha da büyütüyor" dedi. Asıl ilginç olanın bu ihbarın kamuoyuyla paylaşılması olduğunu belirten Yıldız, ÖSYM'de yaşanan tüm skandalların faturasının 'AKP'yi istemeyenlere' kesildiğini söyledi. "Birinin Sayın Özcan'a hükümetten önce öğrencileri düşünmesi gerektiğini söylemesi gerekir" uyarısında bulundu.

Sokaktan “güvenoyu” yok!

Yunanistan’da Papandreu eliyle oluşturulan yeni hükümet 21 Haziran günü geç saatlere kadar süren oylamada parlamentodan “güvenoyu” aldı. Yunan devletinin Papandreu eliyle emekçilerin büyüyen öfkesini dindirme manevrası olan bu adıma sokaktan ise yine barikatlarla yanıt verildi.

Yunanistan’ın 300 sandalyeli parlamentosunda, 298 vekilden 155’i yeni hükümet için “evet” oyu kullanırken, 143 milletvekili ise “hayır” dedi. Bu sonucun ardından yeni hükümet, IMF-AB-AMB eliyle dayatılan “Orta Vadeli Program” adı altındaki saldırı paketini 28 Haziran günü parlamentodan geçirmeye çalışacak. AB ve IMF, Yunanistan’a ikinci kurtarma paketi ve bir önceki paketin 12 milyar euroluk son dilimini serbest bırakmak için önkoşul olarak, “daha fazla tasarruf önleminin uygulanmasını” şart olarak belirmişti. Papandreu’nun “yeni” hükümeti, 28 Haziran günü parlamentodan 28 milyar euroluk son ekonomik kesinti paketini onaylamasını isteyecek. AB üyesi ülkelerin maliye bakanları da 3 Temmuz günü ikinci yardım paketini onaylayıp onaylamayacaklarına karar verecek.

Yanısıra Atina merkezli “Öfkeli” hareketinin başını çektiği ve sendikaların da destek verdiği kitlesel eylemlere oylama günü de devam edildi. Yunan Parlamentosu’nun bulunduğu Sindagma Meydanı’nda toplanan emekçiler, oylama süresince eylemlerini sürdürerek hükümetin hiçbir koşulda sokaktan ‘güvenoyu’ alamayacağını haykırdılar.

Ülkenin birçok kentinde de alanlar öfkeli emekçiler tarafından kuşatıldı.

Eylemlerin aralıksız sürmesinin beklendiği ülkede, 28 Haziran günü için de ‘genel grev’ ve ‘parlamentoyu bloke etme’ çağrısı yapılıyor.

“Önlem paketi” adı altındaki dayatmalara karşı sokaklara dökülen emekçilerin, 15 Haziran günü gerçekleştirdiği genel grev ve parlamentoyu bloke etme eyleminin ardından Başbakan Papandreu mevcut hükümeti feshedip yeni bir kabine oluşturduğunu açıklamıştı. Ülke çapına yayılan kitlesel ve militan protestoları dizginlemek için polis terörüne de açıktan başvuran Papandreu, eylemleri sönmölendirmek ve partisine dönük tepkileri hafifletmek için “hükümet değişikliği” hamlesine başvurmuştu.

İrkçılık ve faşizm protesto edildi

Bir süre önce aldıkları bir kararla **Den Haag** şehrinde yürüyüş ve gösteri yapmak isteyen faşist çetelerin engellenmesi için anti-faşist örgüt ve akımlar tarafından karşı bir protesto yürüyüşü ve gösteri çağrısında bulunuldu. Bunun üzerine polis yaşanabilecek sorunları gözönünde bulundurarak yürüyüşe izin vermedi. Hitler zulmünden en fazla acı çeken halklardan biri olan Hollanda’da böyle bir gösterinin hoşgörüsü karşılanmayacağı da açık bir gerçek.

Bu gerici faşist gösteriye karşı **Den Haag İrkçılığa Karşı Platformu** tarafından bir gösteri ve yürüyüş düzenlendi. Eylem 18 Haziran günü Spuiplein’de başladı. Olağanüstü polis önlemleri alınan gösteri için köpekler, atlar, zırhlı polis araçları, motosikletli özel timler ve sivil polislerle tam bir abluka sözkonusuydu.

Meydanda yapılan konuşmaların ardından yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca sloganlarla ırkçılık lanetlendi. Yürüyüş sırasında ırkçılar tarafından iki kez provokasyon girişiminde bulunuldu fakat kitlenin soğuk kanlı tutumu sayesinde bir sorun yaşanmadı. Yürüyüş güzargahı boyunca çevredeki

insanlarda eyleme destek verdi.

Polisten provokasyon

Polis eylemin başından sonuna kadar provakasyon çıkarmak için elinden geleni yaptı. Yürüyüş boyunca kitleye keyfi dayatmalarda bulundu. Başta **BİR-KAR çalışanları** olmak üzere kortejin dışında bildiri dağıtanlar engellemeye çalışıldı. Yer yer tartışma ve arbede yaşandı. BİR-KAR çalışanlarına dönük engelleme çabasının karşısında Hollandalı diğer anti-faşist akımlar da tutum aldı ve BİR-KAR bildirimlerini dağıttı. BİR-KAR Türkçe ve Hollanda’ca yaygın bildiri dağıtımı yaptı. Diğer katılımcılar da el ilanı kullandılar.

Eyleme genelde öğrenciler ve yaşlılar katılırken yabancı kökenli emekçilerin katılımının az olması dikkat çekti. 250 kişinin katıldığı eylem coşkulu bir atmosferde gerçekleşti.

BİR-KAR eylem öncesi çok sayıda kurum, kuruluş, parti ve kişiye e-mail de kullanılarak çağrı metni ulaştırdı. Bir çok destek mesajı aldı.

BİR-KAR / Hollanda

19 Haziran 2011 | Madrid

İspanya’da görkemli dönüş

İspanya’da işsizlik ve geleceksizliğe karşı uzun süre meydanları işgal eden gençler ara verdiklerini duyurdukları eylemlerine 19 Haziran günü yeniden başladı. Onbinlerce kişi meydanları doldurdu.

İspanya’da sosyal yıkım saldırılarına karşı eylemler 15 Mayıs’ta başlamış, hareket ismini bu tarihten almıştı. M-15 tarafından yapılan çağrı ile bütün İspanya sokağa çıktı. Madrid’deki eylemde, başkentin 6 ayrı mahallesinden yola çıkan göstericiler, meclisin 200 metre yakınındaki Neptuno Meydanı’nda toplandı.

Gençlerin, işçilerin, emekçilerin, işsizlerin ve göçmenlerin yer aldığı eylemde siyasi ve ekonomik sistem teşhir edildi. “Avrupa duy sesimizi İspanya krize karşı mücadeledir!”, “Bu krizin faturasını biz ödemeyeceğiz!” sloganlarının atıldığı eylemde, “Demokrasi, neredesin”, Kamu sektörlerinin özelleştirmesine hayır” ve “Birleşen halk asla kaybetmeyecek” pankartları taşındı.

Genel grev çağrısı

İspanya’nın 60 kentinde yapılan eylemlerde kemer sıkma politikalarına karşı genel grev çağrısı yükseltildi. 11 Mart’ta euro bölgesi ülkeleri tarafından imzalanan ve 27 Haziran’da Avrupa Parlamentosu’nda onaylanması beklenen “Euro paktına” karşı çıkan göstericiler, sosyal haklarında ve maaşlarında daha fazla kısıntı politikasına ve özelleştirmelere “hayır” diyeceklerini belirtiyorlar

Aynı gün, aralarında Yunanistan, İtalya, Türkiye’nin de yer aldığı 98 ülkede İspanya’ya destek eylemleri örgütlendi.

19 Haziran 2011 | Madrid

İngiltere’de burjuvazi pervasız saldırıya, işçi sınıfı genel greve hazırlanıyor...

Yunanistan, Fransa, İspanya, Portekiz’den sonra İngiltere’de de işçi sınıfı büyük bir genel greve hazırlanıyor. Sınıf çatışmalarının Avrupa genelinde giderek şiddetlenmesi, kapitalist/emperyalist dünya sisteminin derinleşen açmazına işaret ediyor. Zira artık sadece bağımlı ülkeler değil, kapitalist zincirin emperyalist halkalarında da sınıf çatışmaları belirgin bir hal alıyor.

İkinci emperyalist paylaşım savaşına kadar dünya jandarması olan Britanya emperyalizmi, gelinen yerde sistemi idame ettirmek için işçi sınıfı ve emekçilerin sosyal kazanımlarına saldırmak dışında bir çıkış yolu bulamıyor. Bu durum sömürü ve kölelik temeline dayalı bu sistemin içinde debelendiği krizden çıkma yeteneğinden yoksun olduğunu bir kez daha göstermektedir.

Faturayı işçi sınıfına ödetmek istiyorlar

İktidarda bulunan Muhafazakâr-Liberal koalisyonu, emeklilik düzenlemeleri için kaynak olmadığını iddia ederek, işçi sınıfını kölelik dayatmasına boyun eğmeye çağırıyor. Krizi gerekçe gösteren sermaye hükümeti, işçilerin emekli olabilmek için, 8 yıl daha çalışmalarını istiyor. 8 yıl boyunca emeklilik maaşı ödemek yerine, işçilerden prim tahsil etmeyi hedefleyen Büyük Britanya burjuvazisi, kapitalizmin küresel krizini fırsata çevirmeye heveslenmiş görünüyor.

İşçi sınıfının bu pervasız saldırıya sessiz kalmasının mümkün olmadığını bilen sermaye iktidarı, sefil görevlilerini işe koşmuş bulunuyor. Ortada grev kararı olmadan sahneye çıkan İş Dünyasından Sorumlu Bakan Cable, sendikaları tehdit ederek greve çıkmamalarını istedi. “Bu kabarık faturayı işçilere ödebilmek için sendikalar bize yardım etmelidir” demeye getiren sermayenin bakanı, bu cüreti, İşçi Partisi’nin sendikalar üzerindeki etkisinden alıyor olsa gerek. Nitekim “Gölge Maliye Bakanı” kabul edilen İşçi Partili Ed Balls adlı sermaye uşağı, Sunday Mirror gazetesinde yayınlanan yazısında, sendikalara, kamu sektöründeki reformlar için greve giderek, hükümetin ‘tuzağına düşmeme’ çağrısı yaptı. Son İşçi Partisi hükümetinde üst düzey görevler üstlenmiş olan bu has sermaye uşağına göre, Muhafazakâr Partili Maliye Bakanı George Osborn, sendikaları grev yapmaya kışkırtarak, ekonominin kötü gidişatından onları sorumlu tutmayı planlıyor. Bu gülünç gerekçeye dayanarak grevi baltalamaya çalışan İşçi Partisi, İngiliz burjuvazisinin sadık hizmetkârı olduğunu bir kez daha ispatlamıştır.

Emperyalist savaşlara kaynak var işçiye yok...

Britanya emperyalizmi, yıllardan beri ABD emperyalizminin “kudurgan köpeği” gibi hareket etmekle suçlanıyor. Zira ABD emperyalizminin tüm saldırılarına katılan Londra’daki savaş baronları, Pentagon’daki emsallerinin insanlığa karşı işledikleri tüm suçlara ortak oluyorlar.

Birinci Körfez savaşına hevesle katılan İngiliz ordusu, eski Yugoslavya Afganistan ve Irak’ı hedef alan emperyalist saldırılara da en büyük destek veren emperyalist güçtür. Son olarak Libya’yı hedef alan emperyalist saldırıya da katılan Britanya emperyalizmi, bütün bu vahşi savaşlara kaynak bulmuştur. Sıra

emeklilik gibi temel bir hakka gelince, utanmadan “kaynak yok” diye açıklama yapmaktadır.

Bu kaba ikiyüzlülük rastlantı olmadığı gibi şaşırtıcı da değildir. Zira tekelci burjuvazi, tarih sahnesine çıktığı andan itibaren emperyalist savaşları da başlatmıştır. Çünkü bu sistem yağma ve paylaşım savaşları olmadan varlığını sürdüremez. 1945’ten sonra birbiriyle savaşmayan emperyalist güçler, kozlarını farklı coğrafyalarda icra ettikleri savaşlarda paylaşmışlardır. Başka bir ifadeyle emperyalistler, paylaşım savaşlarını bağımlı ülkelere taşıyarak barbarlıklarının ağır faturasını ezilen haklara ödetmişlerdir. Söz konusu savaşları kışkırtanların başında ABD’den sonra İngiliz emperyalizmi gelmektedir.

Emperyalist savaşlara sınırsız kaynak ayıran Londra’daki savaş baronlarının, işçi ve emekçiler söz konusu olduğunda “kaynak yok” diye ortaya çıkmaları sistemin doğası gereğidir. Çünkü kapitalistler için önemli olan işçi ve emekçilerin insanca yaşayabilmeleri değil, yağma ve soygundur. Onlar için ilki masraflı ikincisi ise karlıdır.

Büyük genel greve hazırlık

İngiliz burjuvazisi ve onun hizmetindeki hükümet ne kadar pervasızsa, işçi sınıfı da mücadelede o kadar kararlı görünüyor. Sınıfa ihanet konusunda sicilleri kirli olan İşçi Partisi’nin etkisindeki sendikaların grev kararı almaları, tabandan gelen basıncın şiddeti hakkında fikir veriyor.

İngiltere’nin büyük sendikaları, hükümetin kamu sektörü emeklilik düzenlemelerinde çalışanlar aleyhine yapacağı değişikliklerin, 1926 yılındaki genel grevden bu yana en büyük grev dalgasına neden olacağı uyarısında bulunuyor. Saldırıya tepkisini dile getiren Unison lideri David Prentis, sendikaların belirsiz bir süre boyunca sürekli greve hazır olduklarını belirtti. Sendikalar Birliği TUC adına yapılan açıklamada, Prentis’in sözlerinin, sendikal hareketin tümüne hakim olan ‘gerçek bir öfkenin’ yansıması olduğu belirtildi. Kamu çalışanlarının emeklilik yaşının sekiz yıla kadar uzatılmak, böylece emeklilik fonuna katkılarının üç kat arttırılmak istendiğini belirten sendika liderleri, bunun açık bir soygun olduğunu ve buna karşı mücadelenin büyüyeceğini vurguluyorlar.

Bu arada iş durdurmaya hazırlanan öğretmen sendikaları NUT ve ATL’ye velilerin de destek vereceği bildirildi. Bu ayın sonlarında yapılması planlanan genel greve 750 bin civarında kamu çalışanının katılması bekleniyor. Geçen aylarda yüzbinlerce öğrencinin katılımıyla gerçekleşen eylemlerden sonra, işçi sınıfının son 85 yılın en güçlü genel grevini başarıyla hayata geçirmesi, İngiltere’de sınıf ve kitle hareketinin yeni bir düzeye sıçrama olasılığını güçlendiriyor.

Sendikalardan yapılan kararlı açıklamalara rağmen, İşçi Partisi etkisindeki sendika bürokrasisi, fırsat bulursa eğer grevi baltalamak veya boşa düşürmek için uğursuz rolünü oynamaya çalışacaktır. Ancak bu pervasız saldırı karşısında öfkesi kabaran işçi sınıfının böylesi bir ihanete göz yumması kolay değil. Aleni bir ihaneti göze alamasa da, sendika bürokrasisinin uzun yıllara yayılan deneyimini kullanarak, hareketi zayıflatmanın yollarını arayacağını öngörmek zor değil. Aynı zamanda köklü bir mücadele geleneği yaratan İngiliz işçi sınıfının da, bu birikime yaslanarak sermaye

ve onun sendikalardaki Truva atlarına karşı mücadele edeceğinden kuşku duyulmamalıdır.

Sendikalar baskı altında

Raporda, birçok ülkede sendikaların, hükümetler ve işverenler tarafından sert bir şekilde baskı altına alındığı belirtilirken 2010 yılında, yasal sendikal faaliyetlere katılan 90 kişinin öldürüldüğü ve 75 kişinin ölüm tehditlerine maruz kaldığı bilgisi veriliyor. Ayrıca 2 bin 500 sendikacının tutuklandığı ve 5 bin sendikacının işlerinden atıldığı da ifade ediliyor.

Rapor 2010 yılında Amerika’da sendikal faaliyetlerde bulunanlara dönük bir katliam yaşandığını gösteriyor. Kolombiya’da 49, Guatemala’da 10 kişi öldürüldü. Ayrıca Kolombiya’da 20 ve Guatemala’da da 2 cinayet teşebbüsü kaydedildi.

Bununla beraber Bangladeş, Brezilya, El Salvador, Honduras, Pakistan, Filipinler, Swaziland ve Uganda’da da cinayetler işlendi. İran’da ise öğretmen bir sendikacı idam edildi.

Sendikal faaliyet yasalarla kısıtlanıyor/engelleniyor

Grev ve diğer sendikal faaliyetler üzerindeki sert kısıtlamalar, etkili sendikal temsili olumsuz etkiliyor. Özellikle tarım, kamu sektörü ve iç hizmetler gibi belli sektörlerde çalışan işçiler, aşırı geniş şekilde yapılan “gerekli hizmetler” tanımından dolayı sendikal haklardan mahrum bırakılmakta.

Burma, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi ülkelerde sendikacılık tamamen yasaklanırken Çin, Laos, Kuzey Kore, Suriye, Vietnam ve birkaç ülkede daha ise tek, hükümet kontrollü ya da hükümet tarafından desteklenen sendikacılık işletiliyor.

Göçmen ve kadın işçilere kötü muamele

Ağırlığını Körfez ülkelerinin oluşturduğu birçok ülkede ise göçmen işçiler çok kötü muameleye maruz kalırken, dünya ihracat işleme bölgelerinde de özellikle kadın işçilerin suiistimal ediliyor.

Suriye’de rejim zorlanıyor

İçine düştüğü açmaz giderek derinleşen Baas yönetimi, havuç-sopa politikasıyla çıkış yolu arıyor.

Öyle ki, hareketin başlangıcından itibaren belli tavizlerle işin içinden sıyrılmaya çalışan Esad yönetimi, bu defa kapsamlı ve somut vaatlerde bulunmak zorunda kaldı. Vurgulamak gerekiyor ki, Baas yönetiminin bu noktaya gelmek zorunda kalması, baskı ve katliamlara rağmen mücadeleye devam eden genç kuşaklarla emekçilerin kararlılığı sayesinde mümkün olmuştur.

Tavizler rejimi kurtaracak mı?

Baas yönetimi demokratik hak ve özgürlükler için mücadele eden emekçiler ile kitle hareketini istismar eden ve bölgedeki gerici güçler tarafından desteklenen kökten dinci silahlı güçler ve emperyalistlerle Suriyeli işbirlikçilerinin basıncı altında bulunuyor. Bununla birlikte halen kayda değer bir kitle desteğini arkasına alabilmesi, ülkenin en büyük kenti Halep ve ikinci büyük kenti Şam’da kayda değer bir hareketliliğin görülmemesi, üçüncü büyük kent olan Lazkiye’de ise ilk günlerde görülen hareketin sönümlenmesi rejimi kısmen rahatlatan etmenlerdir.

Emperyalist güçlerle Suudi Arabistan ve Türkiye gibi bölgesel işbirlikçilerinin baskısını hisseden Baas yönetimi, bu güçlerin müdahalelerini, kitle hareketinin dış kaynaklı olduğu iddiasına dayanak yapıyor. Yani emperyalistlerle bölgesel işbirlikçilerinin Suriye’ye küstahça karışma çabaları, Esad yönetimini bir yandan basınç altında bırakırken öte yandan, “emperyalizme ve siyonizme karşı Arap dünyasındaki tek direniş kalesiyiz” söylemini de güçlendiriyor.

Mart ayı ortalarında başlayan hareketin kitleselleşememesi, bununla birlikte Baas yönetiminin halen kayda değer bir halk desteğine sahip olması, rejim krizinin derinleşmesini önlemeye yetmiyor. Beşar Esad’ı tavizler vermeye zorlayan da bu gidişatı tersine çevirememesidir. Seçim tarihi açıklayan, 31 Mayıs’ta ilan ettiği kısmi affı genel affa çeviren, anayasa değişikliği için somut adımlar atmaya hazırlanan, -yurtdışındakiler dahil- ülkenin bütünlüğünü ve geleceğini düşünen tüm muhalifleri müzakere masasına davet eden, basın, ifade ve örgütlenme özgürlüğü vaat eden, Türkiye’ye sığınanları geri çağırın Esad, rejimin kritik bir eşiğe dayandığını fark etmiş görünüyor.

Barişçil eylemlerle sokağa inenlerin taleplerinin haklı ve meşru olduğunu söyleyen Esad, bu talepleri karşılamak için çaba harcadıklarını iddia etti. Bir kesimin taleplerini silahlı eylemlerle dile getirdiğini öne süren Esad, bunlara karşı kararlılıkla mücadele edeceklerini söyledi. Asıl tehlikenin ise, ülkeyi parçalayıp din/mezhep çatışmasına sürüklemek isteyen kökten dincilerden geldiğini söyleyen Esad, bunlara karşı sonuna kadar mücadele edeceklerini, reformların amacına ulaşması için de bu güçlerin etkisizleştirilip istikrarın sağlanması gerektiğini belirtti.

Televizyondan canlı yayınlanan konuşmasında “ulusal diyalog” çağrısında bulunan Esad, sopayı elden bırakmadan, uygulamaya kararlı olduğunu söylediği reformlarla rejimi kurtarmaya çalışıyor. Ortada henüz rejimi tehdit eden güçte bir hareket olmasa da, bu planın başarıyla ulaşması kolay değil. Zira 100. gününü geride bırakan eylemlerin başlangıcından beri devlet terörü sopasını elden bırakmayan Baas rejiminin halk nezdindeki saygınlığı ciddi bir sarsıntı geçirmişti. Dolayısıyla Baas rejimi, vaat ettiği reformları uygulama gücünü kendinde bulsa bile, eskisi gibi değil

ama yeni koşullara ayak uydurarak ayakta kalabilir ancak. Zorbalıkla özdeşleşmiş rejimlerin yeni koşullara ayak uydurma yeteneğini göstermelerinin kolay olmadığı ise deneyimlerle görülmüştür.

Muhalefette farklı eğilimler...

Muhalefetin bir kesimi “ulusal diyalog” çağrısını olumlu bulurken, biran önce bu yönde somut adımlar atılması ve ordunun kışlalara dönmesi gerektiğini de vurguluyor. Yansıdığı kadarıyla bu ilk grupta sol/sosyalist güçler veya bu güçlerin bir kısmı yer alıyor. Diyalog çağrısına sıcak bakmayan diğer bir kesim ise, bu çağrının geç kaldığını ve rejimin değişmesinden başka bir çıkış yolunun kalmadığını savunuyor. Bu kesim, “devrim” adını vermeye başladıkları eylemlerin tek önderlik altında toplanacağını, bundan sonra merkezi olarak kendilerini ifade edeceklerini ve rejimi yıkmaya kararlı olduklarını söylüyorlar. Bir kısmı ülke içinde bir kısmı yurtdışında konumlanan bu ikinci grupta liberal, dinci ve diğer burjuva parti veya hareketler yer alıyor. Yurtdışında üslenen üçüncü bir kesim ise, doğrudan emperyalist müdahaleyi savunan düşkün bir azınlıktan oluşuyor.

Bu tabloda ikinci grubu oluşturanlar, kitle eylemlerinde dile getirilen rejimin yıkılması talebiyle aynı çizgide buluşmuş görünüyor. Gerçekte bu görüntü yanıltıcıdır. İktidardan payı almayı hedefleyen bu güçler, elbette Baas rejiminin yıkılmasını istiyorlar. Ancak bunu emekçilerin taleplerinin karşılanması için değil, iktidar ve ranttan pay almak veya aldıkları payı büyütmek için istiyorlar. Görüldüğü kadarıyla bu kesim, kitle hareketini emellerine ulaşmanın bir aracı olarak kullanmaya çalışıyor. Bunlar söylemde dış müdahaleye karşı olduklarını ifade ediyorlar, ancak Libya örneğinde görüldüğü gibi, burjuva akımlar zor durumda kalırlarsa, emperyalistlerle işbirliği yapmaktan geri durmayacaklardır.

Sol/sosyalist güçlerin kitle hareketiyle ilişkilerinin sınırlı olması, hareketi ise genç kuşaklar ve emekçilerle buluşmanın imkânına çevirememeleri, süreç üzerindeki etkilerini sınırlıyor. Kökten dincilerin ortaya çıkması ve emperyalist/siyonist güçlerin müdahaleleri ise, sol/sosyalist güçleri reforme edilmiş Baas rejimini kerhen de olsa kabul etmek zorunda

bırakmış görünüyor. Onlarca yıldan beri Baas rejiminin baskısı altında bulunan sol/sosyalist güçlerin, üstelik kitle hareketinin geliştiği koşullarda, “değişime” uğramış da olsa Baas yönetimine -kerhen- katlanmak zorunda kalmaları, bu güçlerin iktidar perspektifine dayalı mücadele noktasında zorlandıklarına işaret ediyor.

Kitle hareketinin iç dinamikleriyle devrimci bir önderlik yaratma ihtimali var mı? Bu, teorik olarak mümkün olmakla birlikte, somut olarak hareketten yansıyanlara bakıldığında, yazık ki umut verici emarelere en azından şimdilik rastlanmıyor.

Emperyalistlerle işbirlikçileri gerici emeller peşinde...

Suriye’deki olaylara “yakın ilgi” gösteren emperyalistlerle işbirlikçileri, bildik ikiyüzlü söylemleri öne çıkartıyorlar. Emperyalist/siyonist güçlerin yanısıra Türkiye, Suudi Arabistan ve körfez ülkelerinden müteşekkil karşı-devrimci güçler, Suriye halkının taleplerini destekliyormuş gibi yapıp Şam’da ABD-İsrail işbirlikçisi bir rejimin işbaşına gelmesi için çırpınıp duruyorlar.

Baas rejiminin kitle hareketini zorbalıkla ezme girişimlerini gerekçe gösteren karşı-devrimci cephe, “baş reformcu” kesilmiş durumda. ABD-Fransız emperyalistlerinin başını çektiği gerici güçler, Baas yönetimini dört koldan sıkıştırmaya çalışıyorlar. BM’den Suriye’yi kınayan karar çıkartan, Ankara’daki işbirlikçilerin, Suriye’den gelen mültecilerin bulunduğu Antakya’da üs kurmasını sağlayan, Suudi Arabistan’la Lübnan ve Ürdün’deki işbirlikçileri eliyle kökten dincileri destekleyen emperyalistler, siyonist rejimin kışkırtıcı adımlarıyla Esad yönetimini teslim olmaya zorluyor. Çirkin demagojilere başvursalar da, karşı-devrimci cephenin planı bellidir; Şam’da ABD-İsrail ikilisiyle işbirliği yapan, Filistin ve Lübnan direnişiyle bağını kesen, İran’la imzaladığı stratejik işbirliğini tek yanlı iptal eden kukla bir rejimin işbaşına getirilmesi...

Libya’ya saldırarak Arap halklarının isyanına ağır bir darbe indiren emperyalistler, Şam’da işbirlikçi bir rejimi işbaşına getirerek ikinci darbeyi indirmek istiyorlar. Bu noktada Suriye’nin Libya’dan da önemli olduğunu vurgulamak gerekiyor. Zira Suriye sadece stratejik konumu ile Ortadoğu’da önemli bir merkez değil, aynı zamanda -Golan Tepeleri’nin İsrail işgali altında bulunmasından dolayı olsa da- ABD/İsrail karşıtı direniş hareketlerini açıktan destekleyen tek Arap ülkesidir.

Vurgulamak gerekiyor ki, karşı-devrimci cephenin kirli emellerine ulaşması kolay değil. İlkın, verili koşullarda Baas yönetiminin bu saatten sonra Filistin, Lübnan ve İran’la ilişkilerini kesmesi çok zor. İkincisi emperyalist ordular eliyle bir kukla yönetimi Şam’a taşımak neredeyse olanaksız; zira Suriye halkının böyle bir ucubeyi kabul etmesi olası değildir. Üçüncüsü, emperyalistlerin üzerinde oynayabileceği etkili bir atları mevcut değil...

Verili koşullarda kitle hareketinin, emperyalist müdahaleye meydan vermeyen, kökten dincilerin din/mezhep çatışmasını kışkırtma çabalarını boşa düşüren, Baas yönetimini tam alt edemese bile ciddi şekilde hırpalayan bir mecrada ilerlemesi emekçiler lehine olacaktır. Bu kadarı, emekçilerin sorunlarının gerçek çözümü olmasa da, bu çözüm sürecinin başlatılması için uygun koşulların oluşmasına zemin hazırlayacaktır.

Hatay'da bir Hollywood hikâyesi...

Suriye'den gelen mültecilerin bulunduğu kampın BM "iyi niyet elçisi" ünvanını taşıyan sinema oyuncusu Angelina Jolie tarafından ziyaret edilmesi "olay" oldu. İlk bakışta bu ziyaret, BM gerçeğini bilmeyen biri için soyluca ve "iyi niyet"li bir girişim olarak görülebilir. Ancak Birleşmiş Milletler, emperyalist-kapitalist sistemin saldırgan, sömürgeci ve vahşi yüzünü gizlemek için kullandığı maskelerden biridir. Bunun için BM ve ona bağlı alt kuruluşları adıyla yapılan bu türden girişimler, işkencecilerin işkenceye devam etmek için açtıkları yaraları iyileştirmelerine benzetilebilir. Bu nedenle ilk olarak belirtmek gerekir ki BM "iyi niyet elçisi" diye bir ünvan gerçekte bir aldatmacadan ibarettir.

Emperyalistlerin kendilerine, barışçıl, insan hakları savunucusu, çocukları düşünen, çevreyi koruyan bir görünüm vermeleri için BM bünyesinde çeşitli alt kuruluşları bulunmaktadır. Onun için BM bir yere iyi niyet elçisi gönderiyorsa, bir başka yere de "kurtarıcı" olarak işgalci güç olarak gidiyor. Emperyalistlerin bu kurtarıcı vurucu güçleri sayesinde mülteci kamplarının sayıları artıyor. Ardından bu kamplara "insani yardım" götürülüyor. Bu bir kısır döngü gibi sürüp gidiyor. Burjuvazinin ikiyüzlülüğünü, ahlaki ve insani değerlerden yoksunluğunu, mülteci kamplarına ve bu kampların neden oluşmak zorunda olduğuna bakarak açıkça görmek mümkündür

Jolie'nin Hatay'daki Suriyeli mültecilerin kamp

ziyareti özellikle medya eliyle de iyice şişirildi. Yerel yöneticiler de bu vesileyle ne kadar hayırsever olduklarını gösterme fırsatı buldular. Tam olarak magazinsel bir şekilde işlenen ziyaret için mültecilerin yaşamı fon olarak kullanıldı. İnsanların yaşadıkları dram egemenlerce medya eliyle bir kez daha istismar edildi.

Angelina Jolie'nin ise ne kadar "iyi niyetli" olursa olsun, bu tipik bir vitrin süsü olarak boy gösterdiği gerçeğini değiştirmiyor. Sonuçta onun "11 milyon dolarlık malikânesinden" mültecileri ziyarete geldiği gerçeğini unutmamak gerekiyor.

Angelina Jolie 2001 yılından beri BM İyi Niyet elçisi olarak Kamboçya'dan, Afganistan'a, Sudan'dan, Sierra Leone'ya kadar 20'den fazla ülkede çatışma bölgelerinden, savaştan kaçan mültecileri ziyaret ediyor. Esasta kendisine verilen "görevi" yerine getiriyor. Ama bu iyilik meleği elçisi olduğu kurumun bir başka kolu olan sözde "barış güçleri"nin, Kamboçya, Somali, Bosna ve Etyopya'da ve daha pek çok yerde gerçekleştirdiği tecavüz, cinsel taciz ve çocuk istismarı hakkında tek bir kelime bile etmiyor. Örnekler çoğaltılabilir ancak kesin olan şudur ki, Angelina Jolie emperyalistlerin kirli ve vahşi yüzünü gizlemek için kullandığı "güzel" bir yüzdür. Emperyalist kurumların aktristidir. Hatay'da da bu rolünü oynamıştır.

Değnilmesi gereken bir başka konu da bu ve benzeri ünlü simalar, "iyilik melekleri" tarafından yapılan görev ziyaretlerinin, her şeyden önce aldatma ve hedef yerini işaretleme amacı taşıdığıdır. Çünkü yapılanın kendisi, öne çıkan insani boyut üzerinden olayların meydana geldiği yerleri, emperyalist müdahaleye hazır hale getirmektir. Bundan ötürü emperyalist sistemin ve onun savaş örgütlerinin bu "iyilik melekleri" aksini göstermek için ne kadar duygu sömürüsü yapsalar da dünyanın mazlum halkları için bir truva atından farksızdırlar. Bu nedenle olası bir emperyalist müdahalenin yıkıcı ve vahim sonuçlarından en az emperyalistler kadar Angelina Jolie gibileri de sorumlu olacaktır. Geçmişte olduğu gibi yine bu ve benzeri "iyilik melekleri"nin ellerinde, senaryo gereği kucaklarına aldıkları bebeklerin kanı olacaktır.

İ.İnci

Bahreyn'de kitlesel gösteri

Körfez ülkesi Bahreyn'deki halk isyanı kitlesel gösterilerle sürüyor. Nüfusun çoğunluğunu oluşturan Şii protestocular 20 Haziran günü başkent Manama'da eylemdeydi.

Bahreyn'de gösterileri bastırmak için mart ayında ilan edilen olağanüstü halin Mayıs ayında kaldırılmasından sonra siyasi hakların genişletilmesi ve daha fazla özgürlük talebiyle düzenlenen ilk kitlesel gösteriye müdahale edilmedi.

Şii partisi El Vefak'ın çağrısıyla düzenlenen gösteriye 10 bini aşkın kişinin katıldığı belirtilirken Manama'nın güneyindeki Sitra Adası'ndaki cuma gösterisinin (17 Haziran) olaysız geçtiği, muhalefetin lideri Ali Salman'ın da Temmuz ayında iktidarla başlayacak olan diyaloga karşı çıkmadığı ifade edildi.

8 muhalife müebbet

Öte yandan, ülkede yargılanmakta olan Şii muhaliflerden sekizi ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Sanıkların iktidarı hedef alan protesto gösterilerinde lider olarak öne çıktıkları belirtiliyor.

Özel güvenlik mahkemesi tarafından 22 Haziran günü açıklanan kararda, muhaliflerin "hükümeti devirmek amaçlı darbe girişiminde bulundukları" söylendi. Müebbet hapis cezasına çarptırılanlar arasında Şii muhalefet lideri Hassan Muşeyma ve Şii muhalif Abdülcelil El Singace'in de olduğu bildirildi.

Mahkeme ayrıca tutuklu bulunan 21 muhaliften bazılarını da 15 yıla kadar hapis cezası verdi. Kararın açıklaması öncesinde ise mahkeme çevresinde protesto gösterileri gerçekleştirildi.

Fas'ta "reform" dönemi

Tunus ve Mısır'daki kitle eylemleri sırasında protestoların gerçekleştirildiği Fas'ta, Kral Muhammed, siyasi ve dini yetkilerinin bir kısmını devrederek "vatandaşların hak ve özgürlüklerini koruyacağı garantisini" verdi. Kral Muhammed'in gelecekte, seçim sonrası mecliste en yüksek vekil sayısına ulaşan partiden bir başbakan belirlemesi gerekecek. Başbakan bugüne kadar Kral'ın kanaati doğrultusunda seçiliyordu. Başbakana da kabineyi oluşturma hakkı tanınacak.

Kral Muhammed, hükümet lideri olarak adlandırılacak Fas Başbakanı'nın parlamentoyu feshetme yetkisine sahip olacağını kaydetti.

Meclisin yetkilerini artırarak daha güçlü hale getireceğini söyleyen Kral Muhammed, meclis komisyonunda beşte bir oranında vekilin yer alacağını belirtti. Kabine üyelerine ilişkin soruşturmalarda yine üçte bir oranında vekilin karar sürecinde yetkili olacak. Bugüne kadar ise kararlar Krala aitti.

"Yeni bir Yemen inşa edeceğiz"!

Yemen'de Başkanlık Sarayı'na yapılan saldırıda yaralanan Devlet Başkanı Salih'in Suudi Arabistan'daki tedavisi devam ederken, eylemler de sürüyor.

17 Haziran günü "Devrimin Meşruluğu Günü" ismiyle çağrı yapılan eylemler için Cuma namazının ardından meydanlar doldu. Ülkenin güneyinde bulunan Taiz kentinde gerçekleştirilen rejim karşıtı gösterilerde birçok gösterici açılan ateş sonucu öldürüldü.

Geçiş meclisi oluşturulması için yapılan gösteride Suudi Arabistan'da tedavi gören Devlet Başkanı Salih'in de yargılanması talep edildi. Yine Salih rejiminin görevlilerinin de Ocak ayından bu yana süren gösterilerde yüzlerce rejim karşıtının katledilmesinden yargılanması istendi.

Aynı gün başkent Sana'da da onbinlerin katılımıyla kitlesel gösteriler yapıldı. Salih'in ülkeye dönmemesini isteyen göstericiler "Halk, rejimi devirmeye devam ediyor" sloganını attı.

20 Haziran günü de Sana'da eylem vardı. Sana Üniversitesi önündeki Değişim Meydanı'nda

gösterilerini devam ettiren protestocular, Salih sonrası için mücadeleyi sürdüreceklerini söylüyorlar.

Cumhuriyet muhafızlarına komuta eden Salih'in oğlu Ahmed'in ve diğer aile üyelerinin ülkeyi terk etmesini isteyen rejim karşıtları sloganlarla bu taleplerini haykırdılar. Gösterilerde "yeni bir Yemen inşa edeceğiz" söylemi ağırlıklı olarak dile getiriliyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Essen’de “İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği” gecesi başarıyla gerçekleşti

Enternasyonal ve devrimci bir etkinlik!

Almanya’nın Essen şehrinde BİR-KAR tarafından düzenlenen “İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği” gecesi 20 Haziran günü başarıyla gerçekleştirildi. Yaklaşık bir aydır yürütülen hazırlık çalışmalarının ana eksenini, Avrupa ülkelerinde kapitalizmin krizi, sonuçları, işçi ve emekçilere yönelik ardı arkası gelmeyen sosyal saldırılar oluşturdu.

Devrimci propagandaya dayalı ön hazırlık

Tümüyle devrimci propagandaya dayalı yoğun bir emeğin ürünü olan etkinliğin öncesinde, bu eksene uygun olarak hazırlanan el ilanı ve afişler de yaygın olarak kullanıldı. Bunu ev ziyaretleri tamamladı.

Etkinliği önceleyen günlere denk gelen gece ve konserler trafiği belirli zorluklar yaratsa da, tok bir devrimci faaliyet yürütülmesi durumunda bu durumun aşılabileceği de görüldü. Ayrıca bu durum, devrim ve reformizm ikilemini tartışabilecek olanaklar da yarattı. Biz bu durumu, yürüttüğümüz çalışmalarda reformizmin teşhiri, sınıf devrimciliği, devrimci sınıf partisi ve işçi sınıfının tarihsel devrimci rolünü anlatmak için bir olanağa dönüştürdük. Tüm bu çabalarımızın karşılığını aldık diyebiliriz. Her şeye rağmen emekçilerin etkinliğimize sundukları destek de bunun ifadesi olmuştur. Etkinliğimiz tümüyle devrimci bir atmosferde gerçekleşti.

Etkinlik programı, kapitalist barbarlığı ve özel mülkiyete dayalı bu sistemin yeryüzünde yarattığı yıkımları teşhir eden, kurtuluşun ise ancak sosyalizmle mümkün olduğunu anlatan açılış konuşması ile başladı. Bunu saygı duruşu izledi. Program, BİR-KAR, MLPD temsilcisi ve Türkiye’den araştırmacı yazar Volkan Yaraşır’ın katıldığı bir panelle devam etti. Panelin tartışma konuları ise, 15-16 Haziran işçi direnişi, kapitalizmin krizi ve sonuçları, Avrupa’daki işçi hareketi ve Kuzey Afrika ve Ortadoğu’daki halk isyanları ve devrimci görevlerdi.

Panel **MLPD temsilcisinin** sunumuyla başladı. MLPD temsilcisi konuşmasında, ağırlıklı olarak, kimi teknik bilgileri de içeren Almanya’da kapitalizmin krizi ve sınıfa yönelik saldırılar üzerinde durdu. Ayrıca, yerli ve göçmen işçilerin ortak mücadele birliğine özel bir önem verdiklerini, bu anlamda Almanya’da BİR-KAR ile birlikte başarılı ortak bir çalışma yürütüldüğünü ve bunun daha ileri boyutlara taşınması gerektiğine vurgu yaptı. Konuşmasının sonunda ise, ICOR (Uluslararası Devrimci Parti ve Örgütlerin Mücadele Birliği) ve onun kuruluşuyla ilgili bilgi verdi. Buna bağlı olarak devrimci parti ve örgütlerin uluslararası mücadele birliğinin önemi ve dünya devrimi üzerine düşüncelerini anlattı.

Araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır** ise, kapitalizmin yapısal krizinin bir yandan sınıfsal çelişkiyi keskinleştirdiğini, diğer yandan ise, emperyalist özneler arasında hegemonya savaşlarına yol açtığını belirtti. Avrupa’nın Akdeniz havzasındaki kitle grevleri ve büyük toplumsal hareketlerin ve Kuzey Afrika’daki Arap isyanlarının bu perspektifle anlaşılabilirliğini söyledi. Yaşanan konjonktürü “tarihsel bir momentum” olarak nitelendiren Yaraşır, küresel düzeyde devrim ve karşı devrim süreci içerisinde olduğumuzu belirtti. Özellikle Kürt ulusal hareketinin son dönemdeki pratikleri üzerinde duran Yaraşır, bu birikimlerin işçi sınıfının mücadelesi ve

sınıfsal enerjisiyle birleşmesinin yaratacağı büyük olanakların altını çizdi. Kuzey Afrika’daki Arap devrimleri ve Avrupa’daki kitle grevlerinin Anadolu topraklarındaki dinamiklerle birleştiğinde, bölge devrimlerinin ve kıta devrimlerinin gerçekleşme olasılığına vurgu yaptı.

Yaraşır, sınıf devrimciliğinin komünistler için tek varoluş biçimi olduğunu söyledi. Yaraşır, 15-16 Haziran büyük işçi direnişi üzerine yaptığı kısa bir konuşma ile sunumunu bitirdi.

BİR-KAR temsilcisi konuşmasına, kendisinden önce konuşan panelistlerin kapitalizmin krizi, sonuçları ve sınıf hareketleri üzerine yaptıkları sunum nedeniyle bu konulara fazla girmeyeceğini, devrimci parti, devrimci sınıf ve nihayetinde bu sınıfın önderliğinde gerçekleşecek olan bir proletarya devriminin yakıcılığı üzerinde duracağını söyleyerek başladı. İlk elden, komünistlerin yıllar önce sürece ilişkin olarak ortaya koydukları, içinde bulunduğumuz yüzyılın, bunalımlar, savaşlar ve devrimler yüzyılı olduğunu belirten temel bir değerlendirmeden söz etti.

Dönemin aynı zamanda proleter kitle hareketleri ve halk isyanları dönemi olduğunun altını çizdi. Avrupa’nın metropollerinde kendisini defalarca tekrarlayan proleter kitle hareketleri ve Kuzey Afrika ve tüm bir Ortadoğu’yu sarsan emekçi halk isyanlarının da bunun ifadesi olduğunu belirtti. Daha sonra bunların handikaplarına vurgu yaptı. Bu hareketlerin en önemli dersinin, hareketlerin devrimci bir önderlikten yoksunluk olduğunu dile getirdi.

BİR-KAR temsilcisi konuşmasını, büyük Ekim Devrimi ve onu yaratan Lenin’in önderliğindeki Bolşevik Partisi’nin devrimdeki özel rolünü anlatarak sürdürdü. Bu arada, Türkiye’deki son dönem gelişmelerden de sözetti. 12 Haziran seçimleri ve sonuçlarına değindi. Seçimlerin en önemli dersinin ise, devrimci bir sınıf mücadelesi ve devrimci bir sınıf partisi olduğunu belirtti. Kürt halk hareketinin kendi mecrasında yapılabilecekleri yaptığını, bunda başarılı da olduğunu, ancak bunun yeterli olmadığını, bundan sonrasının işçi sınıfına ve onun devrimci mücadelesine kaldığının altını çizdi. Kürt halk hareketinin eklentisi olmanın, kuyrukçu bir sürüklenişin ne devrime ne de Kürt halkına bir

yararının olacağını vurguladı. Yeni bir devrimci eksene ihtiyaç olduğunu, bununsa devrimci sınıf eksenini olduğunu açıkladı. Sınıf devrimcilerinin bu yolda yürüdüğünü belirtti. Anlamalı olanın bu olduğunu, Kürt halkına anlamalı bir desteğin de, bu eksenli devrimci sınıf mücadelesi olduğuna işaret etti.

BİR-KAR temsilcisi son olarak MLPD temsilcisinin enternasyonalizm ve dünya devrimi üzerine yaptığı konuşma konusundaki düşüncelerini anlattı. Dünya devrimi düşüncesinin yeni bir şey olmadığını, Marks ve Engels’in daha başından, büyük eserleri olan Komünist Manifesto’da özel olarak ifade edildiğini, ama yine de, Lenin’in çok güzel biçimde formüle ettiği gibi, her ülkenin komünistlerinin asıl görevlerinin, dünya devrimi için ilk başta kendi coğrafyalarında kapitalist kuşatmayı kırmaları ve kendi devrimlerini yapmaları olduğunu belirtti. Konuşmasını, dünya devrimine en anlamlı katkının da bu olduğunu ve komünist hareketin bu konudaki şiarının da, “Dünya devrimi için Türkiye devrimi!” olduğunu açıklayarak bitirdi.

Panel başından sonuna kadar yirminin üzerinde özel çeviri cihazları aracılığıyla Alman ve Tamil devrimcilere başarılı bir şekilde Almanca ve Türkçe olarak tercüme edildi.

Kısa bir aradan sonra etkinlik sinevizyon gösterimi ile devam etti. Ardından, Grup İntifada politik Rap türü müzikleri ile sahne aldı. Grup İntifada özellikle genç katılımcılar tarafından büyük bir ilgi ve coşkuyla izlendi. Etkinlik, bize ciddi bir destek sunan Tamil Kaplanları taraftarları olan dostlarımızın sinevizyon eşliğinde yaptıkları bir konuşmayla devam etti. Konuşma “Yaşasın enternasyonal dayanışma” sloganıyla selamlandı. Etkinliğimiz Metin-Kemal Kahraman ve grubunun sunduğu, dinleyiciler tarafından büyük beğeni ile dinlenen Kürtçe, Zazaca ve Türkçe ezgilerin ardından son buldu.

Etkinliğe 200’ün üzerinde bir katılım oldu. Programımız enternasyonal bir karaktere sahipti ve sunumların tümü Almanca ve Türkçe yapıldığı için farklı uluslardan katılımcılar tarafından da ilgiyle izlendi. Nitelikli bir etkinlik gerçekleştirdiğimizi ve hedefimize ulaştığımızı düşünüyoruz.

BİR-KAR / Essen

Kapitalist ahlak timsali Melih Gökçek'ten inciler...

Dünyanın her yerinde olduğu gibi Türkiye’de de her daim kapitalizmin doğa üzerindeki tahribatının insan ve çevre sağlığına büyük zararlar verdiğini gösteren örnekler yaşanıyor. Bu düzende doğa olayları alınmayan önlemler sonucunda “afete” dönüşüyor. Bunun sonucu ise insanın ve çevrenin kırımını oluyor.

Gerçekler bu kadar açıkken, sermaye devletinin çeşitli kademeleri yaşananları pişkince karşılıyorlar. Bu açıdan sicili oldukça bozuk bir devlet geleneğiyle karşı karşıyayız. Sel, deprem olur “takdiri ilahi” denir, madenlerde göçük olur “kader” denir. Böylesi açıklamalarla insan ölümlerinin geçiştirildiği bir ülkedir Türkiye.

Böyle bir ülkenin başkentinde geçtiğimiz günlerde yaşanan sel felaketinde bir kez daha bu aynı tabloyla yüz yüze kaldık. Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek tarafından “Avrupa Başkenti” ilan eden Ankara’da sadece 20 dakika boyunca etkili olan yağış birçok alt geçit ve yolun sular altında kalmasına neden oldu. 70 günde tamamlanmasıyla övünülen ve adını da buradan alan “70 Gün Alt Geçidi”nde ise, çökme tehlikesi meydana geldi.

Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanı Melih Gökçek ise kendinden beklenen bildik bir pişkinlikle, *“Yaşanan olaylar normal bir yağış değil, altyapıdan kaynaklanan bir durum değil. Bu duruma hiçbir altyapı dayanmaz”* diyerek sel felaketindeki sorumluluğunu üzerinden attı. Gökçek’in belediye başkanı olarak aldığı tek “önlem” ise “trafiğe çıkmayın” uyarısı oldu.

Ankara Valisi Alaaddin Yüksel ise Gökçek’in aksine bu yağışları farklı değerlendirdi. *“Bunlar çok olağanüstü yağışlar değil gök gürültüsü olduğunda insanlar paniğe kapılıyor. Ankara’da şu anda yağmur ve gök gürültüsü dışında genel hayatı olumsuz etkileyen bir durum söz konusu değildir”* diyerek var olan sorunu hasır altı etmeye kalktı.

Valinin ya da belediye başkanının açıklamalarına göre böylesi durumlarda “elden hiç bir şey gelmez”. Oysa Ankara’da hele de başkent olma sıfatında önemli bir ilde olası bir sel felaketi için ortada hiçbir önlem olmadığı açığa çıkmıştır. Kuşkusuz doğal afetler sık yaşanmaz. Mesele zaten bu afetler olduğunda hazırlıklı olmaktır. Alınan önlemlerle olası zararların ve can kayıplarının önüne geçmektir. Asgari anlamda bile önlemlerinin olmadığı aşikâr olan Ankara’nın durumu ise ranta dayalı kapitalist kentleşme gerçeğini, bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Ankara’daki bu yağış normal şartlarda belki sele bile dönüşmeyebilirdi. Daha yoğun yağışlarda ne gibi sonuçlar doğuracağı ortadadır. Buna dair hiçbir ders çıkarmayan bir anlayış ise var olan durumu daha da vahimleştirmektedir. Oysa bu türden sel felaketleri alt yapı sistemlerinde kanalizasyon ve yağmur sularının ayrı toplanması ile önlenbilir.

Ankaralı emekçiler benzer durumları sık sık yaşamaktadır. Örneğin geçtiğimiz kış, kar yağışı nedeniyle Büyükşehir Belediyesi’nin almadığı önlemler sonucu pek çok mağduriyet yaşanmıştı. Melih Gökçek aynı üslupla bu sorundaki sorumluluğu da üzerinden atmaya çalışmıştı. Ankaralı emekçilerin eleştirilerine oldukça pişkin yanıtlar vermişti. Halkı suçlamaktan geri durmamıştı. Ona göre suçlu olan ve kazaların nedeni, “yollara

aşınmış lastiklerle çıkan” emekçilerdi. Araçlar kayma neticesinde kaza yapmakta ve trafiği etkilemekteydi.” Dahası suçlu bu halk iken; “bir kısım vatandaşımız ‘Belediye nerede’ gibi haksız suçlamalarda bulunmuştur”

Melih Gökçek, Büyükşehir Belediyesi’nin tıkanan yolları açamaması nedeniyle gelen eleştirilere *“Belediyenin yılda 10-15 gün karla mücadelede 1000 araç 3000 personel istihdam etmesi gerekir. Bunun maliyeti sadece araçlar için 400 trilyon, işçi için yıllık 126 trilyondur. İşletme masrafları buna dahil değil. Dünyanın hiçbir ülkesinde böyle birşey yoktur”* diye açıklama getirmektedir. Ancak Melih Gökçek sürekli zamlarla ülkede şehir içi ulaşımın en pahalı illerinden biri olan Ankara’da bu paraların nereye gittiğini açıklayamamaktadır.

Soru şöyle de sorulabilirdi. Bir belediye kar ya da aşırı yağmurlarda yaşanan sorunları alt yapıda iyileştirme ve önlemlerle çözmeyecekse niye var? Cevaplar bizi bir kez daha kapitalizmde belediye hizmetlerini bir kamusal hizmet değil de bir ticari ilişki olarak gören mantığa götürmektedir.

Melih Gökçek’ te inciler bitmiyor...

“Avrupa Başkenti” Ankara, sel ve kar gibi doğa olayları dışında geçtiğimiz yıllarda “susuzluk” nedeniyle de büyük sıkıntı yaşanmıştı. Gökçek’in tavrı ise aynıydı. Gökçek, sorunu Ankaralıların suyu tasarruflu kullanmamalarına bağlamıştı. Ona göre, susuzluğun asıl nedeni zamanında DSİ’nin tüm uyarılara kulak tıkaması, alınmayan önlemler değildi. Kendisinin uzun yıllar başkanlık ettiği bu şehirde su borularının yenilenmemiş olmasını, patlayan boruların onarılmamasını ve bu nedenlerle oluşan su kayıplarını görmezden geldi. Hatta susuzluğa tepki gösteren halkı “ideolojik” olmakla suçlayabilecek kadar pişkinleşmişti.

Belediyenin bazı yetkililerinin susuzluk sorunu karşısında *“tatile çıkın, duş yapmayın, dört günde bir başınızı yıkayın, teyemmüm ile abdest alın”* gibi önerileri ise traji-komikti.

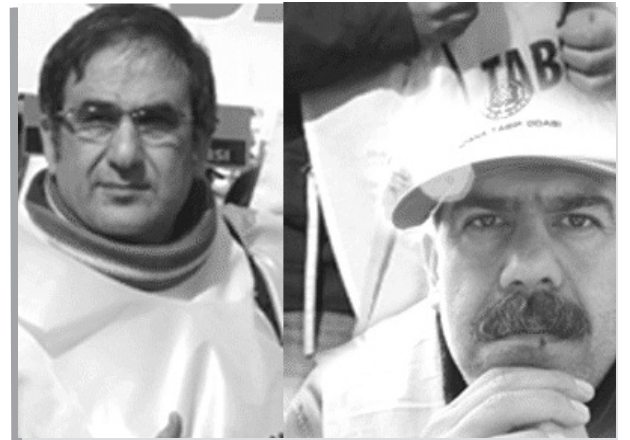
Melih Gökçek’in bir diğer incisini, Ankara’nın su sorununa çözüm için Kızılırmak’tan su getirme projesi gündeme geldiğinde öğrenmiştik. Bu suda insan sağlığına zararlı zehirli maddeler olduğuna dair bilimsel bulguları hiçe sayarak, *“Bu (arsenik) önemli bir olay değil. Ben gece gündüz içiyorum”* deme

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

cüretinde bulunmuştu.

Kuşkusuz örnekler çoğaltılabilir. Ancak kapitalist kar hırsı tüm hücrelerine işlemiş Melih Gökçek gibilerinin ve mensubu oldukları düzen partilerinin bu yaklaşımları bitmeyecektir. Onların, toplumsal yaşamın her alanında bu çeşit keyfi, akıldışı “incilerine” çok sık rastlıyoruz.

Kesin olan şu ki, bozuk düzende sağlam çark olmaz. İnsanca yaşanabilir bir kent ancak sosyalizmde mümkündür. Çünkü ancak o zaman planlı, gerekli altyapı önlemlerinin alındığı, güvenli yerleşim yerlerinde insanca ve doğayla barışık şekilde yaşayabileceğiz. Bu nedenle selde, iş cinayetlerinde, trafikte, depremde vb. ölmek, katledilmemek için kapitalist düzene karşı sosyalizm uğruna verilen mücadeleyi büyütelim.

“Sağlık hakkı yargılanamaz!”

Adana’da BDP’nin açtığı demokratik çözüm çadırında, anadilde sağlık hakkı üzerine soruları yanıtlayan Prof. Dr. **Osman Küçükosmanoğlu** ile **Dr. Ömer Ekşi**’ye ‘PKK propagandası yaptıkları’ suçlamasıyla yedi buçuk yıla kadar hapis cezası istemiyle açılan davanın ilk duruşması 27 Haziran günü saat 10.20’de Adana Adliyesi’nde görülecek.

Tutuksuz yargılanan iki hekime sahip çıkan Türk Tabipleri Birliği (TTB), “Sağlık hakkı yargılanamaz” diyerek adliye önüne çağırıyor. Diğer yandan, Küçükosmanoğlu ve Ekşi ile dayanışma amacıyla bir de imza kampanyası başlatılmış durumda.

Gümüşköy Platformu içerisinde yer alan SES İzmir Şube Denetleme Kurulu Üyesi Dr. Ergün Demir ile konuştuk...

“Yaşananların temel nedeni kapitalizmin neo-liberal politikalarıdır”

- Siyanür felaketiyle gündeme gelen Kütahya Gümüşköy’de incelemelerde bulundunuz. Orada yaşananlara ilişkin gözlemlerinizi neler? Öncelikle bunu soralım.

- DİSK, KESK, TMMOB ve TTB’nin içinde bulunduğu Kütahya Gümüşköy İzleme Platformu olarak 7 Mayıs 2011 tarihinden itibaren izleme ve analiz çalışmalarına başladık. Son olarak da Dulkadir Köyü içme suyunun tetkiklerini yaptırarak çok önemli bir gerçeği ortaya çıkardık. Tüm yetkililerin “önlem aldık hiç bir sorun yok, suları içebilirsiniz” açıklamalarına karşın yapılan analizlerde, siyanür ve ağır metallerin normalin çok üzerinde olduğu görülmüştür. Yaşananların temel nedeni kamu yararını gözardı edip kar peşinde koşan şirketlere kamu kaynaklarının aktarılmasını sağlayan özelleştirme ve onun temel hazırlayıcısı kapitalizmin neo-liberal politikalarıdır.

Sonuç doğal değildir. Mühendislik ve güvenlik önlemleri alındığında bu sonuç ortaya çıkmayabilirdi.

- Bölgede yaptığınız incelemelerin sonuçlarını kamuoyu ile paylaştınız. Birtakım zorluklarla da karşılaştığınızı biliyoruz. Bu analizi neden İzmir’de yaptırınız?

- Analiz sonuçlarını İzmir’de yaptırmamızın nedeni siyanür ve ağır metaller konusunda Hıfzısıhha Enstitüsü’nün akredite olmasıdır. Bu tetkikler her laboratuvar da yapılamaz. Numunenin sonuçlarının alınması konusunda çeşitli zorluklarla karşılaşmamıza rağmen (tetkik sonuçlarının hemen verilmemesi gibi) sonuçları olarak platform olarak kamuoyuna açıkladık. Sonuçlara baktığımızda özellikle siyanür, arsenik,

kadmiyum, antimon gibi ağır metaller çok yüksek bulunmuştur.

- Bölgeyi ne gibi yeni tehlikeler bekliyor?

- Başta siyanür olmak üzere ve ağır metaller solunum yolları hastalıkları, sindirim sistemi hastalıkları, karaciğer hastalıkları ve kanser gibi birçok sağlık sorunlarına neden olmaktadır. Havadaki hidrojen siyanür 18 ppm’nin, sudaki siyanür 0.2 mg/l’nin üzerinde ise insan sağlığı için tehlike başlangıcı sayılmalıdır. Bu durumda özellikle kronik zehirlenmeyi önleyen önlemler alınmalıdır. Dukadir Köyü’ndeki su analizine baktığımızda, arsenik 52 kat, Antimon 14 kat, kadmiyum 16 kat, siyanür ise 221 kat yüksektir.

- Hükümetin ve yerel yönetimin, olayın ortaya çıkmasının ardından örtbas etme, yalanlama girişimlerine tanık olmuştuk. Sizin düşünceleriniz neler?

- Bu konuda tüm yetkililerde şeffaflık yoktur. Yapılan analiz sonuçları kamuoyuyla paylaşılmalı, ortaya çıkan sonuçlar ışığında çevreyi, doğayı ve halk sağlığını tehdit eden bu duruma karşı başta üniversiteler olmak üzere meslek örgütleriyle birlikte etkilenen çevrenin ve burada yaşayanların sağlık sorunlarının izlenmesine ve belirlenmesine ilişkin bir plan oluşturulmalıdır. Onların gördüğü kar, para; bizim savunumuz ise çevre, doğa, halk sağlığı ve yaşam hakkıdır. Olayların örtbas edilmemesi ve gerçeklerin kamuoyuyla paylaşılması için çalışmalarımız devam etmektedir.

- Eğer tüm bu yaşananlar normal değilse ve kaynağı belliyse neler yapılmalı?

- Öncelikle bir platform oluşturuldu. Su dışında yeraltı suyu, toprak, hava ve ölçüm yapılması konusunda yetkililere uyarıda bulunulması, bölgede ilgili uzmanlarca risk analizinin yapılması, çevresel değerlendirmelerin yapılması, güvenilirlik eksikliğinin giderilmesi ve en önemlisi bölgede etkilenen nüfusun da sağlık sorunlarının izlenmesini bekliyoruz. Kamu yetkililerinden de güven verici tutum ve açıklamalarla, yapılan çalışma ve analiz sonuçlarını açıklamalarını istiyoruz.

Platformun yaptığı çalışmalar tüm alanlara yayılmalı, duyarlılık artırılmalı ve olayın üzerinin örtülmesine izin verilmemelidir.

Kızıl Bayrak/İzmir

Marmara’ya zehir akıyor

Yine bir çevre ve sağlık skandalı, kapitalizmin yasalarının insanı ve doğayı hiçe sayarak işlediğini gösterdi. İstanbul’da **Ayamama Deresi**’ne dökülen kimyasallar buradan denize karışırken, ekosistemi etkileyecek ciddi sorunlara yol açıyor. İlgili kurumlar ise topu bir diğerine atarak bu yıkımı gerçekleştiren kapitalistleri kolladıklarını gösteriyor.

“Sonuçlar dehşet verici”

Kimyasal ve plastik atık taşıyan vidanjörler sistematik olarak E-5 karayolunun hemen dibindeki dere yatağına ‘tehlikeli’ atık bırakıyor. Adının açıklanmasını istemeyen bir nakliye şirketinin bekçisi, günde 10’a yakın vidanjörün buradan dereye atık boşalttığını söyledi.

Radikal’in haberine göre, buradan alınan numunelar İÜ Adli Tıp Enstitüsü’ne gönderildi. Enstitünün 10 gün süren detaylı incelemesinden sonra açıklanan sonuçlar ise uzmanlar tarafından dehşet verici olarak yorumlandı.

“Sınırlar aşılmış”

Uzmanlar önce bu numunelerin enerji santrali, demir-çelik sanayi ya da çöp imha tesisinden alınmış olabileceğini söyledi.

Deresularının değerlendirmesinde uygulanan Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliği’nin referanslarını baz alınarak yapılan analiz sonuçlarında antimon, nikel, manganez, alüminyum, arsenik ve civa sonuçları yüksek bulundu ve “Bulunan bu değerler insan sağlığı üzerinde ciddi sorunlar oluşturabilecektir” denildi.

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Başkanı Murat Taşdemir binlerce metre küp sanayi atıksuyu toplanmadığını ve tüm bu kirliliğin Marmara’ya akıtıldığını belirtti.

Kapitlasitler için kolay çözüm

Kapitalistler, maliyet anlamına gelen atıkların güvenli bir biçimde yok edilmesini sağlamak yerine doğa ve insan sağlığını tahrip etmeyi seçiyorlar. Kendi kasalarını dolduran bu asalaklar tıpkı Kütahya Gümüşköy’de olduğu gibi sırtını sermaye devletine yaslıyor. Bahçelievler Belediyesi’ne ihbarda bulunulmasına rağmen belediye konuyu Büyükşehir’e, Büyükşehir ise İSKİ’ye havale etti.

Siyanür tehlikesi yayılıyor

Kütahya Gümüşköy’de bulunan Eti Gümüş AŞ’ye ait gümüş madeni tesislerinde meydana gelen çökmenin ardından, “kazanın” sonuçları kendini gösteriyor.

Dulkadir Köyü’nde çeşme suyundan zehirlenen 7 kişinin ardından, bir kişi daha rahatsızlanarak hastaneye kaldırıldı. Kemal Korkmaz isimli işçinin ETİ Gümüş Tesisleri’nde Dulkadir Köyü’ne su getiren boruların sökülmesi işinde çalıştığı bildirildi.

Diğer yandan, farklı türden hayvanların da telef olduğu bölgedeki siyanür tehlikesi valilik tarafından da itiraf edildi.

13 Haziran’da Dulkadir Köyü’nün suyuna siyanür karıştığını itiraf eden valilik, sorunun “çevre kirliliği yaratmadan çözüldüğü”nü iddia etti.

Kütahya Vali Yardımcısı Cengiz Horozoğlu, “İnkâr etmiyoruz. Sularına siyanür karıştı tabii. Ancak bunun anında öğrenilerek tüm önlemlerin anında alındığını bildiriyoruz” açıklamasında bulundu.

Limitler aşıldı

Kütahya’da yerinde yapılan incelemelerde suyu kullananların raporlarını hastane yönetiminden alamayan **SES İzmir Şubesi**, Dulkadir Köyü’nden aldığı içme suyu numunelerini İzmir Hıfzısıhha Bölge Müdürlüğü’nde analiz ettirdi. Analiz sonuçlarında ise çok yüksek miktarda siyanür ve ağır metaller tespit edildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://taney.org>

“Güney’in mezarı açıklansın!”

325 haftadır İstanbul Galatasaray Lisesi önünde “Failleri belli kayıplar nerede?” sorusunu soran Cumartesi Anneleri 18 Haziran Cumartesi günü bir kez daha aynı meydanda buluştu.

Eylemde 12 Eylül 1980’de idam edilen ve cenazesi ailesine teslim edilmeyen Veysel Güney’in dosyası açıklandı. “Veysel Güney’in mezarı açıklanmadan 12 Eylül’le hesaplaşılmaz!” denildi. Kayıplarının fotoğraflarını ve karanfiller taşıyan Cumartesi Anneleri oturma eylemi gerçekleştirdi.

“Senaryo hep aynı”

Veysel Güney dosyası açıklanmadan önce, 23 Şubat 1995’te gözaltında kaybedilen Murat Yıldız’ın annesi **Hanife Yıldız** söz aldı. Tayyip Erdoğan’ın kayıplarla ilgili açıklamalarını eleştiren Yıldız, geride kalan seçim sürecine değindi. Yeni kurulacak hükümetlerin, sorunlarını çözeceğini düşünmediğini söyledi.

24 Aralık 1994 yılında gözaltında kaybedilen İsmail Bahçeci’nin kardeşi **Umut Bahçeci** ise hükümetten beklentilerinin olmadığını ifade ederek “Senaryo hep aynı. Onlar zaten gözaltında kayıpların asıl sorumluları” dedi.

Güney’in dosyası açıklandı

Basın açıklamasını ise İHD İstanbul Şubesi

Göztaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına Leman Yurtsever gerçekleştirdi.

12 Eylül’ün üzerinden 31 yıl geçmesine rağmen hala 12 Eylül’ün içinde olduklarını söyleyen Yurtsever, 12 Eylül’le hesaplaşma talebinin Kenan Evren ve Tahsih Şahinkaya’nın ifadeleriyle sınırlandırılmayacağını, 12 Eylül’le ahlaken, hukukun, siyaseten hesaplaşmadığı sürece bu zihniyetin devam edeceğini belirtti.

Yurtsever kaybedilişinin 30. yılında Veysel Güney’in dosyasını açıkladı. “12 Eylül işkencehanelerinde kaybedilen gençlerin anneleri 31 yıldır evlatlarını arıyor... 31 yıldır 12 Eylül hukuku devam ediyor. Bu annelerden biri de 85 yaşındaki Zeynep Güney. O tam 30 yıldır Veysel’in mezarını arıyor” diyen Yurtsever, Güney’in 28 Aralık 1980’de Antep’te gözaltına alındığını ve Adana Bölgesi Sıkıyönetim Komutanlığı 2 No’lu Askeri Mahkemesi’nde yargılanarak idama mahkum edildiği bilgisini verdi.

Güney’in infazının 10 Haziran 1981’de gerçekleştirildiğini belirterek Veysel’in cenazesinin ailesine teslim edilmediğini sözlerine ekledi. Veysel Güney’in ilk ifadesini alan savcının, idamından uzun yıllar sonra, Veysel Güney’i suçlayacak delillerin olmadığını söylediğini aktardı.

Veysel’in kaybedilmesinden, başta Kenan Evren olmak üzere 12 Eylül’ün tüm askeri ve sivil unsurları sorumlu tutuldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Devlet yine seyirci

Son yedi yılda kadın cinayetleri yüzde bin dört yüz oranında arttı. Çünkü polisin gözü önünde dövülen kadınlara “kocandır döver” deniliyor. Savcılıktan koruma talep eden kadınlar geri çevriliyor. Düzenin yargısı ise “tahrik indirimi” gibi ucube gerekçelerle kadın katillerine ödül gibi “cezalar” veriyor.

Denizli’de kocasından gördüğü şiddet nedeniyle boşanmak isteyen ve kadın sığınma evine yerleştirilen 57 yaşındaki Fatma Bağcı, eşi 54 yaşındaki Mustafa Bağcı tarafından sokak ortasında kısa namlulu tüfekle vurularak öldürüldü. Mustafa Bağcı, Fatma’ya barışmak istediğini söylemiş, eve geri dönmesini istemişti. Bu talebi karşılık bulmayınca da Fatma’yı vurdu.

Tekstil işçisi Fatma Bağcı’nın daha önce kocası hakkında savcılığa iki kez dilekçe verdiği ve koruma talebinde bulunduğu öğrenildi.

Savcılıktan koruma talebi

Fatma Bağcı Denizli Cumhuriyet Savcılığı’na geçen Mayıs ayında dilekçe vererek eşinin kendisini sürekli dövdüğünü belirterek suç duyurusunda bulundu. Savcılık dilekçe üzerine soruşturma başlatıp Fatma Bağcı’yı, Kadın Sığınma Evi’ne yerleştirdi. Şikayet üzerine polis tarafından gözaltına alınan Mustafa Bağcı ise ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Mayıs ayından bu yana ayrı yaşadığı eşinin kendisini takip edip, boşanmamasını isteyerek tehdit ettiğini söyleyen Fatma Bağcı savcılığa ikinci kez dilekçe vererek koruma talep etti. Bunun üzerine ikinci kez gözaltına alınan Mustafa Bağcı’nın ifadesi alındı. Eşini tehdit etmediğini sadece konuştuğunu söylemesinin ardından serbest bırakıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Gazeteciler özgürlük için yürüdü

Gazeteci Ahmet Şık ve Nedim Şener’in tutuklanmalarının 100. gününde basın meslek örgütleri, sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve basın emekçileri İstanbul’da İstiklal Caddesi’nde ‘Adaletin Kara 100’ü’ başlıklı yürüyüş gerçekleştirdi. 18 Haziran Cumartesi günü Galatasaray Lisesi önünde toplanan yüzlerce kişi cezaevlerinde bulunan 60’ın üzerinde gazetecinin serbest bırakılmasını istedi.

Eylemde “Adaletin Kara 100’ü” dövizleri taşınırken “Gazetecilere özgürlük” yazılı tişörtler giyildi. Kansere yenik düşerek yaşamını yitiren BirGün Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni İbrahim Çeşmecioğlu’nun da anıldığı yürüyüşte, 2 yıllık tutsaklığının ardından geçtiğimiz günlerde tahliye olan İşçi Köylü gazetesi çalışanı Suzan Zengin de yer aldı.

Taksim Tramvay Durağı’nda gerçekleştirilen basın açıklamasını Rıdvan Akar okudu. Gazeteciler İbrahim Çiçek ve Suzan Zengin’in tahliye edilmelerine rağmen içeride hala 60’ın üzerinde gazetecinin bulunduğunu söyleyen Akar, seçimlerin hemen ardından Azadiya Welat Matbaası’nın basıldığını, gazetenin ise 15 günlüğüne kapatıldığını hatırlattı.

Basın üzerindeki otobansür uygulamalarına da dikkat çeken Akar, buna karşı ses çıkartacaklarını vurguladı. Açıklama, “Eşit, özgür, demokratik, müreffeh toplum ancak prangalarından kurtulmuş bir basınla mümkün olabilir. Özgür basın şiarımıza ulaşmak için biliniz ki yansak da dokunacağız” ifadeleriyle son buldu.

Açıklamanın ardından İşçi Köylü gazetesi çalışanı **Suzan Zengin** de söz aldı. Gerek Kürt basını gerekse de sosyalist basının onlarca yıldır baskılara, sansürlere, katliamlara maruz kaldığını söyleyen Zengin, hapisanelerde yüzlerce siyasi mahkumun F Tipi hapisanelerde insanlık dışı koşullarda kaldığına dikkat çekti. Hasta tutsakların, durumları çok ağır olmasına rağmen serbest bırakılmadığını sözlerine ekledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Rojev Gazetesi Yazı İşleri Müdürü gözaltında

Günlük Kürtçe yayın yapan Rojev Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Engin Pamuk, 21 Haziran günü Diyarbakır’da evine düzenlenen baskının ardından gözaltına alındı.

Rojev gazetesi, tek Kürtçe günlük gazete olan Azadiya Welat’ın dokuzuncu kez 15 gün süreyle kapatılması ardından yayımlanmıştı.

Azadiya Welat gazetesi kurulduğu günden bu yana çeşitli baskılara maruz kalmış, yazı işleri müdürünü Vedat Kurşun’a 166 yıl ceza verilmişti. Azadiya Welat gazetesi mensubu 10 gazeteci tutuklu bulunuyor.

Mücadele Postası

Mercan Şehitleri anıldı

Dersim Mercan Vadisi'nde 17 Haziran 2005 tarihinde katledilen 17 MKP önderi ve gerillası ölümlerinin 6. yıldönümünde, Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri Birliği tarafından Gazi Mahallesi Cebeci Mezarlığı'nda anıldı.

Anma için Duran Turgut, Çağdaş Can, Ersin Kantar'ın mezarına yürüyüş yapıldı.

Anma programı Mercan şehitleri şahsında devrim ve komünizm mücadelesinde şehit düşenler için yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri Birliği adına basın açıklaması okundu.

“Yıl 2005! Aylardan Haziran!

Günlerden on yedi... Dersim 'in asi dağları

Munzurlarda bombalarla paramparça edilen, büyük bir iddianın savaşıları ve önderleri 17'ler ölümsüzleştii” ifadeleriyle başlayan açıklamada ““Vartınik'ten Mercan'a” sözünde koca bir tarihi fedakârlık ve geleceği kazanma ısrarı vardır. İktidar uğruna halk savaşında ısrar edenlere sahip çıkıyoruz” denildi.

Açıklama “Tarihin bir noktasında dönüp kalmadılar. Onlar bizimle beraber, bu mücadele içerisinde yaşamaya, dövüşmeye, kavgamıza önderlik etmeye devam ediyorlar” sözleriyle son buldu.

Anma, okunan şiir ve söylenen marşlarla sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / GOP

Tutsaklara ceza yağdı

1 Mayıs'ı, Ankara'da Sincan 1 Nolu F Tipi Cezaevi'nde karşılayan siyasi tutsaklara ceza yağdırıldı. 1 Mayıs'ı koşuşlarında slogan atarak ve marş söyleyerek kutlayan toplam 63 tutsak hakkında soruşturma açıldı ve tutanak tutuldu.

Tutanak sonucu Ankara 1 Nolu F Tipi Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü Disiplin Kurulu yaptığı toplantı sonucunda, 1 Mayıs'taki kutlamalarda slogan atan 63 mahkum hakkında 'gereksiz yere slogan atmak ve marş söylemek' suçundan ceza verdi. Kurul, 6 kişiye '1 ay ziyaretçi kabullünden yoksun bırakma' cezası verirken, 57 mahkumu ise '1 ay haberleşme ve iletişim araçlarından yoksun bırakma' cezasına çarptırdı.

Disiplin Kurulu kararında 'haberleşme ve iletişim araçları yoksun bırakma cezası' kapsamında

mahkumların, telefon, telgraf, faks ve mektup kullanmayacağını altı çizildi. Kurul 6 mahkumun daha önce aldıkları 1 ay haberleşme ve iletişim araçlarından yoksun bırakma cezalarının 1 yeni ceza nedeniyle '1 ay ziyaretçi kabullünden yoksun bırakma' cezasına çevrildiğini belirtti. Kurul bu kararını, Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Kanuna dayandırdı.

Sanık avukatların Evrim Deniz Karatana da “Cezaevi yönetiminin verdiği ceza ifade ve düşünce özgürlüğüne aykırı olduğu gibi yasa metni de sorunlu... Marş söylemek ve slogan atmanın 'gerekleri' neye göre belirlenecek. Dünyanın her yerinde kutlanan 1 Mayıs'ta dahi slogan atmak ve marş söylemek neden gereksiz olsun. Verilen bu ceza adaletle ve hukukla değil ancak keyfiyetle açıklanabilir” diye konuştu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Çeşmecioğlu uğurlandı

Birgün Gazetesi'nin sorumlu yazı işleri müdürü İbrahim Çeşmecioğlu, son yolculuğuna uğurlandı. 19 Haziran Pazar günü BirGün'ün İstanbul Mecidiyeköy'deki binası önünde yapılan anma törenine Çeşmecioğlu'nun ailesi, sevenleri, mücadele arkadaşlarının yanı sıra, demokratik kitle örgütlerinden, siyasi partilerden, sendikalardan çok sayıda temsilci katıldı.

Çeşmecioğlu'nun Devrimci Yol bayrağına sarılı tabutu, sloganlar ve devrimci şarkılar eşliğinde BirGün Gazetesi'nin önüne getirildi. Saygı duruşunun ardından, BirGün Gazetesi Yönetim Kurulu Başkanı İbrahim Aydın, ÖDP Genel Başkanı Alper Taş'ın da aralarında olduğu çok sayıda kişi ve kurum adına konuşmalar yapıldı.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94
Ücretsiz PDF-Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

2 Temmuz 1993

Sivas

Katillerden hesabı
emekçiler soracak!